

Liahona

**Discipelen en de
verdediging van het
huwelijk, pp. 18, 28, 80**

**Veiligheid binnen de
normen van God, p. 24**

**Pin, post, tweet: overspoel
de aarde met waarheid, p. 48**

'Aan hun vruchten zult u hen herkennen. Men plukt toch geen druif van doornstruiken of vijgen van distels?

'Zo brengt iedere goede boom goede vruchten voort en een slechte boom brengt slechte vruchten voort.

'Zo zult u hen dus aan hun vruchten herkennen.'

Mattheüs 7:16-17, 20

BOODSCHAPPEN

- 4** Boodschap van het Eerste Presidium: Een licht zijn
President Thomas S. Monson
- 7** Huisbezoekboodschap: Goddelijke eigenschappen van Jezus Christus: zachtmoedig en nederig

HOOFDARTIKELEN

- 18** Discipelen en de verdediging van het huwelijk
Ouderling Russell M. Nelson
We moeten het traditionele huwelijk verdedigen en de wil van God verkondigen.
- 24** De onveranderlijke normen van onze hemelse Vader
Ouderling Allan F. Packer
We bereiden ons op het laatste oordeel voor door Gods normen nu na te leven.
- 28** De proclamatie over het gezin: een verwarde cultuur overstijgen
Ouderling Bruce C. Hafen
Het huwelijk en het ouderschap zijn onmisbare draden in het dessin van ons maatschappelijke wandkleed.
- 34** Mormoonse mannen en echtscheiding
Brent Scharman
Tijdens en na de echtscheiding is het erg belangrijk om een goede band met uw kinderen te behouden en sterk in het evangelie te blijven.

RUBRIEKEN

- 8** Notities aprilconferentie 2015
- 10** Wat wij geloven: Wij geloven nederig te moeten zijn
- 12** Kerknieuws
- 14** Ons gezin, ons thuis: Een heerlijke hereniging
Susan L. en C. Terry Warner
- 16** Dienen in de kerk: De kracht van huisonderwijs
Jeff B. Marler
- 17** Bespiegelingen: Het venster bij het zwembad
Becky Heiner
- 38** Onder heiligen der laatste dagen
- 80** Tot we elkaar weerzien: Hij leerde mij de eeuwige orde van de eeuwigheid
Ouderling Parley P. Pratt

OP DE OMSLAG

Voorzant: foto Leslie Nilsson. Binnenkant vooromslag: foto grapix/iStock/Thinkstock. Binnenkant achteromslag: Foto mycola/iStock/Thinkstock.

42

42 Geduld: meer dan wachten

Hillary Olsen

Geduld betekent actief 'alle dingen doen die binnen ons vermogen liggen' (LV 123:17).

46 Zending of geld?

Geltzcke Felix Nogueira

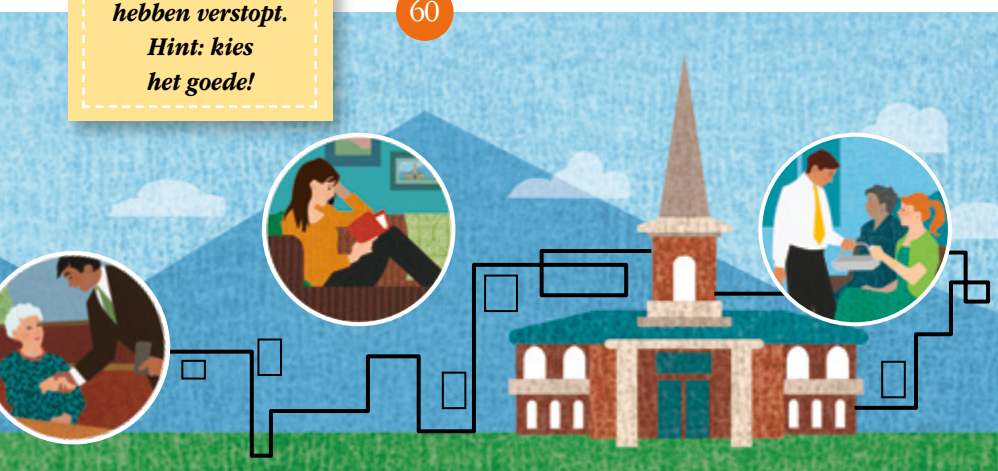
Zou op zending gaan het financiële offer waard zijn?

Kijk eens of je de Liahona kunt vinden die we in deze uitgave hebben verstoppt.

Hint: kies het goede!

60

48 De aarde via sociale media overspoelen

Ouderling David A. Bednar

De Heer heeft ons met nieuwe technologie gezegend om de aarde met waarheid te overspoelen.

54 Vraag en antwoord

Mijn ouders zijn gescheiden. Hoe kan ik ze vergeven?

56 Het recept voor een gelukkig gezin

Mindy Anne Leavitt

De proclamatie over het gezin leert ons hoe we onze familie kunnen sterken en een gelukkig thuis kunnen stichten.

60 De sabbat is een verlustiging

Jongeren uit Oost-Europa leggen uit waarom en hoe ze de sabbatdag heiligen.

62 In geloof wachten

Mikaeli Duarte da Silva

Zouden de andere leden van ons gezin ooit lid van de kerk worden?

64

64 Shelly's wedstrijd

Jan Pinborough

Shelly was te zenuwachtig om met haar vader te praten tot ze een priesterschapszegen van haar bisschop kreeg.

66 Help! Mijn ouders gaan scheiden

Katherine Nelson

Antwoorden die je kunnen helpen als je ouders gaan scheiden.

68 Tik, jij bent 'em!

Amie Jane Leavitt

Kon Lauren moedig genoeg zijn om voor Ally op te komen?

70 Wees eerlijk en trouw**71 Muziek: Strijd voor het recht**

George L. Taylor en A. C. Smyth

72 Een moeilijke keuze

Amanda Michaelis

Diego ziet een slechte videogame en moet een moeilijke keuze maken.

74 Bijzondere getuige: Hoe kan ik vrij blijven?

Ouderling Quentin L. Cook

75 Je kunt je bekeren en vergeven**76 Clara en het jeugdwerkprogramma**

Jane McBride Choate

Clara is zenuwachtig vanwege haar aandeel in haar eerste jeugdwerkprogramma.

78 Tijd voor de Schriften: Jezus brengt Lazarus weer tot leven

Ideeën voor de gezinsavond

In deze uitgave staan artikelen en activiteiten die u voor de gezinsavond kunt gebruiken.
Hieronder staan twee voorbeelden.

'Discipelen en de verdediging van het huwelijk', p. 18: bedenk hoe u thuis een 'verdediger van het huwelijk' kunt zijn. Hebt u het met uw kinderen al eens gehad over hun toekomstig huwelijk of over het verschil tussen het standpunt van de kerk inzake het huwelijk en dat van de wereld? Hebt u uw kinderen al eens uw mening over het huwelijk gegeven? Hebt u hun in de leringen van de profeten en apostelen over het huwelijk onderwezen? U kunt die onderwerpen in een gezinsavond bespreken en daarbij gebruik maken van 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld'. (*Liahona*, november 2010, 129.)

'De aarde via sociale media overspelen', p. 48: neem dit artikel door en bespreek vervolgens als gezin hoe u, met de woorden van ouderling Bednar, 'sociale media [kunt] gebruiken om evangelieboodschappen de wereld in te sturen' en daarbij de richtlijnen kunt volgen die hij voorstelt. U kunt citaten van algemene autoriteiten op uw Facebookpagina of afbeeldingen van uw favoriete Schriftteksten op Instagram plaatsen. U kunt zelfs als gezin een eigen hashtag bedenken om te gebruiken als u foto's of citaten over het evangelie deelt (net als de leden die met de hashtag #LDSconf begonnen).

IN UW TAAL

De *Liahona* en andere kerkmaterialen staan in vele talen op languages.lds.org.

ONDERWERPEN IN DEZE UITGAVE

De nummers verwijzen naar de eerste pagina van het artikel.

Bekering , 14, 62	Hoogmoed , 10	Ouderschap , 28, 34
Bekering , 56, 75	Huisonderwijs , 16	Pesten , 68
Boek van Mormon , 41	Huwelijk , 18, 28, 80	Priesterschapszegens , 64
Echtscheiding , 34, 54, 64, 66	Integriteit , 24	Sabbat , 60
Familie , 14, 17, 18, 28, 56, 62, 80	Jezus Christus , 7, 78	Sociale media , 48
Familiegeschiedenis , 39	Kerkbezoek , 38, 60	Tempelwerk , 14, 62
Gebed , 39, 40, 56, 64, 76	Keuzevrijheid , 24, 70, 72, 74	Tiende , 46
Geduld , 42, 62	Liefde , 18, 56, 68	Vergeving , 54, 56, 66, 75
Gehoorzaamheid , 24, 70	Moed , 64, 71, 72, 76	Voorbeeld , 4, 48, 68
Getuigenis , 4, 48	Nederigheid , 7, 10	Vriendschap , 68, 72
Heilige Geest , 40	Normen , 24, 70	Waardigheid , 24
	Offerande , 46	Werk , 56
		Zendingswerk , 41, 46, 48

**President
Thomas S. Monson**

Ik heb het voorrecht gehad om veel culturele vieringen bij te wonen die in combinatie met een tempelinwijding gehouden werden. Ik vond ze stuk voor stuk geweldig, ook de meest recente die ik in november in Phoenix (Arizona, VS) bijwoonde.

De mormoonse jongeren die aan zo'n culturele viering deelnemen, bereiden prachtige, gedenkwaardige programma's voor. Net voor de viering vorig jaar in Phoenix zei ik tegen de deelnemers: 'Jullie zijn kinderen van het licht.'

Ik wil dat alle jongeren van de kerk weten dat ze kinderen van het licht zijn. Als kind van het licht hebben ze de taak om 'als lichten in de wereld' te zijn (Filippenzen 2:15). Het is hun plicht om de waarheden van het evangelie te verkondigen. Het is hun opdracht om als een tempelbaken te zijn dat het evangelielicht in een steeds duisterder wereld reflecteert. Het is hun taak om hun licht brandend te houden en fel te laten schijnen.

Om 'een voorbeeld voor de gelovigen' (1 Timotheüs 4:12) te kunnen zijn, moeten we zelf geloven. We moeten het geloof ontwikkelen dat nodig is om geestelijk te overleven en een licht voor anderen te zijn. We moeten ons getuigenis voeden zodat het ons tot anker is.

Het lezen en bestuderen van de Schriften, en geregeld en consequent bidden, zijn enkele van de doeltreffendste manieren om het geloof dat we nu nodig hebben te verkrijgen en te behouden. Tot de jongeren van de kerk zeg ik: maak van dagelijkse Schriftstudie en dagelijks gebed een gewoonte, als je dat nog niet doet. Zonder die twee essentiële zaken kunnen externe invloeden en de soms harde realiteit van het leven je licht dimmen of zelfs doven.

Je tienerjaren zijn niet makkelijk. Het zijn topjaren voor Satan waarin hij je verleidt en zijn uiterste best doet om je van het pad af te brengen dat je terugvoert naar je hemelse

huis. Maar als je leest, bidt, dient en gehoorzaamt, zul je 'het licht dat in de duisternis schijnt' (LV 6:21), ons voorbeeld en onze kracht, namelijk de Heer Jezus Christus, beter leren kennen. Hij is het licht dat we omhoog moeten houden om de toenemende duisternis te verdrijven (zie 3 Nephi 18:24).

Met een sterk getuigenis van de Heiland en zijn herstelde evangelie heb je onbeperkte mogelijkheden om je licht te laten schijnen. Die mogelijkheden krijg je elke dag in overvloed, ongeacht je omstandigheden. Als je het voorbeeld van de Heiland volgt, krijg je de gelegenheid om als het ware een licht voor de mensen om je heen te zijn. Dat kunnen je eigen familieleden, klasgenoten, collega's, kennissen of volslagen vreemden zijn.

Als je een licht voor de wereld bent, voelen de mensen om je heen een bijzondere invloed die hen ertoe aanzet om met je om te gaan en je voorbeeld te volgen.

Ik smeed de ouders en leiders van onze jongeren hen te helpen om voor waarheid en rechtschapenheid te staan. Help ze door de poort naar studie, begrip en dienen in het koninkrijk van God wijd voor hen open te doen. Versterk hen zodat ze de verleidingen van de wereld kunnen weerstaan. Geef ze de wil om in deugd en geloof te wandelen,

te bidden en voortdurend op hun hemelse anker te vertrouwen.

Tot onze jongeren zeg ik: je hemelse Vader heeft je lief. Ik bid dat je ook de liefde van de leiders van de kerk mag voelen. Dat je altijd het verlangen zult hebben om je hemelse Vader en zijn Zoon te dienen. En dat je altijd in waarheid zult wandelen en een licht voor Gods kinderen zult zijn. ■

LESGEVEN MET DEZE BOODSCHAP

Ukunt met de mensen die u onderwijst, bespreken wat het betekent om een '[kind] van het licht' te zijn. Welke verantwoordelijkheden houdt dat in? U kunt het hebben over hun ervaringen waarbij hun licht bijzonder fel was en bespreken wat het zo fel maakte. Laat ze bedenken wie hun licht misschien nodig heeft. Dat zou een jongere, collega of familielid kunnen zijn. Vervolgens kunt u samen bidden over een manier om dat licht aan die persoon door te geven.

Een baken van licht

President Monson zegt dat de jongeren van de kerk de opdracht hebben 'om als een tempelbaken te zijn dat het evangelielicht naar een steeds duisterdere wereld reflecteert.' Hij noemt een paar dingen op die je kunt doen:

- Anderen over het evangelie vertellen
- Geloven
- Geloof ontwikkelen
- Een licht voor anderen zijn
- Je getuigenis voeden totdat het je levensanker wordt
- De Schriften lezen en bestuderen
- Geregeld en consequent bidden

- Dienen
- Gehoorzamen

Je kunt jezelf op elk van die gebieden een cijfer van 1 tot 5 geven. Voor de gebieden met een lager cijfer kun je de desbetreffende onderwerpen in de Schriften bestuderen of op LDS.org opzoeken. Als je de onderwerpen bestudeerd hebt, kun je manieren bedenken om op die gebieden vooruitgang te maken en kun je doelen stellen om dat te doen.

Je licht laten schijnen

Als kind van God ben je een kind van het licht. Door onze Heiland, Jezus Christus, te volgen, kun je meer licht krijgen. Jezus Christus en je hemelse Vader houden van je en willen dat je je licht voor anderen laat schijnen en ze tot Christus brengt. Je kunt je licht laten schijnen door gewoon jezelf te zijn en de geboden, zoals bidden en de Schriften bestuderen, te onderhouden. Schrijf op deze sterren wat je kunt doen om als discipel van Jezus Christus je licht voor anderen te laten schijnen. De eerste twee hebben wij al ingevuld. Kleur de sterren in.

Bestudeer dit materiaal onder gebed om te weten te komen wat u moet bespreken. Hoe zal meer begrip van het leven en de taken van de Heiland ons geloof in Hem vergroten en zal het hen over wie u waakt en bij wie u op huisbezoek gaat tot zegen zijn? Ga voor meer informatie naar reliefsociety.lds.org.

Goddelijke eigenschappen van Jezus Christus: zachtmoedig en nederig

Deze boodschap maakt deel uit van een reeks huisbezoekboodschappen over de goddelijke eigenschappen van de Heiland.

Jezus heeft gezegd: ‘De belangrijkste onder u moet als de jongste worden en wie leiding geeft als iemand die dient. Want wie is belangrijker: hij die aanligt of hij die bedient? Is het niet hij die aanligt? Ik echter ben in uw midden als Iemand Die dient’ (Lukas 22:26–27).

‘De Heiland [is] ons uiterste voorbeeld van de kracht van nederigheid en ootmoed. Tenslotte heeft Hij door zijn wil aan de Vader te onderwerpen de grootste, en zelfs de krachtigste, gebeurtenis uit de hele geschiedenis tot stand gebracht. Wellicht een van de heiligste zinsneden in de heilige Schrift is heel eenvoudig: “Laat niet Mijn wil, maar de Uwe geschieden” (Lukas 22:42).’¹

Als discipel van Christus proberen we voortdurend meer zoals Hij te worden. ‘Zachtmoedigheid is essentieel als we meer op Christus willen gaan lijken’, heeft ouderling Ulisses Soares van de Zeventig gezegd. ‘Zonder zachtmoedigheid kunnen

we andere belangrijke deugden niet ontwikkelen. Zachtmoedig betekent niet zwak. Het betekent dat we ons goed en vriendelijk gedragen, en kracht, sereniteit, een gezond gevoel van eigenwaarde en zelfbeheersing vertonen.’² Als we die eigenschap proberen te ontwikkelen, zien we in dat wij, ‘als we ons nederig onderwerpen aan de wil van de Vader, [...] de krachtbron van God — de kracht van nederigheid — tot onze beschikking [krijgen]. De kracht om de tegenspoed van het leven tegemoet te treden, de kracht van vrede, de kracht van hoop, de kracht van een hart vol liefde voor, en getuigenis van, de Heiland Jezus Christus, ja, de kracht van verlossing.’³

Aanvullende Schriftteksten

Mattheüs 26:39; Johannes 5:30; Mosiah 3:19; Helaman 3:35

NOTEN

1. Richard C. Edgley, ‘Nederigheid als krachtbron’, *Liahona*, november 2003, 99.
2. Ulisses Soares, ‘Wees zachtmoedig en nederig van hart’, *Liahona*, november 2013, 9.
3. Richard C. Edgley, ‘Nederigheid als krachtbron’, 99.

geloof, gezin, hulp

Uit de Schriften

Een van de mooiste en indrukwekkendste momenten van de bediening van Christus vond plaats toen Hij de voeten van zijn discipelen waste. Hij stond ‘op van de maaltijd, legde Zijn kleren af, nam een linnen doek en deed die om Zijn middel. Daarna goot Hij water in de waskom en begon de voeten van de discipelen te wassen en af te drogen met de linnen doek die Hij om Zijn middel had’ (Johannes 13:4–5).

Toen de Heiland die verordening instelde, waren zijn discipelen misschien overweldigd, omdat hun Heer en Meester voor hen neerknielde en zo’n zachtmoedige, dienende daad verrichtte. Jezus legde vervolgens uit wat Hij wilde dat zij en wij allemaal leerden:

‘Als Ik dan, de Heere en de Meester, uw voeten gewassen heb, moet ook u elkaars voeten wassen.

‘Want Ik heb u een voorbeeld gegeven, opdat ook u zult doen zoals Ik voor u heb gedaan’ (Johannes 13:14–15).

Ter overweging

Hoe kan nederigheid ons helpen om net zoals de Heiland lief te hebben?

NOTITIES APRILCONFERENTIE 2015

‘Wat Ik, de Heer, heb gesproken, heb Ik gesproken, [...] hetzij door mijn eigen stem, hetzij door de stem van mijn dienstknechten, dat is hetzelfde’ (LV 1:38).

Met dit artikel (en de conferentienotities in volgende uitgaven) kunt u recente leringen van de hedendaagse profeten en apostelen in de algemene aprilconferentie van 2015 nader bestuderen en toepassen.

LEERSTELLIG ACCENT

Een heilige sabbat

‘Hoe *heiligen* we de sabbatdag? In mijn veel jongere jaren bestudeerde ik het werk van anderen die lijsten hadden gemaakt van dingen om wel of *niet* op de sabbat te doen. Pas veel later leerde ik uit de Schriften dat mijn gedrag en houding op de sabbat een *teken* was, iets tussen mij en mijn hemelse Vader. Toen ik dat eenmaal begreep, hoefde ik niet meer bij te houden wat ik wel of niet mocht doen. Als ik moest besluiten of een

bezigheid gepast was voor de sabbat, vroeg ik mezelf gewoon af: “Wat voor *teken* wil ik God geven?” Die vraag maakte mijn keuzen voor de sabbat volkomen duidelijk. [...]

‘Geloof in God wekt liefde voor de sabbat op; geloof in de sabbat wekt liefde voor God op. Een heilige sabbat is werkelijk een verlustiging.’

Ouderling Russell M. Nelson van het Quorum der Twaalf Apostelen, ‘De sabbat is een verlustiging’, *Liahona*, mei 2015, 130, 132.

PROFETISCHE BELOFTE

Vastengaven veranderen harten

‘In de kerk krijgen we tegenwoordig de gelegenheid om maandelijks te vasten en een gulle vastengave te geven via onze bisschop of gemeentepresident ten behoeve van de armen en behoeftigen. [...]

‘Een deel van uw vastengaven en die van mij deze maand zal aangewend worden om iemand, ergens, te helpen, wat voor de Heer zal voelen alsof u Hem zelf tot hulp geweest bent.

‘Uw vastengave zal meer doen dan het voeden en kleden van mensen. Er zullen harten door geheeld en veranderd worden. Een vrijwillige offergave kan bijvoorbeeld het verlangen in het hart van de ontvanger opwekken om anderen in nood de helpende hand toe te steken. Dat gebeurt over de hele wereld.’

President Henry B. Eyring, eerste raadgever in het Eerste Presidium van de kerk: ‘Is dit niet het vasten dat Ik verkies?’ *Liahona*, mei 2015, 23, 24.

HET HEILSPLAN

'Er zijn ten minste vier dingen nodig om dit goddelijke plan te laten slagen', zei ouderling D. Todd Christofferson. Zie voor de antwoorden vanaf pagina 50 'Waarom een huwelijk, waarom een gezin'.

1. 'De schepping van de _____ als onze woonplaats.'
2. 'Met de val [van Adam en Eva] kwam het besef van _____ en _____ en de door God gegeven macht om te _____. De val bracht ook de lichamelijke _____ teweeg, zodat onze tijd op aarde tijdelijk werd en we niet eeuwig in onze zonden zouden leven.'
3. 'We zien de rol van de dood in het plan van onze hemelse Vader, maar dat plan zou inhoudsloos zijn zonder een manier om uiteindelijk zowel de _____ als _____ te overwinnen. Aldus leed en stierf er een Verlosser, de eniggeboren Zoon van God, Jezus Christus, om verzoening te brengen voor Adams en Eva's overtreding, waarmee Hij de _____ en onsterfelijkheid voor allen bewerkstelligde.'
4. 'God [heeft] verordonneerd dat mannen en vrouwen dienen te huwen en kinderen dienen te krijgen. Daarmee scheppen zij, in partnerschap met God, het stoffelijk lichaam dat de aardse _____ mogelijk maakt en dat _____ is voor onze eeuwige heerlijkheid bij Hem.'

Antwoorden: 1. aarde; 2. goed, kwaad, kiezen; 3. lichamelijke, geestelijke, opstanding; 4. proeftijd, noodzakelijk.

ANTWOORDEN VOOR U

Elke conferentie geven profeten en apostelen geïnspireerde antwoorden op vragen die kerkleden hebben. Gebruik uw conferentie-uitgave van mei 2015 of bezoek conference.lds.org om antwoord op de volgende vragen te krijgen:

- Wat is 'godvrezendheid', en hoe kan het ons tot zegen zijn? Zie David A. Bednar, 'Daarom onderdrukten zij hun vrees', 46.
- Wat zijn de belangrijkste godsdienstige tradities waarmee we kinderen thuis laten weten dat we van ze houden en dat ze veilig zijn? Zie Quentin L. Cook, 'De Heer is mijn Licht', 62.
- Hoe zal begrip van het verband tussen gerechtigheid, liefde en genade ertoe bijdragen dat wij Pasen en de verzoening van Jezus Christus gaan begrijpen? Zie Jeffrey R. Holland, 'Genade en gerechtigheid zijn thans in liefde' vereend', 104.

U kunt de toespraken van de algemene conferentie lezen, bekijken of beluisteren op conference.lds.org.

WIJ GELOVEN NEDERIG TE MOETEN ZIJN

‘De hoogmoedigen vrezen het oordeel van de mens meer dan het oordeel van God. “Wat zullen de mensen van mij denken?” weegt voor hen zwaarder dan “Wat zal God van mij denken?”’ — President Ezra Taft Benson

Als we lid van de Kerk van Jezus Christus worden, sluiten we een verbond om Hem altijd indachtig te zijn, zijn naam op ons te nemen en zijn geboden te onderhouden (zie LV 20:77). Elke zonde weerhoudt ons ervan om dat verbond na te leven, maar er is één zonde die we vooral moeten vermijden, omdat ze tot veel andere zonden leidt: hoogmoed.

‘De meesten van ons beschouwen hoogmoed als een vorm van egoïsme, verwaandheid, eigendunk, aanmatiging of hooghartigheid’, heeft president Ezra Taft Benson (1899–1994) gezegd. ‘Dat zijn inderdaad allemaal

bestanddelen van deze zonde, maar de kern ontbreekt nog.’ Hij zei vervolgens: ‘Bij hoogmoed staat vijandschap [of haat] centraal: vijandschap tegen God en vijandschap tegen onze medemens.’¹

Vijandschap tegen God is ‘in de geest van “mijn wil en niet de uwe geschiede”. [...] De hoogmoedigen kunnen Gods gezag en leiding niet in hun leven accepteren. [...] De hoogmoedigen willen dat God het met hen eens is. Zij voelen er niets voor hun inzichten te veranderen om ze te laten stroken met die van God.’²

Vijandschap tegen onze medemens manifesteert zich op legio manieren: ‘vitten, roddelen, kritiseren, morren, de tering niet naar de nering willen zetten, afgunstig zijn, begeren, het onthouden van dankbaarheid en lof die een ander zouden kunnen opbeuren, niet willen vergeven en jaloers zijn.’³

Hoogmoed belemmert onze vooruitgang, schaadt onze relaties en beperkt ons dienend vermogen. President Benson heeft deze oplossing voorgesteld: ‘Het tegengif voor hoogmoed is nederigheid — zachtmoedigheid, onderworpenheid. Het is het gebroken hart en de verslagen geest.’⁴ Hij heeft verder gezegd: ‘Nederigheid geeft gehoor aan Gods wil — aan de vrees voor zijn oordelen en aan de behoeften van onze medemens. [...] Laten wij ervoor kiezen nederig te zijn.’⁵

In de volgende afbeeldingen is te zien hoe wij ervoor kunnen kiezen om nederig te zijn. ■

In de Schriften staan veel waarschuwingen tegen hoogmoed, bijvoorbeeld in Spreuken 16:18; Ezechiël 16:49–50; Leer en Verbonden 23:1; 38:39.

NOTEN

1. *Leringen van kerkpresidenten: Ezra Taft Benson* (2014), 247.
2. *Leringen: Ezra Taft Benson*, 247–248.
3. *Leringen: Ezra Taft Benson*, 251.
4. *Leringen: Ezra Taft Benson*, 254.
5. *Leringen: Ezra Taft Benson*, 245, 254.

DE NEDERIGSTE MAN

‘De grootste, bekwaamste, meest volleerde man die ooit geleefd heeft,

was ook de nederigste. Hij verrichtte zijn indrukwekkendste dienstbetoon op privémomenten met slechts enkele toeschouwers die Hij vroeg om niemand te vertellen wat Hij gedaan had [zie Lukas 8:56]. Als iemand Hem

“goed” noemde, weigerde Hij het compliment meteen en zei dat alleen God echt goed is [zie Markus 10:17–18]. Wereldse lof deed Hem duidelijk niets [...]. We doen er goed aan het voorbeeld van onze Meester te volgen.’

President Dieter F. Uchtdorf, tweede raadgever in het Eerste Presidium, ‘Echt zijn’, *Liahona*, mei 2015, 83.

We kunnen blijk
geven van nederig-
heid door:

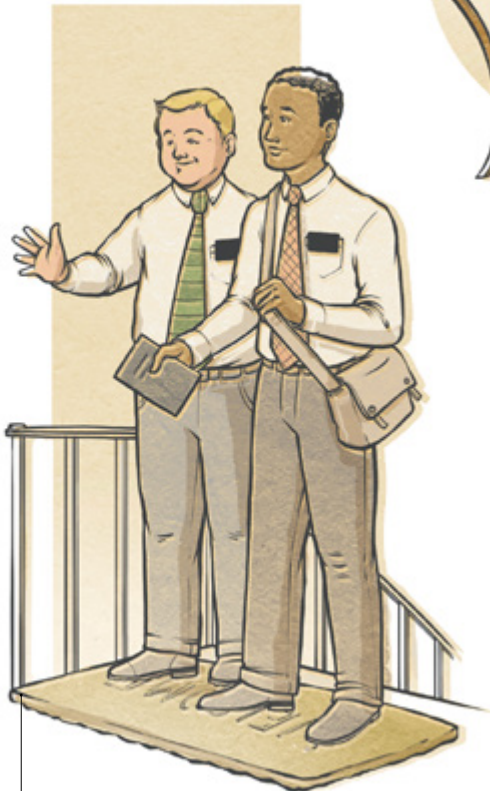
raad en bijsturing aan
te nemen.

onbaatzuchtig te dienen.

oprecht te bidden.

op zending te gaan.

familiehistorisch
werk te doen en
vaker naar de
tempel te gaan.

KERKNIEUWS

Ga naar news.lds.org voor meer nieuws en evenementen van de kerk.

Nieuwe gebiedsleiders aangewezen

Het Eerste Presidium heeft veranderingen in gebiedspresidiums bekendgemaakt die per 1 augustus 2015 van kracht worden. Alle leden van de gebiedspresidiums zijn lid van het Eerste of Tweede Quorum der Zeventig.

Zeventigers worden onder leiding van het Eerste Presidium door opening geroepen om de leden van het Quorum der Twaalf Apostelen in hun wereldwijde bediening bij te staan.

President Boyd K. Packer, president van het Quorum der Twaalf Apostelen, heeft gezegd: 'De

zeventigers kennen hun oorsprong in het Oude Testament.'¹ We vinden de eerste verwijzing naar de Zeventig in Exodus 24:1, en later ook in Numeri 11:16–17, 25, waar ze samenkwamen om Mozes bij te staan.

Tijdens zijn aardse bediening riep Christus de Zeventig, gaf hun net als de twaalf apostelen instructie, zond hen 'voor zijn aangezicht' uit en legde hun uit dat wie hun stem zouden horen, zijn stem zouden horen (zie Mattheüs 10:1, 16–17; Lukas 10).

'We geloven in dezelfde organisatie die in de vroegchristelijke kerk

bestond', aldus president Packer. 'En dat houdt ook zeventigers in.' (Zie Geloofsartikelen 1:6.) In de snel groeiende kerk van deze tijd spelen de zeventigers een belangrijke rol bij het assisteren van de Twaalf. 'Zeventigers kunnen alles doen wat de Twaalf hen opdragen', aldus president Packer.² ■

NOTEN

1. Boyd K. Packer, in 'The Twelve and the Seventy, Part One: Revelation and the Role of the Seventy' (video), LDS.org.
2. Boyd K. Packer, in 'The Twelve and the Seventy'.

Presidium der Zeventig

Ronald A. Rasband
Assisteert in alle gebieden

L. Whitney Clayton
Utah-Noord
Salt Lake City (Utah)
Utah-Zuid

Donald L. Hallstrom
Noord-Amerika-Noordoost

Richard J. Maynes
Noord-Amerika-Noordwest
Noord-Amerika-West

Craig C. Christensen
Idaho
Noord-Amerika-Midden

Ulisses Soares
Noord-Amerika-Zuidoost

Lynn G. Robbins
Noord-Amerika-Zuidwest

Afrika-Zuidoost

Stanley G. Ellis
Eerste raadgever

Carl B. Cook
President

Kevin S. Hamilton
Tweede raadgever

Afrika-West

Terence M. Vinson
Eerste raadgever

LeGrand R. Curtis jr.
President

David F. Evans
Tweede raadgever

Azië

Randy D. Funk
Eerste raadgever

Gerrit W. Gong
President

Chi Hong (Sam) Wong
Tweede raadgever

Azië-Noord

Kazuhiko Yamashita
Eerste raadgever

Scott D. Whiting
President

Yoon Hwan Choi
Tweede raadgever

Brazilië

Jairo Mazzagardi
Eerste raadgever

Claudio R. M. Costa
President

Marcos A. Aidukaitis
Tweede raadgever

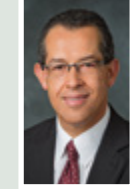
Cariben

Claudio D. Zivic
Eerste raadgever

J. Devn Cornish
President

Hugo E. Martinez
Tweede raadgever

Midden-Amerika

Adrián Ochoa
Eerste raadgever

Kevin R. Duncan
President

Jose L. Alonso
Tweede raadgever

Europa

Paul V. Johnson
Eerste raadgever

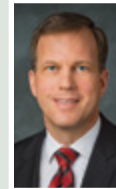

Patrick Kearon
President

Timothy J. Dyches
Tweede raadgever

Europa-Oost

Jörg Klebingat
Eerste raadgever

Bruce D. Porter
President

Larry S. Kacher
Tweede raadgever

Mexico

Paul B. Pieper
Eerste raadgever

Benjamin De Hoyos
President

Arnulfo Valenzuela
Tweede raadgever

Midden-Oosten/Afrika-Noord

Larry R. Lawrence

Wilford W. Andersen

Bestuurd vanuit de hoofzetel van de kerk

Oceanië

O. Vincent Haleck
Eerste raadgever

Kevin W. Pearson
President

S. Gifford Nielsen
Tweede raadgever

Filipijnen

Shayne M. Bowen
Eerste raadgever

Ian S. Ardern
President

Allen D. Haynie
Tweede raadgever

Zuid-Amerika-Noordwest

W. Christopher Waddell
Eerste raadgever

Juan A. Uceda
President

Carlos A. Godoy
Tweede raadgever

Zuid-Amerika-Zuid

Francisco J. Viñas
Eerste raadgever

Walter F. González
President

José A. Teixeira
Tweede raadgever

EEN HEERLIJKE HERENIGING

Susan L. en C. Terry Warner

Er kwam een einde aan tientallen jaren van verwijdering en hartzeer toen de Heer een vader en een zoon in de tempel samenbracht.

Het was een prachtige ochtend toen John Ekow-Mensah in april 2012 de Accratempel (Ghana) binnenging. De tachtiger was met een groep heiligen uit Nkawkaw, waar hij alleen woonde, vertrokken. De groep zou de nacht in nabijgelegen kamers voor tempelbezoekers doorbrengen en twee dagen in de tempel dienen.

Ekow-Mensah zat in de tempel te wachten om voorverordeningen te doen toen een jongere man naast hem ging zitten. De jongere man, die 54 jaar was, wilde die ochtend met zijn vrouw aan een begiftigingsdienst deelnemen, maar was te laat gearriveerd en had besloten om dan maar voorverordeningen te doen.

‘Waar komt u vandaan?’ vroeg broeder Ekow-Mensah.

‘Sekondi’, antwoordde de man.

‘Welk deel van Sekondi?’ vroeg broeder Ekow-Mensah.

‘Ketan,’ zei de jongere man, ‘in het gebied met de scholen.’ Het gesprek ging verder en beide mannen voelden aan waartoe de vragen konden leiden.

Doordat de man hem steeds beken-der voorkwam, keek de jongere man naar broeder Ekow-Mensah. ‘U bent mijn vader’, bracht hij uit. ‘Hoe heet u?’

‘John Ekow-Mensah.’
‘Zo heet ik ook’, antwoordde de zoon.

De twee mannen deden tempelwerk en bleven vervolgens lang in de celestiale zaal zitten, waar ze elkaar over hun leven vertelden en hun liefde opnieuw aanwakkerden. Hoewel alles wat broeder Ekow-Mensah jr. zei en deed

respectvol en gepast was, leek hij toch niet helemaal klaar om zijn vader volledig te accepteren — totdat hij hoorde waarom zijn vader vertrokken was en geen contact met zijn gezin opgenomen had.

Bijna vijftig jaar geleden was broeder Ekow-Mensah sr. met een vrouw getrouwd wier moeder — op dat ogenblik de oudste matriarch — hun stam bestuurde. Helaas was de matriarch tegen het huwelijk van John en haar kleindochter. Omdat ze bleef aandringen, ging het koppel uiteindelijk uit elkaar toen hun oudste zoon, John jr., amper vier of vijf jaar oud was. John jr. had zijn grootmoeder als een sterke, hardwerkende vrouw

gekend, en niet als de macht die hem gedurende bijna vijftig jaar alle contact met zijn biologische vader ontnomen had.

John sr. werd uit de familie verdreven en alle contact werd verbroken. Aangezien ze geen

telefoon of post hadden, kon hij op geen enkele manier contact met zijn gezin opnemen. Door zijn zoektocht naar werk kwam hij vele reizen verderop te wonen. Hij woonde van 1963 tot 1989 in Mankessim, waar hij een verfwinkeltje uitbaatte. Daarna verhuisde hij naar Ada, waar een vrouw wier gebouw hij schilderde hem over het evangelie van Jezus Christus vertelde. Broeder Ekow-Mensah sr. werd in 1991 lid van de kerk.

Aangezien broeder Ekow-Mensah jr. erg jong was toen het huwelijk van zijn ouders ontbonden werd, wist hij weinig over zijn afkomst. Af en toe zei zijn moeder dat hij 'als twee druppels water' op zijn vader leek, maar meer wist hij niet.

Toen John volwassen en getrouwd was, besloot hij met zijn vrouw, Deborah, een kerk te zoeken waarbij ze zich konden aansluiten. John vond op een boekenplank in de University of Ghana in Accra een exemplaar van de *Liahona*. Hij bladerde het door en vond de inhoud interessant. John las wie de uitgever was: De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.

Toen John weer thuis was in Sekondi, wilde zijn vrouw hem erg graag over de kerk vertellen die ze dankzij een vriendin had leren

kennen. Ze zei dat het De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen was. John vertelde haar dat hij op de universiteit in een tijdschrift over die kerk gelezen had.

John en Deborah werden in het evangelie onderwezen en lieten zich in 1999 dopen. Tien jaar later werden ze in de Accratempel aan elkaar verzegeld, en de drie jongste van hun vijf kinderen werden aan hen verzegeld.

In april 2012 vloeiden er tranen van geluk in die tempel toen vader en zoon elkaar herkenden. Hun vreugde was nog groter, omdat ze ontdekten dat ze beiden lid van de kerk geworden waren en die mooie ochtend naar de tempel gekomen waren. ■

De auteurs wonen in de Amerikaanse staat Utah en hebben in het zendingsgebied Accra (Ghana) gediend.

Vader en zoon, na bijna vijftig jaar in de tempel herenigd.

DE KRACHT VAN HUISONDERWIJS

Jeff B. Marler

Hoe konden we op huisonderwijs gaan bij een gezin dat ons niet eens binnenliet?

Mijn huisonderwijscollega was broeder Erickson, een ouder lid van de wijk en een trouwe huisonderwijzer. Hij liet mij de afspraken inplanen, wat ik niet erg vond.

Een van onze toegewezen gezinnen, de familie Wright (naam gewijzigd), was niet actief in de kerk. Toen ik ze opbelde, zei broeder Wright: 'Ik wil niet dat je me nog opbelt.'

Ik vertelde broeder Erickson wat er gebeurd was. Toen hij me de daaropvolgende maand vroeg om hen opnieuw op te bellen, herinnerde ik hem eraan dat broeder Wright dat niet wilde. Broeder Erickson bleef aandringen en dus belde ik hem toch op. Toen broeder Wright de telefoon opnam, vroeg ik hem om niet op te hangen en zei ik dat mijn huisonderwijscollega erop aangedrongen had dat ik belde. Ik vroeg of we huisonderwijs konden doen door gewoon maandelijks te telefoneren. Daar stemde hij mee in.

Vanaf dat moment belde ik de familie Wright elke maand op. Telkens als ik telefoneerde, zei broeder Wright: 'Goed, je hebt me opgebeld.' En dan legde hij de hoorn neer. Ik had er geen probleem mee, en meer verlangde broeder Erickson niet van me.

Maar een paar maanden later stelde broeder Erickson voor om voor de familie Wright te vasten. Dat vond ik goed, en dus baden en vastten we

op zondag om een manier te vinden waarop we broeder Wright konden bereiken. Toen ik de volgende ochtend op weg naar mijn werk langs het huis van de familie Wright kwam, zag ik broeder Wright naar buiten komen. Ik zag dat er een speelgoedvrachtwagentje achter een van de achterwielen van zijn auto stond. Ik stopte en wees hem erop. Hij bedankte me.

'Ik ben trouwens je huisonderwijzer', zei ik.

Hij bedankte me nogmaals en ik vertrok naar mijn werk.

Ik belde broeder Erickson op en vertelde wat er gebeurd was. Hij vroeg me broeder Wright op te bellen en een afspraak te maken om de daaropvolgende avond op huisonderwijs

te komen. En dat deed ik. Broeder Wright stelde zich sympathiek op en aanvaardde het aanbod. We hadden een fijn bezoek en maakten nog een afspraak. Toen ik die avond hun huis verliet, was mijn getuigenis van vasten, gebed en het belang van huisonderwijs gesterkt.

Diezelfde week vernamen we dat broeder Wright de voltijdzendingen toestemming gegeven had om zijn vijftienjarige dochter les te geven. Ze had maandenlang gebeden dat het hart van haar vader verzacht mocht worden en dat hij haar toestemming zou geven om zich te laten dopen. Langzaam begon het gezin naar de kerk te gaan en broeder Wright gaf zijn dochter uiteindelijk toestemming om zich te laten dopen. Hij was trouwens degene die haar doopte.

Ik ben dankbaar dat broeder Erickson naar de ingevingen van de Geest luisterde. Tijdens deze ervaring heeft zijn inzicht mijn getuigenis van de kracht en mogelijkheden van trouw huisonderwijs vergroot. ■

De auteur woont in Arizona (VS).

HET VENSTER BIJ HET ZWEMBAD

Becky Heiner

Thuis kunnen we het evangelie leren, begrijpen en na leren leven.

Onze vakantie liep ten einde. Die ochtend aten we wafels en bespraken we hoe we onze tijd in het hotel het beste konden gebruiken voor we aan de vijf uur lange rit naar huis moesten beginnen. Mijn man besloot om nog een laatste keer met onze drie dochters naar het zwembad te gaan. Ik ging ondertussen in de fitnessruimte een loopband gebruiken.

De loopband die ik uitkoos, stond voor een groot venster dat uitzicht op het zwembad bood. Ik zag al gauw een gezin, mijn gezin, naar het zwembad gaan. De handdoeken, schoenen en T-shirts vlogen in het rond toen de meisjes zich enthousiast klaarmaakten om in het water te springen. Gewoonlijk volgde ik hen en raapte ik hun kleren en schoenen op, terwijl ik er eerlijk gezegd een beetje door geïrriteerd raakte. Maar nu zag ik dit gezin van een afstand, alsof het grote raam voor me een bioscoopscherm was. Ik

keek toe terwijl mijn voeten ritmisch op de loopband neerkwamen.

Ik zag hoe gelukkig ze waren. Ze lachten en speelden samen en ik moest denken aan de keren dat ik ontmoedigd raakte door de onbelangrijke ruzietjes die sowieso in een gezin voorkomen, en door het onaangename gevoel dat ik, ondanks dat ik mijn uiterste best deed, er niet in slaagde om mijn kinderen te leren van elkaar te houden. Maar nu zag ik mensen die samen gelukkig waren. Ik begreep dat ik er wél in slaagde hun te leren om van elkaar te houden, maar er niet in slaagde dat in te zien.

Ik zag een van de meisjes keer op keer van de rand van het zwembad in de armen van haar vader springen. Ik moest denken aan alle grote sprongen die ze in haar leven zou maken en hoopte dat ze erop zou vertrouwen dat haar hemelse Vader haar telkens zou opvangen. Ik wist dat ze bij elke sprong wat meer leerde vertrouwen

en dat ze dat vertrouwen in ons gezin op een veilige manier kon opdoen.

Een van onze andere dochters oefende haar schoolslag. Ik zag dat de aanmoediging van de andere gezinsleden haar aanspoorden om het te blijven proberen. Er zouden zich zwaardere beproevingen in haar leven voordoen waarin ze diezelfde steun nodig zou hebben.

En toen zag ik dat onze derde dochter per ongeluk in het zwembad geduwd werd. Ze kwam boos en proestend uit het water en ging in een stoel zitten. De andere gezinsleden merkten meteen dat ze weg was. Ik keek toe hoe ze haar een voor een aanmoedigden om er weer bij te komen. Uiteindelijk deed ze dat ook en ik moest aan haar toekomst denken, aan al die keren dat ze zich gekwetst zou voelen en zou willen opgeven. Ik hoopte dat ze altijd uit de liefde van haar familie de kracht zou putten om te volharden.

Plots besepte ik dat ons gezin de sleutel kan zijn tot ons vermogen om het evangelie te leren, begrijpen en na te leven. Nephi heeft gezegd 'dat de Heer met kleine middelen grote dingen teweeg kan brengen' (1 Nephi 16:29). En dat geldt ook voor gezinnen. Ouders hebben het inderdaad moeilijk. Maar elke inspanning om te onderwijzen, te instrueren en lief te hebben telt, hoe klein die ook is.

Mijn korte film liep ten einde. Terwijl ik de loopband afzette en mijn gezin de kleren bijeen zag rapen, voelde ik een hernieuwde vastberadenheid om te volharden, om de kleine dingen te blijven doen waarvan ik soms denk dat ze onbelangrijk zijn. ■

De auteur woont in Utah (VS).

**Ouderling
Russell M. Nelson**
van het Quorum
der Twaalf
Apostelen

Discipelen en de verdediging van het huwelijk

Discipelen van de Heer verdedigen het traditionele huwelijk. We mogen niet zwichten. De geschiedenis is onze rechter niet. De wereldse samenleving is onze rechter niet. God is onze rechter!

Er schuilt grote kracht in een hecht partnerschap. Echte partners kunnen samen meer bereiken dan de som van wat ze afzonderlijk zouden presteren. In een echt partnerschap is één plus één veel meer dan twee. Dr. William J. Mayo en zijn broer, dr. Charles H. Mayo, richtten bijvoorbeeld de Mayo Clinic op. Advocaten en anderen gaan belangrijke vennootschappen aan. En in het huwelijk vormen man en vrouw het *allerbelangrijkste* partnerschap: een eeuwig gezin.

In elke onderneming hangen duurzame verbeteringen af van samenwerking en goede afspraken. Goede leiders en partners ontwikkelen de vaardigheid om eensgezind inzet te leveren en tot gezamenlijke inzichten en overeenstemming te komen. Goede partners zijn compleet loyaal. Ze onderdrukken hun ego om samen aan iets te bouwen dat groter is dan zij zelf. Goede partnerschappen vergen dat beide partners hun persoonlijke karaktereigenschappen ontwikkelen.

Beschermers van deugd

Ik heb de laatste tijd veel begrafenis bijgewoond. Ik heb families voor enige tijd afscheid zien nemen van de mensen die ze liefhebben en aan wie ze verzegeld zijn. Bij het verlaten van een begrafenis vraag ik me vaak af: wat zou ik willen dat men op mijn begrafenis over mij zegt?

Jullie zijn niet te jong om je diezelfde vraag te stellen. Wat zou jij willen dat men op je begrafenis over je zegt?

Ik hoop dat men zegt dat je een goede echtgenoot en vader, of een goede echtgenote en moeder was, dat je integer was, dat je aardig en geduldig was, dat je nederig was en hard werkte, en dat je een deugzaam mens was.

De beste beschermers van alle deugden zijn het huwelijk en het gezin. Dat geldt vooral voor kuisheid en trouw, die allebei noodzakelijk zijn om duurzame en volkomen lonende huwelijks- en gezinsbanden te scheppen.

Man en vrouw zijn geschapen voor wat ze samen kunnen doen en worden. Er zijn een man en een vrouw nodig om een kind op de wereld te brengen. Moeders en vaders zijn niet onderling verwisselbaar. Man en vrouw zijn verschillend en vullen elkaar aan. Kinderen hebben het recht om met zowel een moeder als een vader op te groeien.¹

Je zult waarschijnlijk steeds meer discussies over de definitie van het huwelijk meemaken. Veel van je burens, collega's en vrienden zullen nog nooit van de logische en geïnspireerde waarheden gehoord hebben over het belang van het huwelijk zoals God het zelf ingesteld heeft. Je zult zowel individueel als samen met je familie veel gelegenheden krijgen om bij die discussies het begrip voor de argumenten van de Heer te vergroten.

De apostel Paulus voorspelde onze omstandigheden toen hij zei:

‘En weet dit dat in de laatste dagen zware tijden zullen aanbreken.

‘Want de mensen zullen liefhebbers zijn van zichzelf, geldzuchtig, grootsprekers, hoogmoedig, lasteraars, hun ouders ongehoorzaam, ondankbaar, onheilig, ‘zonder natuurlijke liefde, onverzoenlijk, kwaadsprekers, [...] zonder liefde voor het goede, [...] meer liefhebbers van zingenot dan liefhebbers van God.’

Tot slot zei hij: ‘Keer u ook van hen af’ (2 Timotheüs 3:1–5).

Na die opmerkelijke profetie over onze tijd gaf Paulus deze waarschuwing: ‘En ook allen die godvruchtig willen leven in Christus Jezus, zullen vervolgd worden’ (2 Timotheüs 3:12).

Denk daar eens over na! Dat betekent dat het leven voor discipelen van de Heer Jezus Christus in deze zware tijden niet makkelijk zal zijn. Maar we zullen wél zijn goedkeuring hebben. Hij heeft ons de volgende verzekering gegeven: ‘Gezegend zijn allen die omwille van mijn naam worden vervolgd, want hunner is het koninkrijk van de hemel’ (3 Nephi 12:10).

Kortom, als discipel zal ieder van ons beproefd worden. We hebben op elk moment van de dag het voorrecht om tussen goed en kwaad te kiezen. Dat is een eeuwenoude strijd die in een voorsterfelijke sfeer is begonnen. En die strijd wordt met de dag heviger. Je hebt nu meer dan ooit tevoren een sterk karakter nodig.

Geen deeltijddiscipelen

De tijd dat je een stille christen kon zijn zonder uit je comfortzone te komen, is voorbij. Je godsdienst is niet beperkt tot alleen 's zondags naar de kerk gaan. Het houdt in dat je van maandagochtend tot zondagavond een ware discipel bent — 7 dagen per week, 24 uur per dag. Deeltijddiscipelen van de Heer Jezus Christus bestaan niet.

Jezus nodigt iedereen die zijn discipel wil zijn uit om zijn kruis op te nemen en Hem te volgen (zie Mattheüs 16:24; Markus 8:34; LV 56:2; 112:14). Ben je klaar om mee

te doen? Of ga je je voor het evangelie schamen? Ga je je voor je Heer en zijn plan schamen? (Zie Mormon 8:38.) Ga je toegeven aan de stemmen die willen dat je je bij de populaire kant van deze tijd voegt?

Nee! De jeugd van Zion zal niet falen! Ik geloof dat je moedig zult zijn en Gods waarheid duidelijk en vriendelijk zult verkondigen, zelfs als zijn waarheid politiek onpopulair is! De apostel Paulus heeft daar het voorbeeld in gegeven met zijn verklaring: 'Ik schaam mij niet voor het Evangelie van Christus, want het is een kracht van God tot zaligheid voor ieder die gelooft' (Romeinen 1:16; zie ook 2 Timotheüs 1:8).

Discipelen van de Heer verdedigen het traditionele huwelijk. We mogen niet zwichten. De geschiedenis is onze rechter niet. De wereldse samenleving is onze rechter niet. God is onze rechter! De dag des oordeels zal voor ieder van ons op Gods eigen manier en tijd gehouden worden (zie Romeinen 2:5; Alma 33:22; Ether 11:20; LV 88:104; 133:38).

De toekomst van het huwelijk en van ontelbare mensenlevens wordt bepaald door jouw bereidheid om van de Heer te getuigen en zijn evangelie na te leven. Als we de wateren van de doop betreden en de naam van Jezus Christus op ons nemen, krijgen we veel bescherming aangeboden. Koning Benjamin heeft uitgelegd: 'En nu, wegens het verbond dat gij hebt gesloten, zult gij de kinderen van Christus worden genoemd, zijn zonen en zijn dochters; want zie, heden heeft Hij u geestelijk verwekt; want gij zegt dat uw hart door geloof in zijn naam is veranderd; daarom zijt gij uit Hem geboren en zijn zonen en zijn dochters geworden' (Mosiah 5:7; zie ook vers 8).

Ik waardeer de uitspraak van zuster Sheri Dew, voormalig lid van het algemeen ZHV-presidium, in een recente vrouwenconferentie aan de Brigham Young University. Ze zei: 'De kern van een discipel worden, is *doen* wat we beloven als we van het avondmaal nemen, namelijk de Heer "altijd indachtig zijn". Dat betekent dat we Hem indachtig zijn als we kiezen aan welke media we onze

Een van de kansen die we in deze tijd krijgen die veel van ons vergt, is om voor de waarheid over het heilige karakter van het huwelijk op te komen.

De last van het discipelschap is zwaar. Als discipel van de Heer zul je het huwelijk moeten verdedigen.

geest willen blootstellen. Het betekent dat we Hem indachtig zijn door de manier waarop we onze tijd besteden en de keuze tussen een constante inname van popcultuur of het woord van God. Het betekent dat we Hem indachtig zijn in conflictsituaties en wanneer er verleiding opduikt. Het betekent dat we Hem indachtig zijn als critici zijn kerk aanvalen en de waarheid bespotten. Het betekent dat we zijn naam op ons genomen hebben.²

Zuster Dews boodschap strookt met de volgende uitspraak van president Howard W. Hunter (1907–1995): ‘Als ons leven en ons geloof op Jezus Christus en zijn herstelde evangelie gericht zijn, kan er nooit meer iets permanent mis gaan. [...] Als ons leven echter niet op de Heiland en zijn leringen is gericht, kan geen enkel ander succes dat ooit rechtzetten.’³

De wil van God verkondigen

Jij en ik hebben als discipel van de Heer de plechtige taak om de wil van de Heer aan alle mensen te verkondigen, waar we ook

heengaan. En een van de kansen die we in deze tijd krijgen die veel van ons vergt is om voor de waarheid over het heilige karakter van het huwelijk op te komen.

Onze boodschap is uit de heilige leer samengesteld die in de Bijbel gecanoniseerd is:

‘In het begin schiep God de hemel en de aarde’ (Genesis 1:1).

‘En God schiep de mens naar Zijn beeld; naar het beeld van God schiep Hij hem; mannelijk en vrouwelijk schiep Hij hen’ (Genesis 1:27).

‘En God zegende hen en [...] zei tegen hen: Wees vruchtbaar, word talrijk, verval de aarde’ (Genesis 1:28).

‘Daarom zal een man zijn vader en zijn moeder verlaten en zich aan zijn vrouw hechten; en zij zullen tot één vlees zijn’ (Genesis 2:24).

‘En Adam gaf zijn vrouw de naam Eva, omdat zij moeder van alle levenden is’ (Genesis 3:20; zie ook Mozes 4:26).

God is de Vader van alle mannen en vrouwen. Ze zijn zijn kinderen. Hij was het die

het huwelijk als verbintenis tussen een man en een vrouw instelde. Het huwelijk is niet door menselijke rechters of wetgevers bedacht. Het is niet door onderzoeksteams, de stem van de meerderheid, vaak geciteerde bloggers of experts bedacht. Het is niet door lobbyisten bedacht. Het huwelijk is door God ingesteld!

De tien geboden verbieden overspel en hebzucht (zie Exodus 20:14, 17; Deuteronomium 5:18, 21).

Die oude geboden werden later aan de mensen in de tijd van het Nieuwe Testament (zie Mattheüs 5:27–28; 19:18; Romeinen 13:9) en het Boek van Mormon gegeven (zie Mosiah 13:22, 24; 3 Nephi 12:27). In een hedendaagse openbaring heeft de Heer

bevestigd: 'Gij zult uw vrouw liefhebben met geheel uw hart, en haar aankleven en geen ander' (LV 42:22).

Ware intimiteit, zoals onze Schepper het voorzien heeft, wordt alleen in de heilige huwelijksband tussen een man en een vrouw ervaren, omdat ze door waarheid verrijkt wordt en veredeld wordt door het nakomen van de verbonden die man en vrouw met elkaar en met God sluiten. Het is uiterst belangrijk om te vermelden dat absolute trouw aan die verbonden alle vormen van pornografie, lust of misbruik verbiedt.

Sociale en politieke druk om de huwelijkswetgeving te wijzigen, hebben tot praktijken geleid die tegen Gods wil over het eeuwige karakter en de doeleinden van het huwelijk indruisen. De mens kan iets niet als moreel juist bestempelen als God het immoreel heeft verklaard. Zonde, zelfs als die wettelijk is goedgekeurd, is nog steeds zonde in Gods ogen.

Broeders en zusters, verkondig je liefde voor God met de steun van onweerlegbare waarheid! Verkondig je liefde voor alle mensen 'met kwaadwilligheid jegens niemand, met naastenliefde jegens allen.'⁴ Zij zijn kinderen van God en onze broeders en zusters. We vinden hun rechten en gevoelens belangrijk. Maar inspanningen om goddelijke

leer te wijzigen, kunnen we niet door de vingers zien. De mens heeft het recht niet die te veranderen.

Liefde betekent gehoorzaamheid

God heeft zijn kinderen lief. En als zij Hem liefhebben, tonen ze die liefde door zijn geboden te onderhouden (zie Johannes 14:15, 21; 1 Johannes 5:2; LV 46:9; 124:87), waaronder kuisheid vóór het huwelijk en absolute trouw binnen het huwelijk. De Schriften waarschuwen dat gedrag dat tegen de geboden van de Heer indruist koppels niet alleen goddelijk goedgekeurde intimiteit ontzegt, maar ook de strenge oordelen van God over hen afroept (zie Leviticus 26:15–20; Psalmen 89:31–32; Mattheüs 5:19).

Het edelste verlangen van het mensenhart is naar een huwelijk dat tot na de dood voortduurt. Absolute trouw aan de verbonden die in de heilige tempel gesloten worden, stelt man en vrouw in staat om voor eeuwig aan elkaar verzegeld te zijn (zie LV 132:7, 19).

De last van het discipelschap is zwaar. Als discipel van de Heer zul je het huwelijk moeten verdedigen. En als je trouw bent, zal Hij je niet alleen helpen en beschermen (zie LV 84:88), maar zal Hij je gezin ook zegenen (zie Jesaja 49:25; LV 98:37).

De oneindige verzoening van de Heer is er voor jou. Dankzij Hem zul je uiteindelijk met onsterfelijkheid beloond worden. En dankzij Hem kun je met Hem en je familie van de zegeningen van het eeuwige leven genieten. ■

Uit de toespraak 'Disciples of Christ—Defenders of Marriage', gehouden op 24 augustus 2014 voor afstuderenden aan de BYU. Zie voor de volledige Engelstalige tekst speeches.byu.edu.

NOTEN

1. Zie 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld', *Liahona*, november 2010, 129.
2. Sheri L. Dew, 'Sweet above All That Is Sweet' (toespraak gehouden in een vrouwenconferentie aan de Brigham Young University, 1 mei 2014), 7, ce.byu.edu/cw/womensconference/transcripts.php.
3. Howard W. Hunter, 'Fear Not, Little Flock' (toespraak aan de Brigham Young University, 14 maart 1989), 2, speeches.byu.edu.
4. Abraham Lincoln, 'Second Inaugural Address', 4 maart 1865.

Ouderling
Allan F. Packer
van de Zeventig

DE ONVERANDERLIJKE normen VAN ONZE HEMELSE VADER

Gods normen zijn onveranderlijk — niemand kan ze wijzigen. Mensen die denken dat ze dat wél kunnen, komen bij het laatste oordeel voor een nare verrassing te staan.

Na mijn studie ging ik bij een grote producent van vliegtuigen aan de slag. Ik kwam erachter dat het bedrijf specificaties voor elk onderdeel had om veilige vliegtuigen te kunnen bouwen. Elk onderdeel moest aan alle normen, zoals vorm, grootte, materiaal en tolerantie voldoen.

Als een onderdeel aan de normen voldeed, werd het in de voorraad geplaatst om er een vliegtuig mee te bouwen. Als het niet aan de normen voldeed, werd het onderdeel afgekeurd en naar de leverancier teruggestuurd. De leveranciers zorgden er nauwgezet voor dat ze alle vereisten, inclusief de tolerantie, begrepen en eraan voldeden.

Zou jij in een vliegtuig stappen met onderdelen die de norm niet halen? Natuurlijk niet! Je wilt dat de onderdelen de norm overschrijden. Sommige mensen lijken echter bereid gedrag in hun leven toe te laten dat beneden de norm is. Maar alleen door de leer van Christus te kennen, begrijpen en na te leven, kun je jezelf het gedrag aanmeten dat nodig is om de verhoging in te gaan.

We horen het woord *tolerantie* tegenwoordig vaak in de maatschappij. Meestal wordt het gebruikt in de context van iemands cultuur of gedrag tolereren of aanvaarden. Soms wordt het gebruikt door mensen die de goedkeuring willen om iets te doen zonder erbij na te denken welke uitwerking dat op de maatschappij of op anderen heeft. Ik wil het niet over die definitie hebben, maar over de *technische* definitie van dat woord, en hoe die op ons van toepassing is.

De *tolerantie* wordt gebruikt om toegestane afwijkingen van een bepaalde norm aan te geven. De tolerantie van een onderdeel kan bijvoorbeeld 13 centimeter lang plus of min 0,0025 centimeter zijn. Een ander onderdeel kan van een bepaald materiaal gemaakt zijn dat 99,9 procent zuiver moet zijn, zoals goudstaven. De Heer heeft toleranties vastgesteld, zodat we aan de eisen van de verhoging kunnen voldoen.

Normen en oordeel

De normen voor ons heil noemen we geboden die onze Vader in de hemel ons geeft. Die normen zijn altijd en op alle onderdelen van ons leven van toepassing. Ze gelden niet slechts op een bepaald moment of in een bepaalde situatie. De geboden definiëren de toleranties die voor de verhoging vereist zijn.

Er is een oordeel dat enigszins op de certificeringsprocedure van een vliegtuigonderdeel lijkt. Net zoals er tests voor vliegtuigonderdelen zijn, heeft onze Vader in de hemel een oordeel dat bepaalt of we gecertificeerd worden. We doen er goed aan om binnen de tolerantie die de Heer bepaald heeft te weten wat de normen zijn, en daaraan te voldoen.

Je herinnert je vast wel dat de tien maagden in de gelijkenis van de Heiland voor de bruiloft uitgenodigd waren. Toen de bruidegom arriveerde, hadden vijf van hen olie in hun lamp en konden ze naar binnengaan. De andere

vijf waren te laat en konden niet naar binnen gaan. (Zie Mattheüs 25:1–13.)

Ouderling Dallin H. Oaks van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft over deze gelijkenis gezegd: ‘De rekensom van deze gelijkenis is ijzingwekkend. De tien maagden stellen de leden van Christus’ kerk voor, want ze waren allen uitgenodigd voor het bruiloftsmaal en alle tien wisten wat er vereist was om binnengelaten te worden als de bruidegom er was. Maar slechts vijf waren klaar toen hij kwam.’¹

De eerste vijf maagden voldeden aan de normen, en dat moeten wij ook doen.

God heeft ons naar zijn beeld geschapen. Het plan voor ons op aarde is een lichaam krijgen, ervaring opdoen, verordeningen ontvangen en tot het einde toe volharden. Er zijn normen en toleranties vastgesteld waar we ons aan moeten houden om de verhoging in te kunnen gaan. God heeft beloofd dat we verhoogd kunnen worden, maar Hij heeft ook gezegd: ‘Ik, de Heer, ben gebonden wanneer gij doet wat Ik zeg; maar wanneer gij niet doet wat Ik zeg, hebt gij geen belofte’ (LV 82:10).

Normen en keuzevrijheid

In Gods heilsplan worden we gekneed, gevormd en gepolijst om zoals Hij te worden. Dat is iets wat ieder van ons individueel moet doormaken.

‘Want zie, dit is mijn werk en mijn heerlijkheid: de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen’ (Mozes 1:39).

God heeft bepaald wat we moeten doen en de normen vastgesteld waaraan we moeten voldoen. Het is opmerkelijk dat Hij ons de keuzevrijheid geeft om te kiezen of we die normen willen aanvaarden en eraan willen voldoen. Maar er zijn gevolgen aan onze beslissingen verbonden. Hij heeft ons keuzevrijheid gegeven, maar niet het gezag om de normen of de gevolgen van onze beslissingen te wijzigen.

Aangezien er normen zijn en wij keuzevrijheid hebben, komt er een laatste oordeel, waarbij ieder van ons geëvalueerd wordt om te zien of we aan de normen voldoen, of met andere woorden, om te zien of we binnen de normen en toleranties geleefd hebben die God bepaald heeft. Zijn oordeel zal beslissend zijn.

De leer van bekering stelt ons in staat om fouten te corrigeren of herstellen, maar het is beter om ernaar te streven aan Gods normen te voldoen dan zich voor te nemen vóór

het oordeel een beroep op het beginsel van bekering te doen. Dat leerde ik toen ik jong was.

Als tiener werkte ik in de zomermaanden op de ranch van mijn grootvader in Wyoming (VS). Het was een veefokkerij van meer dan achthonderd hectare, exclusief graasweiden. Er waren veel machines nodig om de ranch draaiende te houden. Mijn grootvader leerde ons om de machines zorgvuldig te onderhouden en alles goed na te kijken voor we van huis gingen, omdat het dichtstbijzijnde reparatiecentrum ver weg was. Als er iets kapot ging, gebeurde dat meestal kilometers van het huis, en dat betekende dat we een heel eind moesten afleggen.

Het duurde niet lang eer ik de wet van oorzaak en gevolg leerde. Het was altijd beter om problemen te voorkomen dan een lange afstand af te moeten leggen. Zo is het ook met de geboden van onze hemelse Vader. Hij ziet het verschil tussen iemand die echt probeert zoals Hij te worden en iemand die de grenzen aftast, maar net binnen de toegelaten limieten probeert te blijven.

Normen en tegenstand

Er zijn vandaag de dag mensen die ernaar streven om de normen van God te verwerpen of te wijzigen. Dat is niets nieuws.

‘Wee hun die het kwade goed noemen en het goede kwaad; die duisternis voorstellen als licht en licht als duisternis; die bitter doen doorgaan voor zoet en zoet voor bitter!’ (2 Nephi 15:20.)

We mogen niet verleid worden door, of luisteren naar, mensen die ons ervan proberen te overtuigen dat Gods normen veranderd zijn. Ze hebben geen gezag om de normen te wijzigen. Alleen de opsteller van de normen, onze hemelse Vader, kan de specificaties wijzigen.

We zien allemaal in dat het belachelijk zou zijn als een leverancier van vliegtuigonderdelen naar een slecht ingelicht individu zou luisteren die aanraadt om de specificaties of toleranties van een onderdeel te wijzigen. Niemand van ons zou in een vliegtuig met zo’n onderdeel stappen.

En niemand zou een producent van vliegtuigen onattent of intolerant vinden als die zulke onderdelen afkeurt. De producent zou zich niet laten intimideren of dwingen om afgekeurde onderdelen te aanvaarden. Als hij dat zou doen, zou hij zijn onderneming en het leven van de passagiers in zijn vliegtuigen in gevaar brengen.

Dat geldt ook voor Gods wetten en geboden. Zijn

Net zoals we niet in een vliegtuig zouden stappen waarin zich onderdelen bevinden die niet aan de norm voldoen, behoren we evenmin gedrag dat beneden de norm is te aanvaarden of te vertonen. Alleen door de leer van Christus te kennen, begrijpen en na te leven, kunnen we de verhoging ingaan.

normen zijn onveranderlijk — niemand kan ze wijzigen. Mensen die denken dat ze dat wél kunnen, komen bij het laatste oordeel voor een nare verrassing te staan.

Aan de normen voldoen

Onze hemelse Vader heeft het heilsplan ontworpen. Hij heeft in alles voorzien dat we nodig hebben om naar Hem terug te kunnen keren. De normen zijn bepaald, ze zijn bekend, en ze staan ons allen ter beschikking.

De Heiland heeft gezegd dat ieder van ons aan de normen kan voldoen. Het woord van wijsheid is daar een bewijs van. Het is ‘gegeven als een beginsel met een belofte, aangepast aan de capaciteit van de zwakken en de zwaksten van *alle* heiligen die heiligen worden genoemd of kunnen worden genoemd’ (LV 89:3; cursivering toegevoegd).

De Heiland zegt ook dat we ‘niet [zullen] worden verzocht boven hetgeen [we kunnen] verdragen’ (LV 64:20), maar dat we voortdurend moeten waken en bidden (zie Alma 13:28).

Je hebt de macht: ‘Want de macht is in [je], waardoor [je] naar eigen believe[n] [kunt] handelen. En voor zoverre de mensen goed doen, zullen zij hun beloning geenszins verliezen’ (LV 58:28).

Je kunt binnen de normen en toleranties blijven. Je hebt de mogelijkheid om de verhoging in te gaan.

Leiding van de Heilige Geest

We leren over de normen door naar de kerk te gaan, en de leringen in de Schriften en de woorden van de hedendaagse profeten te bestuderen en toe te passen.

De grootste bron van leiding zijn de ingevingen van de Heilige Geest die ons alle dingen zal leren die we moeten doen (zie 2 Nephi 32:2–3). Met de hulp van de Heilige Geest en het licht van Christus (zie Moroni 7:16–18) kunnen we goed van kwaad onderscheiden. We kunnen ons hele leven leiding ontvangen. We kunnen troostrijke en leidinggevend gedachten en gevoelens krijgen. Dat geldt zelfs voor kinderen.

God heeft beloofd dat Hij ons zal helpen als we ernaar streven aan zijn normen te voldoen. Net zoals we niet in een vliegtuig zouden stappen waarin zich onderdelen bevinden die niet aan de norm voldoen, behoren we evenmin gedrag dat beneden de norm is te aanvaarden of te vertonen. Alleen door de leer van Christus te kennen, begrijpen en na te leven, kunnen we de verhoging ingaan. ■

Uit de toespraak ‘Standards and Tolerance’, gehouden op 13 november 2012 tijdens een devotional aan de Brigham Young University–Idaho. Zie voor de volledige Engelstalige tekst byui.edu.

NOOT

1. Dallin H. Oaks, ‘Voorbereiding op de wederkomst’, *Liahona*, mei 2004, 8.

**Ouderling
Bruce C. Hafen**

Lid van de Zeventig
van 1996 tot en
met 2010

DE proclamatie OVER HET gezin: EEN VERWARDE CULTUUR OVERSTIJGEN

Dit is het eerste van twee artikelen van de hand van ouderling Hafen in het kader van het twintigjarig jubileum van 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld'. Het tweede artikel verschijnt in de Liahona van september 2015.

Vlak voor president Gordon B. Hinckley's (1910–2008) vijftigste verjaardag vroeg een journalist hem in juni 1995: 'Waarover maakt u zich het meeste zorgen?' Hij antwoordde: 'Ik maak me zorgen over het gezin in de kerk. We hebben fantastische leden, maar er vallen te veel gezinnen uit elkaar. [...] *Ik denk dat [dat] mijn grootste zorg is.*'¹

Drie maanden later las president Hinckley in het openbaar 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld' voor.²

Het was geen toeval dat die plechtige verklaring uitkwam op het moment dat de profeet van de Heer vond dat het onstabiele gezinsleven *in de kerk* zijn grootste zorg was. Later voegde hij daaraan toe dat de grootste moeilijkheid waar Amerika en de rest van de wereld voor staan probleemgezinnen zijn die 'ontstaan door misleide ouders, en misleide kinderen zijn het gevolg.'³

De proclamatie was niet slechts een opsomming van algemeenheden ten gunste van het gezin. Er was sprake van een ernstige profetische waarschuwing voor een groot internationaal probleem. En nu, twintig jaar later, is het probleem erger aan het worden, waaruit blijkt dat de waarschuwing in 1995 inderdaad profetisch was.

Laten we eerst nagaan hoe onze hedendaagse cultuur dit punt bereikt heeft en daarna ingaan op wat dat voor ieder van ons betekent.

Het universele liefdesverhaal

De aloude verhaallijn, die het meest tot de verbeelding spreekt, gaat als volgt: jongen leert meisje kennen, ze worden verliefd, trouwen, krijgen kinderen, en leven nog lang en — naar zij hopen — gelukkig. Dat universele liefdesverhaal is zo belangrijk in het grote plan van geluk dat het al bij Adam en Eva begon. En voor de meeste leden van de kerk is het net als de Poolster ook nu nog het richtpunt van ons leven.

De liefdesband in een gezin biedt ons vreugde en hoop, zingeving en het verlangen om een beter mens te zijn. Ze doet ons uitkijken naar de dag waarop we hand in hand samen de

Het huwelijk en het ouderschap zijn als twee ankerdraden die door het dessin van ons maatschappelijke wandkleed heen lopen.

tegenwoordigheid van de Heer zullen binnengaan. Daar zullen we onze dierbaren omarmen en voor eeuwig bij hen blijven, en 'daaruit niet meer weggaan' (Openbaring 3:12).

Vele jaren lang steunde de samenleving dit aangebo- ren verlangen naar verbondenheid over het algemeen. Natuurlijk hadden gezinnen hun problemen, maar de meeste mensen geloofden nog dat een huwelijksverbinten- is een min of meer permanente gezinseenheid tot gevolg had. En die verbintenissen hielden de samenleving bij- een met harten die 'in eenheid en in liefde jegens elkaar' samengevoegd waren (Mosiah 18:21).

Maar de laatste decennia valt die samenleving steeds verder uiteen door wat sommige schrijvers 'het verval van het huwelijk' noemen.⁴ Velen buiten de kerk zien het huwelijk niet meer als bron van langdurige verbintenissen. Ze zien het huwelijk en zelfs kinderen krijgen als een tij- delijke persoonlijke optie. Het huwelijk en het ouderschap zijn als twee ankerdraden die door het dessin van ons maatschappelijke wandkleed heen lopen. Als die draden gaan rafelen, kan de samenleving uiteenvallen en kan het universele liefdesverhaal verkeerd aflopen voor ons.

Ik heb dat verval vanuit mijn perspectief als vader, lid van de kerk en docent familierecht gadeslagen. In de jaren 1960 gaf de burgerrechtenbeweging aanleiding tot

nieuwe juridische theorieën over gelijkheid, persoonlijke rechten en vrijheid. Die ideeën zorgden ervoor dat de Verenigde Staten met hun beschamende geschiedenis van rassendiscriminatie begonnen af te rekenen. Ze hebben het land ook minder discriminerend ten opzichte van vrouwen gemaakt. Bij die bescherming tegen discriminatie heeft iedere burger *persoonlijk belang*.

Sommige vormen van wettelijke classificatie zijn echter gunstig. De wet 'discrimineert' bijvoorbeeld *in het voordeel* van kinderen op basis van hun leeftijd: ze kunnen niet stemmen, autorijden of een bindend contract ondertekenen. En ze hebben jarenlang recht op onderwijs. Die wetten beschermen kinderen en de samenleving tegen de gevolgen van de onbekwaamheid van kinderen en bereiden hen tevens voor om verantwoordelijke volwassenen te worden.

De wet heeft relaties die zijn gebaseerd op huwelijk en verwantschap ook een begunstigde status gegeven — niet om alleenstaanden en niet-verbonden mensen te discrimineren, maar om biologische ouders aan te moedigen met elkaar te trouwen en hun eigen stabiele kinderen op te voeden, die de sleutel tot het in stand houden van een stabiele samenleving vormen. Dergelijke wetten weerspiegelen dus het *maatschappelijke belang* van de samenleving voor haar kinderen en voor haar eigen toekomstige kracht en continuïteit.

Historisch gezien hebben wetten een doeltreffend evenwicht tussen maatschappelijke en persoonlijke belangen weten te behouden, omdat beide elementen een belangrijke rol in een gezonde samenleving spelen. Maar in de jaren 1960 en 1970 begonnen Amerikaanse rechtbanken het familierecht op zo'n manier te interpreteren dat persoonlijke belangen zwaarder gingen wegen dan maatschappelijke belangen, waardoor het juridische en maatschappelijke systeem uit evenwicht raakte. Die verandering was slechts één onderdeel van de transformatie van het Amerikaanse familierecht — de grootste culturele verschuiving in opvattingen over het huwelijk en het gezin in vijfhonderd jaar. Ik wil die transformatie met enkele voorbeelden uit het Amerikaanse rechtssysteem illustreren, hoewel de wetgeving in de meeste ontwikkelde landen dezelfde trends gevolgd hebben.

Een cultuurverschuiving

In een notendop: advocaten begonnen met krachtige ideeën op het gebied van de individuele vrijheid wetten aan te vechten die van oudsher de belangen van kinderen en de maatschappij in een stabiele gezinsstructuur voor ogen hadden. Rechtbanken en wetgevers gingen in veel van die individualistische ideeën mee, ook als die ideeën de grotere maatschappelijke belangen schaadden.

Bijvoorbeeld: echtscheiding zonder schuldvraag werd voor het eerst in 1968 in Californië mogelijk en daarna in andere delen van de Verenigde Staten. Door het weglaten van de schuldvraag zijn mensen heel anders tegen het huwelijk aan gaan kijken. Onder de oude echtscheidingswetten kon een echtpaar hun huwelijk niet zomaar naar eigen believen beëindigen. De ene partner moest aantonen dat de andere partner zich misdroeg, bijvoorbeeld door overspel of mishandeling. In die tijd kon alleen een rechter die de belangen van de maatschappij vertegenwoordigde, bepalen wanneer er voor een echtscheiding voldoende gronden waren die zwaarder wogen dan het maatschappelijke belang van een voortgezet huwelijk.

Een echtscheiding zonder schuldvraag mogelijk maken, had in eerste instantie prijzenswaardige doelen. Duurzame ontwrichting van het huwelijk, ongeacht wie er schuld had, gold namelijk voortaan ook als grond voor een echtscheiding — wat de echtscheidingsprocedure eenvoudiger maakte. In theorie kon alleen een rechter, die nog steeds de belangen van de maatschappij vertegenwoordigde, bepalen of een huwelijk niet meer te redden viel. Maar in de praktijk lieten familierechters zich door de persoonlijke voorkeur van het echtpaar leiden en stond het elke partner uiteindelijk *vrij* om het huwelijk te beëindigen.

Deze juridische veranderingen versnelden een grotere culturele verschuiving, waarbij het huwelijk niet langer als min of meer permanent maatschappelijk instituut werd gezien maar veeleer als een tijdelijke relatie in de privésfeer, die men naar believen kon beëindigen — zonder werkelijk stil te staan bij de schadelijke gevolgen van een echtscheiding voor kinderen, laat staan voor de samenleving als geheel. Weldra gaven rechters, door hun aarzeling of de samenleving wel het recht had om naleving van de huwelijksgeloften af te dwingen, gehuwde stellen ten onrechte de indruk dat hun persoonlijke beloften in maatschappelijk of moreel opzicht niet veel waarde

hadden. Wanneer huwelijkse verplichtingen tegenwoordig dus met persoonlijke voorkeuren botsen, zijn mensen eerder geneigd om er de brui aan te geven. Ze zien het huwelijk als een 'vrijblijvende verbintenis', wat die tegenstrijdigheid ook mag betekenen.

In het licht van die nieuwe opvattingen breiden rechtbanken de ouderschapsrechten van ongehuwde vaders uit en begonnen ze voogdij- en adoptierechten aan ongehuwden toe te kennen. Dat betekende de genadeslag voor de reeds lang gevestigde bevoorrechtiging die het gezin met twee biologische, met elkaar gehuwde, ouders in het familierecht had. Uit ervaring en wetenschappelijk onderzoek is duidelijk gebleken — en dat geldt ook nu nog — dat een gezin met gehuwde, biologische ouders aan het hoofd bijna altijd de beste omgeving biedt om kinderen in groot te brengen. Maar in de loop van de tijd hebben rechtszaken die de ongehuwde ouder betroffen, bijgedragen tot, en zijn ze beïnvloed door, explosief stijgende aantallen ongehuwde samenwonenden en buitenechtelijke geboorten.

Bovendien heeft het Amerikaanse hooggerichtshof vrouwen in 1973 het recht verleend om voor abortus te kiezen. Daarbij zette men de lang gekoesterde cultuuropvattingen overboord aangaande de maatschappelijke belangen met betrekking tot ongeboren kinderen en aangaande gekozen wetgevers die tot dan toe collectief het ethische conflict hadden beslecht rond het vraagstuk wanneer het leven begint.

De discussie rond het onderwerp van een echtscheiding zonder schuldvraag geeft ook aanleiding tot enkele opmerkingen over het homohuwelijk. Dit is uitgegroeid tot een moeilijke en emotionele kwestie, maar let wel dat het homohuwelijk nog geen zeventien jaar geleden in geen

enkel land ter wereld erkend werd. Hoe kon dit idee van het homohuwelijk dan internationaal zoveel aandacht krijgen, en wel precies in een periode dat de historische opvatting over het huwelijk in de voorafgaande vier decennia zo veel aan publieke waarde had ingeboet?

Een voor de hand liggend antwoord is dat hetzelfde individualistische wettelijke concept, het 'persoonlijke autonomie'-standpunt, waarmee de echtscheiding zonder schuldvraag mogelijk was geworden, eenvoudigweg ook op de eerste rechtszaak over de toelaatbaarheid van het homohuwelijk werd toegepast. Als een rechtbank het recht van een individu om een huwelijk te *beëindigen* ongeacht de maatschappelijke gevolgen in stand houdt (zoals bij de echtscheiding zonder schuldvraag kan gebeuren), lijkt dat beginsel ook toepasbaar op het recht van een individu om een huwelijk te *sluiten*, ongeacht de maatschappelijke gevolgen (zoals bij het homohuwelijk kan gebeuren).

Met andere woorden, wanneer mensen het huwelijk tussen man en vrouw niet meer dan een kwestie van persoonlijke voorkeur vinden in plaats van het belangrijkste maatschappelijke instituut in de samenleving, is het niet verwonderlijk dat velen tegenwoordig over het homohuwelijk zeggen dat mensen vrij zijn om te trouwen met wie ze willen. Dat kan gebeuren als we het maatschappelijke belang van het huwelijk en kinderen uit het oog verliezen. God heeft al zijn kinderen lief en verwacht dat we elkaar met *medeleven* en *verdraagzaamheid* bejegenen — ongeacht privégedrag dat we al dan niet begrijpen. Het is echter

Een huwelijksverbintenis heeft een min of meer permanente gezinseenheid tot gevolg die de samenleving bijeenhoudt met harten die 'in eenheid en in liefde jegens elkaar' samengevoegd zijn.

een heel andere kwestie om dat gedrag te *onderschrijven* of te *bevorderen* door een wettelijk concept — het huwelijk — te veranderen, waarvan het historische doel was gericht op het maatschappelijke belang van biologische ouders die hun eigen kinderen in een stabiel gezin grootbrengen.

Het Amerikaanse hooggerechtshof beriep zich onder meer op het persoonlijke autonomie-standpunt toen het op 26 juni 2015 bepaalde dat staatswetten 'homoparen niet van het huwelijk mogen uitsluiten'. Bijgevolg is het homohuwelijk nu legaal in heel de Verenigde Staten.

Het is echter veelzeggend dat het hof met meerderheid van stemmen ook 'benadrukte dat godsdiensten, en personen die godsdienstige leerstellingen aanhangen, met volle overtuiging mogen blijven uitdragen dat het homohuwelijk, op grond van goddelijke voorschriften, niet kan worden goedgekeurd. Het eerste amendement waarborgt de bescherming van godsdienstige organisaties en personen die in de beginselen willen onderwijzen waaraan zij zoveel waarde hechten, die de spil van hun leven en godsdienst vormen, en waaruit hun diepgewortelde verlangens spruit om de gezinssituatie voort te zetten die zij al zo lang in ere houden. Hetzelfde geldt voor hen die zich om andere redenen tegen het homohuwelijk kanten.'⁵

Gevolgen voor het huwelijk en kinderen

Sta nu eens stil bij de gevolgen van deze veranderingen voor het huwelijk en kinderen. Sinds ongeveer 1965 is het percentage echtscheidingen in de VS meer dan verdubbeld, hoewel het de afgelopen jaren iets minder is geworden — deels omdat het aantal ongehuwde stellen ongeveer vijftien keer zo hoog is geworden en het frequente verbreken van die relaties niet in de echtscheidingscijfers is opgenomen. Tegenwoordig eindigt ongeveer de helft van alle eerste

huwelijken in een echtscheiding. Voor tweede huwelijken is dat ongeveer zestig procent. In de Verenigde Staten zijn echtscheidingen meer dan in enig ander land schering en inslag.⁶

Tegenwoordig vindt veertig procent van de geboorten in de VS bij ongehuwde ouders plaats. In 1960 was dat vijf procent.⁷ Ongeveer vijftig procent van de huidige tieners vindt het een 'zinvolle levensstijl' om kinderen te krijgen zonder getrouwd te zijn.⁸ Het percentage kinderen in eenoudergezinnen is sinds 1960 verviervoudigd, van 8 naar 31 procent.⁹ Aan meer dan de helft van de huwelijken in de VS gaat tegenwoordig een periode van ongehuwd samenwonen vooraf.¹⁰ Wat in de jaren 1960 nog hoogst abnormaal was, is nu de nieuwe norm.

In Europa vindt 80 procent van de bevolking ongehuwd samenwonen geen probleem. In bepaalde delen van Scandinavië is 82 procent van de eerstgeborenen buitenechtelijk.¹¹ Toen we in Duitsland woonden, merkten we dat het huwelijk onder de Europeanen in vele opzichten heeft afgedaan. Zoals een Franse schrijver het stelde, heeft het huwelijk 'zijn magie verloren voor jonge mensen' die steeds meer vinden dat 'liefde in wezen een privé-aangelegenheid is' en dat de samenleving niets over hun huwelijk of hun kinderen te zeggen heeft.¹²

De kinderen van gescheiden of ongehuwde ouders hebben evenwel *drie keer* zo veel ernstige gedrags-, ontwikkelings- en emotionele problemen als kinderen in gezinnen met twee ouders. In elk opzicht van kindermishandeling zijn die kinderen veel slechter af. En als kinderen disfunctioneel zijn, wordt de samenleving disfunctioneel. Hier zijn enkele voorbeelden van die disfunctionaliteit, met de aantekening dat sommige elementen in dergelijke algemene trends meerdere oorzaken kunnen hebben. In de afgelopen vijf decennia:

- Is de jeugdcriminaliteit verzesvoudigd.
- Zijn verwaarlozing van kinderen en alle vormen van kindermishandeling vervijfvoudigd.
- Zijn psychologische stoornissen onder kinderen, van drugsmisbruik tot eetstoornissen, allemaal verergerd en is depressie onder kinderen met duizend procent toegenomen.
- Is huiselijk geweld tegen vrouwen toegenomen en hebben kinderen steeds vaker met armoede te maken.¹³

Hoe ernstig zijn die problemen? President Hinckley zei in 1995 al dat die problemen zijn 'grootste zorg' waren. En de trends die hem toen zorgen baarden, zijn nu aantoonbaar erger. Zoals een schrijver voor het tijdschrift *Time* het heeft verwoord:

'Er is geen enkele invloed die zoveel aantoonbare moeilijkheden en leed in dit land veroorzaakt als het verval van het huwelijk. Het schaadt kinderen, het ondermijnt de financiële zekerheid van moeders en het treft bovenal degenen die de klappen het minst kunnen opvangen: de onderklasse van het land. [...]

'De armen [hebben] het ouderschap van het huwelijk [losgekoppeld], en de welgestelden [verbreken] hun [eigen] verbintenis als [ze] er geen zin meer in hebben.'¹⁴

Ons hart wenden

Eén versleten gouden draad in het gerafelde maatschappelijke wandkleed weerspiegelt de kern van het probleem: de kinderen — ons eigen vlees en bloed. Nakomelingschap — kinderen, voortplanting en eeuwige banden van genegenheid — heeft iets zuivers, iets heiligs, dat diep in de mystieke klanken van ons collectieve geheugen resoneert.

De band tussen ouder en kind is van zo groot belang dat God in 1836 Elia zond om het hart van de vaders en de kinderen tot elkaar 'terug te voeren' of te wenden. Als die harten niet tot elkaar teruggevoerd worden, zal 'de gehele aarde [...] met een banvloek [...] worden getroffen' en 'volslagen worden verwoest' voordat Christus wederkomt (IV 110:15; Geschiedenis van Joseph Smith 1:39; zie ook Maleachi 4:6). In de hedendaagse wereld lijken die harten zich inderdaad te wenden — maar eerder van elkaar af dan tot elkaar.

Leven we al in de tijd van de banvloek? Misschien wel. De huidige kinderen (en dus de samenleving— de aarde) worden inderdaad 'verwoest' (minder waard, nutteloos, verlaten) door alle kwesties die hier zijn besproken.

De leer is duidelijk — en wordt door jaren van onderzoek gestaafd. We hoeven niet terug te keren naar het familierecht uit het verleden, *maar* als we gewoonweg meer om onze kinderen en hun toekomst gaven, zouden de

mensen trouwen voordat ze ouders worden. Ze zouden er meer, veel meer, voor over hebben om getrouwd te blijven. Kinderen zouden zo mogelijk door hun biologische ouders grootgebracht worden. In het ideale geval zou er geen sprake zijn van vrijwillige abortussen of buitenechtelijke geboorten. Uiteraard zijn sommige uitzonderingen nodig — sommige echtscheidingen zijn gerechtvaardigd en adoptie is vaak een geschenk uit de hemel. Toch slaat de proclamatie over het gezin uit 1995 de spijker op de kop: 'Kinderen hebben er recht op om binnen het huwelijk geboren te worden, en te worden opgevoed door een vader en een moeder die de huwelijksgeefte met volledige trouw eren.'¹⁵

We lijden echter aan collectief geheugenverlies. We horen de mystieke klanken van ons eeuwige, of zelfs recente, geheugen niet meer. De vijand van ons geluk wil ons overtuigen dat de heilige en langdurige banden van liefde en genegenheid in het gezin te zeer knellen, terwijl deze banden in feite het bevrijdendst en bevredigendst zijn.

Het is niet makkelijk om aan een goed huwelijk te werken. Dat is niet voor niets zo. Maar wanneer een verwarde cultuur ons in verwarring brengt over wat het huwelijk betekent, gooien we de handdoek wellicht veel te snel in de ring. Het eeuwige perspectief van het evangelie, zoals dat in de Schriften en de tempel uiteengezet wordt, kan ons echter helpen boven de hedendaagse huwelijkschaos uit te stijgen, totdat ons huwelijk de heerlijkste en heiligste — hoewel ook de meest veeleisende — ervaring van ons leven is. ■

Aangepast overgenomen uit de toespraak 'Marriage, Family Law, and the Temple', op 31 januari 2014 gehouden op de jaarlijkse haardvuurvond voor de J. Reuben Clark Law Society in Salt Lake City.

NOTEN

1. In Dell Van Orden, 'Pres. Hinckley Notes His 85th Birthday, Reminisces about Life', *Church News*, 24 juni 1995, 6; cursivering toegevoegd.
2. 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld', *Liahona*, november 2010, 129.
3. Gordon B. Hinckley, in Sarah Jane Weaver, 'President Hinckley Warns against Family Breakups', *Deseret News*, 23 april 2003, deseretnews.com.
4. Zie Caitlin Flanagan, 'Why Marriage Matters', *Time*, 13 juli 2009, 47.
5. Rechter Anthony M. Kennedy, *Obergefell v. Hodges*, 576 U.S. (2015).
6. Zie census.gov/compendia/statab/2011/tables/11s1335.pdf; zie ook Alan J. Hawkins, *The Forever Initiative: A Feasible Public Policy Agenda to Help Couples Form and Sustain Healthy Marriages and Relationships* (2013), 19.
7. Zie "'Disastrous' Illegitimacy Trends", *Washington Times*, 1 december 2006, washingtontimes.com.
8. Zie *The State of Our Unions: Marriage in America 2012* (2012), 101, 102.
9. Zie 'One-Parent and Two-Parent Families 1960–2012', Office of Financial Management, ofm.wa.gov/trends/social/fig204.asp.
10. Zie Bruce C. Hafen, *Covenant Hearts: Why Marriage Matters and How to Make It Last* (2005), 227.
11. Zie Noelle Knox, 'Nordic Family Ties Don't Mean Tying the Knot', *USA Today*, 16 december 2004, 15, usatoday.com.
12. *Rapport van de onderzoekscommissie inzake het gezin en de rechten van kinderen*, een onderzoekscommissie benoemd door de Franse volksvertegenwoordiging, 25 januari 2006, 32.
13. Zie Hafen, *Covenant Hearts*, 226–227.
14. Flanagan, 'Why Marriage Matters', 47; cursivering toegevoegd.
15. 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld', 129.

Het eeuwige perspectief van het evangelie, zoals dat in de Schriften en de tempel uiteengezet wordt, kan ons helpen boven de hedendaagse huwelijkschaos uit te stijgen, totdat ons huwelijk de heerlijkste en heiligste ervaring van ons leven is.

Wie gescheiden zijn, hebben veel verdriet gehad. Ze hebben de genezende kracht en hoop van de verzoening van Jezus Christus nodig.

Mormoonse mannen en echtscheiding

Brent Scharman

Gepensioneerd consultant, LDS Family Services

‘**H**et uiteindelijke doel van al ons onderwijs is ouders en kinderen in geloof te verenigen in de Heer Jezus Christus, te zorgen dat zij thuis gelukkig zijn [en] in een eeuwig huwelijk worden verzegeld.’¹ Ondanks deze geïnspireerde leerstelling van president Boyd K. Packer, president van het Quorum der Twaalf Apostelen, komen echtscheidingen toch voor. Echtscheidingen zijn traumatisch: de betrokkenen kunnen gevoelens van schrik, ontkenning, verwarring, depressie en woede doormaken, maar ook lichamelijke symptomen zoals een verstoord slaap- en eetpatroon vertonen.

Als counselor stelde ik vast dat mannen en vrouwen bij een echtscheiding weliswaar grotendeels hetzelfde doormaken, maar dat er toch enkele verschillen zijn:

- In het huwelijk zijn mannen meer geneigd om de ernst van hun huwelijksproblemen te minimaliseren. Hun verrassing bij een echtscheiding kan tot een gevoel van instabiliteit leiden.
- Mannen vertellen minder makkelijk over hun gevoelens, waardoor ze soms minder van hun ervaringen leren.
- Mannen zijn meer actiegericht, en kunnen dus minder snel geneigd zijn om in therapie te gaan. In plaats daarvan verstopten ze hun gevoelens door overuren te maken of zich volledig aan een hobby te wijden.
- Vanwege financiële problemen en de klap voor hun ego krijgen sommige mannen met beproevingen te maken, zoals depressie, gewichtstoename, drankgebruik en minder actief in de kerk worden.

De enige veilige manier om een echtscheiding te verwerken, is trouw aan het evangelie blijven. Een gezonde

Hoewel een sterk huwelijk de ideale situatie is, eindigen sommige huwelijken helaas in een echtscheiding. Als u gescheiden bent, vindt u hier enkele manieren om een goede band met uw kinderen te behouden en sterk in het evangelie te blijven.

verwerking vereist de bekwaamheid om aardig te zijn als u daar geen zin in hebt, uw zelfvertrouwen en eigenwaarde te behouden, pijnlijke gevoelens te verdragen en tegelijkertijd te blijven functioneren, geduld met andere betrokkenen te hebben, fair en niet wraakzuchtig te zijn, en een stevig geestelijk fundament te behouden, waarmee u dichter tot de Heer kunt komen die ‘onder dat alles afgedaald’ is en wiens verzoening voldoende is om u te genezen en op te bouwen (LV 122:8).

Ongeacht wie het grootste aandeel in uw echtscheiding had, genezing vindt pas na bekering en vergeving plaats. President Dieter F. Uchtdorf, tweede raadgever in het Eerste Presidium, heeft gezegd: ‘We moeten onze grieven laten varen. [...] Bedenk dat de hemel vol mensen is die één ding gemeen hebben: zij hebben vergiffenis ontvangen. En zij vergeven.’²

De band met uw kinderen in stand houden

De voorgedij over de kinderen is waarschijnlijk de kwestie die de machtsstrijd het meest in de hand werkt. Als de kinderen meestal bij hun moeder zijn, kan de vader zich al snel slechts een bezoeker van zijn eigen kinderen voelen. Dat kan hem het gevoel geven dat hij een machteloze pion

HOOP VOOR U EN UW KINDEREN

‘Wij weten dat sommigen terugkijken op hun echtscheiding met spijt over hun aandeel daarin, omdat die deels of grotendeels hun fout was. Allen die een echtscheiding hebben doorgemaakt, weten hoe pijnlijk dat is, en zij hebben de genezende kracht en de hoop van de verzoening nodig. Die genezende kracht en die hoop staan hen en hun kinderen ter beschikking.’

Ouderling Dallin H. Oaks van het Quorum der Twaalf Apostelen, ‘Echtscheiding’, *Liahona*, mei 2007, 71.

van het systeem is. Tenzij er sprake is van mishandeling of andere schadelijke interactie, is het echter beter dat de kinderen een band met beide ouders houden. Gelukkig leren de meeste ex-huwelijkspartners ten voordele van de kinderen samen te werken.

Regelmatige interactie met uw kinderen dient een prioriteit te blijven, ook als u ver weg woont of hertrouwt. Maak van uw tijd samen een positieve ervaring en zeg tegen uw kinderen nooit iets negatiefs over hun moeder, ook al is de bezoeksregeling naar uw mening unfair. Kinderen passen zich het makkelijkst aan een echtscheiding aan als hun moeder en vader bereid zijn om het geluk en de stabiliteit van hun kinderen voor hun eigen gekrenkte gevoelens te laten gaan.

Actief in de kerk blijven

Sommige mannen zeggen dat niets hun getuigenis zo op de proef gesteld heeft als hun echtscheiding. Dat is vooral het geval als ze trouw lid van de kerk zijn en vurig om een oplossing voor hun huwelijksproblemen gebeden hebben. Dat geschokte gevoel kan ertoe leiden dat een gescheiden man zich in de kerk ongemakkelijk voelt, vooral als hij

denkt dat anderen veronderstellen dat hij zijn vrouw ontrouw geweest is.

Maar door actief in de kerk te blijven, worden we aan goede beginselen blootgesteld en door zorgzame mensen omringd. Wees niet boos als kerkleden u uit de weg gaan. Ze weten waarschijnlijk niet wat ze moeten doen of zeggen. Wees geduldig en stap zelf naar hen toe. Ga op zoek naar mensen die u steunen. Vraag advies aan uw quorumpresident, bisschop of ringpresident en overweeg om met een therapeut te praten, zoals die van LDS Family Services, indien beschikbaar. Daardoor kunt u uw eigen gedrag analyseren en de dingen in perspectief zien.

Gescheiden mannen zijn in de kerk even welkom als getrouwde mannen. Ouderling Dallin H. Oaks van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd: ‘Veel goede kerkleden zijn gescheiden’ en ‘als een gescheiden lid geen ernstige overtredingen heeft begaan, kan hij of zij in aanmerking komen voor een tempelaanbeveling door te voldoen aan dezelfde eisen als andere leden.’³

Door moeilijkheden groei doormaken

Sommige mannen zeggen dat ze veel geleerd hebben, ook al willen ze een soortgelijke ervaring nooit meer meemaken. Ze verwerken de echtscheiding en gaan door met hun leven. Een van de mannen die ik begeleid heb, gaf blijk van zo’n aanpak: ‘Ik heb het nog steeds moeilijk met het idee dat ik gescheiden ben, maar dat ben ik nu eenmaal. Ik had het niet verwacht, maar het is gebeurd en ik aanvaard het. Mijn doel is nu mijn uiterste best te doen om Christus trouw te blijven, een sterk nieuw huwelijk op te bouwen, en een zo goed mogelijk voorbeeld voor mijn kinderen en stiefkinderen te zijn.’ ■

De auteur woont in Utah (VS).

NOTEN

1. Boyd K. Packer, ‘The Shield of Faith’, *Ensign*, mei 1995, 8.
2. Dieter F. Uchtdorf, ‘De barmhartigen krijgen barmhartigheid’, *Liahona*, mei 2012, 77.
3. Dallin H. Oaks, ‘Echtscheiding’, *Liahona*, mei 2007, 70.

De enige veilige manier om een echtscheiding te verwerken, is trouw aan het evangelie blijven.

De wonden van een echtscheiding

David Paul

Gescheiden vader van drie kinderen

Als lid van de koninklijke Canadese marine ben ik opgeleid om na een gevecht met de vijand of een ander onheil een beoordeling te maken. Het is een grondige evaluatie van hoe de betrokkenen verbeteringen kunnen aanbrengen om zo toekomstige verwondingen of fouten te verminderen of te voorkomen. In de loop van ons leven, en vooral in beproevingen zoals een echtscheiding, kan zo'n evaluatie veel manieren opleveren om te leren en te groeien.

We beginnen met de juiste mate van verantwoordelijkheid nemen. Door in alle eerlijkheid naar onze manier van handelen te kijken, misschien met de hulp van een therapeut, en in te zien waar onze keuzevrijheid en die van onze ex-partner een rol speelden, beseffen we wat we aan onszelf kunnen veranderen. We kunnen ook de toestand van onze mentale, geestelijke en emotionele gezondheid vaststellen.

Door aan onszelf te werken en de geleerde lessen toe te passen, bevorderen we het genezingsproces en effenen we de weg naar een mooiere toekomst.

De verzoening van de Heiland gebruiken

In een oorlog zijn er altijd verschrikkelijke wonden. Het kunnen diepe en pijnlijke wonden zijn, en wie ze nooit gehad heeft, kan niet begrijpen hoe het voelt. Wonden in ons hart en onze ziel als gevolg van een echtscheiding zijn allemaal even pijnlijk en kunnen moeilijk te begrijpen zijn voor mensen die nog nooit iets vergelijkbaars meegemaakt hebben.

Maar we staan er niet alleen voor. De Heer staat klaar om ons te helpen. De genezingskracht van zijn verzoening kan ons erbovenop helpen. Keer de kerk de rug niet toe. Vraag om priesterschapszegens en ga zo vaak mogelijk naar de tempel. Het genezingsproces duurt vaak lang, maar als u de Geest bij zich hebt, wordt dat proces versneld.

Het eerste jaar na de echtscheiding is moeilijk. U rouwt om een stukgelopen huwelijk waarop u al uw hoop had gevestigd. In die tijd krijgt u met emoties en problemen te maken die veel weg hebben van een ritje in de achtbaan. We doen ons deel in het genezingsproces door te onthouden dat we dierbare kinderen van onze hemelse Vader met

een goddelijk potentieel zijn, door naar de kerk te gaan, in de Schriften te lezen, te bidden, te dienen en naar de tempel te gaan. Hoewel de weg erg lang kan lijken, staat de belofte vast. Volg de Heer en u zult het eeuwige leven en alle beloofde zegeningen ontvangen, waaronder gemoedsrust en vreugde in uw ziel.

Naar een nieuw huwelijk toewerken

Wees voorzichtig als u besluit om te beginnen met daten. Zorg ervoor dat u weet wie u bent en wat u wilt. Vind vrede in alleen met uzelf (en met de Heiland) zijn. Als u gelukkig bent met wie u bent en waarnaar u op weg bent, is het voor de tegenstander moeilijker om u te laten ontsporen. Ook zult u zich minder gauw gedrongen voelen uw heil in een ongezonde afhankelijkheidsrelatie te zoeken. De emotionele en romantische mijlpalen in de relatie met uw ex-partner bereikte u ook niet van de ene op de andere dag. Zelfs ongezonde relaties kunnen hun aantrekkelijke kanten hebben. Daarom kan het verleidelijk zijn om zo'n relatie heel snel aan te gaan. Loop niet te hard van stapel.

Gescheiden mannen steunen

Mensen die een echtscheiding doorgemaakt hebben, zijn als veteranen op het slagveld waar om de ziel wordt gevochten. Ze hebben respect, begrip, liefde, steun en acceptatie nodig. Geef ze raad en bemoedig ze als ze daar voor openstaan. Geloof in hen en onthoud dat de Heiland een gebroken hart en geest op zijn eigen tijd geneest. Genezing en wonderen zullen plaatsvinden — na verloop van tijd.

De auteur woont in British Columbia (Canada).

WAAR IS JE KERK?

Toen ik in militaire dienst was, was het soms moeilijk om een mormoons kerkgebouw te vinden. Soms bevond ik me opeens in een andere stad of zelfs een vreemd land.

Op zekere zondag was ik in Nederland, in Amsterdam. Om half negen 's ochtends kondigde onze kolonel plots aan dat we een vrije dag hadden. Ik had mijn uniform al aan en haalde een vriend over om me bij de kerk af te zetten. We hadden het volgende gesprek in zijn huurauto:

Vriend: 'Waar is je kerk eigenlijk?'

Ik: 'Geen idee. Ik ben nog nooit in deze stad geweest. Maar als je om kwart voor negen in het stadscentrum

bent, zullen we het kerkgebouw vinden.'

Vriend: 'Hoezo? Wat gebeurt er om kwart voor negen?'

Ik: 'Dat is wanneer we de mormoonse zendingen naar de kerk zien gaan.'

Vriend: 'Ik dacht dat je hier nooit eerder geweest was?'

Ik: 'Dat klopt.'

Vriend: 'Hoe weet je dan dat er hier een kerk is?'

Ik: 'Er is hier een kerk *en* er zijn mormoonse zendingen, geloof me.'

Vriend: 'Oké, we zijn in het stadscentrum. Het is kwart voor negen en er zijn geen zendingen te bespeuren.'

Ik: 'Daar zijn ze.'

Vriend: 'Waar? Bedoel je die kleine gedaantes die in de verte de straat oversteken? Van hieruit kunnen we niet eens zien wie dat zijn.'

Toen we bij de zendingen aankwamen, sprong ik uit de auto en had ik een levendig gesprek met hen. We schudden elkaar de hand, maakten grapjes, lachten en glimlachten.

Ik: 'Bedankt dat je me hebt afgezet.'

Vriend: 'Ik dacht dat je die mensen niet kende?'

Ik: 'Ik ken ze ook niet. Dit is de eerste keer dat ik ze zie.'

Vriend: 'Zo ga je alleen om met mensen die je al kent.'

Ik: 'Ik leg het je later wel uit.'

EEN GEBED IN HET CENTRUM VOOR FAMILIEGESCHIEDENIS

Vriend: 'Ik denk niet dat ik deze plek nog kan terugvinden, en je hebt me niet gezegd wanneer ik je moet ophalen.'

Ik: 'De bijeenkomsten duren drie uur. Daarna zal een gezin me uitnodigen om te komen eten. Na het eten zullen we nog even praten, waarna ze me bij het hoofdkwartier zullen afzetten.'

Vriend: 'Je weet toch niet dat iemand je voor het eten zal uitnodigen en je terug zal brengen?'

Ik verzekerde hem dat ze goed voor me zouden zorgen en bedankte hem nogmaals.

De bijeenkomsten waren opbouwend. Ik aanvaardde de eerste van drie uitnodigingen voor een maaltijd. Tijdens het eten hadden we een interessant gesprek over de groei van de kerk in Nederland.

Ik heb in mijn leven vaak heel makkelijk kerkleden kunnen vinden. Soms kwamen we in een koninklijk paleis en soms in een nederige hut bijeen. Soms kwamen we in een verlaten, stoffige barak bijeen. Soms kwamen we in de kapel van een ziekenhuis bijeen. En soms kwamen we in een grote tent of in de openlucht bijeen.

Waar we ook bijeenkwamen, ik was telkens blij dat ik de moeite genomen had om de kerk op te zoeken. De Heer heeft gezegd: 'Waar twee of drie in Mijn Naam bijeengekomen zijn, daar ben Ik in hun midden' (Mattheüs 18:20). ■
Dee Jepson, Idaho (USA)

'Als je om kwart voor negen in het stadscentrum bent,' zei ik tegen mijn vriend, 'zullen we het kerkgebouw vinden.'

Toen ik als consulente familiegeschiedenis van onze gemeente in Ushuaia (Argentinië) geroepen werd, had ik sterk het gevoel dat ik mijn voorouders moest opzoeken. Dat was niet makkelijk en ik probeerde bijna dagelijks een nieuwe tactiek uit om erachter te komen wie ze waren en waar in Italië ze vandaan kwamen.

In 2006 werd ik geroepen om toezicht op het centrum voor familiegeschiedenis te houden. Maar ik was nog steeds gefrustreerd omdat ik geen gegevens over mijn familieleden kon vinden. Mijn frustratie nam toe toen mijn man wél succes had bij het opzoeken van zijn voorouders. In dat jaar vond Ruben meer dan vijfduizend voorouders die in San Ginesio (Macerata, Italië) gewoond hadden.

Toen we op een avond in het centrum voor familiegeschiedenis waren en Ruben op microfilm voorouder na voorouder vond, riep hij telkens met vreugde: 'Weer een!' Ik was ontmoedigd en vertelde hem met tranen in de ogen dat ik niet wist wat ik moest doen om mijn familieleden te vinden. Hij zag dat ik verdriet had en stelde voor om te bidden. Dat deden we. We smeekten dat de Heilige Geest ons verstand zou verlichten zodat we het werk voor mijn familieleden konden bespoedigen.

Onder het bidden moest Ruben plots aan een bepaalde website met Italiaanse achternamen denken. Vlak na ons gebed bekeken we de site. In slechts enkele minuten hadden we in het telefoonboek van het kleine

Noord-Italiaanse dorp Iutizzo vier mensen met mijn meisjesnaam, Gos, gevonden.

Ik stuurde ze allemaal meteen een brief. Een van hen schreef terug en zei dat haar echtgenoot dezelfde achternaam had, maar niet tot mijn familie behoorde. Ze had echter wel een van de overleden zussen van mijn grootvader gekend en bood aan om me in contact te brengen met een ander familielid dat nog in leven was.

Een paar maanden later, in december 2006, belde iemand ons uit het buitenland op.

'Spreek ik met Susana Gos?' vroeg een mannelijke stem vanuit de verte. 'Ja', antwoordde ik.

'Ik ben je neef uit Italië', zei hij.

Het was Giovanni Battista Tubaro, de zoon van mijn grootvaders zus Maria!

In maart 2008 kwamen Giovanni en zijn vrouw, Miriam, ons in Argentinië bezoeken. We vertelden hun over het evangelie en familiehistorisch werk, en praatten verscheidene dagen over onze voorouders. Daardoor kregen hun namen tot zes generaties terug een gezicht en een geschiedenis.

Familiehistorisch werk heeft me in staat gesteld een belangrijke bijdrage aan het werk van de Heer te leveren. Het heeft me ook dichterbij tot mijn voorouders gebracht — tot kinderen van onze hemelse Vader die ik dankzij ons gelovige gebed in het centrum voor familiegeschiedenis leerde kennen. ■

Susana Magdalena Gos de Morresi,
Tierra del Fuego (Argentinië)

BRENG HAAR NAAR HET ZIEKENHUIS!

Ik was alleenstaand en zelfstandig toen ik pas lid van de kerk was, en ik had dus af en toe dagen waarop ik wat extra vrije tijd had. Op een van die dagen belde ik de ZHV-presidente op en vroeg haar of iemand die middag hulp nodig had. Ze noemde een eenzame oude zuster, Anita (naam gewijzigd), die onlangs uit het ziekenhuis ontslagen was. Ik kende Anita en wilde haar graag bezoeken.

Ik belde haar op en ging vervolgens naar haar toe. Ze vroeg me om eten voor haar klaar te maken, waarna we een fijn gesprek hadden. Ze had een geweldig gevoel voor humor, lachte graag en vond het

Anita zei dat ze zich goed voelde, maar ik zonderde me af, knielde neer en bad.

leuk om over haar leven te vertellen. Na de lunch zei ze dat ze moe was en vroeg om haar uit de rolstoel in bed te helpen. Ik stopte haar in. Plots sprak de stille, zachte stem waarover ik zoveel gehoord had tot mij: 'Breng haar nu naar het ziekenhuis!'

Anita had een hekel aan het ziekenhuis en was nog maar net weer thuis. Ik vroeg haar hoe ze zich voelde. Ze zei dat ze zich goed voelde, maar dat ze moe was.

Ik zonderde me af en knielde neer. Op het moment dat ik begon te bidden, herhaalde de stem: 'Breng haar naar het ziekenhuis en doe het nu!'

Ik aarzelde en vroeg me af wat

ik tegen de dokter in het ziekenhuis zou zeggen.

Ik belde een vriendin op die ook bad en me vervolgens aanspoorde de ingeving op te volgen.

Anita was kwaad omdat ik zelfs maar voorstelde om haar naar het ziekenhuis te brengen, maar ik liet toch een ambulance komen. Toen die arriveerde, kwamen twee paramedici binnen die haar vitale levensfuncties controleerden. Zonder aarzelen plaatsen ze haar op een brancard en gingen er snel in de ambulance vandoor.

Ik volgde hen in mijn auto. Ik kwam in het ziekenhuis aan, ging zitten en wachtte. Er kwam al snel een dokter naar me toe. Hij vroeg: 'Ze heeft u zeker niet verteld dat ze gevallen was voor u bij haar aankwam?'

'Nee', zei ik.

Hij zei dat Anita haar milt verwond had en inwendig bloedde. Zonder dringende medische hulp was ze volgens hem misschien gestorven.

Ik had een gemengd gevoel van berouw en uitgelatenheid — berouw omdat ik gearzeld had en uitgelatenheid omdat ik uiteindelijk naar de Heilige Geest geluisterd had. Ik was vooral dankbaar dat de Heer me toevertrouwd had om deze gewonde zuster te helpen en dat Hij mijn ZHV-presidente de inspiratie gegeven had om me naar haar toe te sturen.

Ik heb nu zelf gezondheidsproblemen, maar de Heer geeft me nog steeds ingevingen. Ik bid voortdurend om de kracht die ingevingen te kunnen volgen. ■

Gayle Y. Brandvold, Californië (VS)

Ik haalde alles uit mijn handtas en helemaal onderaan lag mijn boardingpass, samen met een uitgave van de *Ensign*.

MAG IK EEN EXEMPLAAR VAN HET BOEK VAN MORMON?

Toen ik na een bezoek aan wat oude vrienden op weg naar huis op de luchthaven aankwam, was ik teleurgesteld omdat ik tijdens deze reis niemand over het evangelie verteld had. Ik heb altijd een exemplaar van het Boek van Mormon in mijn handtas dat me eraan doet denken om te bidden dat ik het aan iemand kan geven, maar vaak blijft het in mijn handtas zitten. Ook deze reis had niets opgeleverd.

Ik haalde diep adem en bood in een stil gebed mijn verontschuldigen aan. Ik had het gevoel dat ik maar een matig zendingsactief lid was.

Toen ik stond aan te schuiven voor de veiligheidscontrole kreeg ik de ingeving om de vrouw voor me aan te spreken. We vertelden elkaar over onze bestemming en gingen daarna allebei in een andere rij staan. Maar toen ik naar mijn gate ging, kwam ik de vrouw weer tegen. 'O, hallo', zei ze. 'Leuk u weer te zien!'

Ik vroeg haar wanneer haar vliegtuig vertrok. 'O, pas over enkele uren. Ik ben te vroeg.'

'Kom dan even bij me zitten!' zei ik. Ik had nog 45 minuten voor ik aan boord van het vliegtuig moest gaan en dus zaten we bij de gate en praatte we over ons werk. Ik vertelde dat ik voor heiligen der laatste dagen schreef en opeens was ze enorm geïnteresseerd.

'Bent u mormoon?' vroeg ze. 'Ik wil al een tijdje meer over de mormonen weten. Hoe kan ik een exemplaar van het Boek van Mormon bemachtigen?'

'Nou,' zei ik terwijl ik mijn handtas opende, 'ik heb er hier een.'

'Tjonge', zei ze. 'Ik denk dat het misschien de bedoeling was dat we elkaar vandaag ontmoetten.'

Mijn dankbaarheid kende geen grenzen. Toen ze me vroeg waarin de kerk verschilt van andere geloven, voelde ik me geleid in wat ik moest zeggen.

Ik vertelde haar dat ik de zendelingen contact met haar zou laten opnemen en moest toen aan boord gaan. Ik deed mijn handtas open om mijn boardingpass eruit te halen, maar kon

die niet vinden. Ik haalde alles eruit. Helemaal onderaan lag mijn boardingpass, samen met een conferentie-uitgave van de *Ensign!* Ik gaf haar het tijdschrift en bedankte de Heer dat ik naar mijn boardingpass had moeten zoeken. Ze zei dat ze normaliter altijd een boek meenam, maar deze keer had ze het gevoel gekregen dat dat niet nodig was.

'Misschien zodat ik dit dan kon lezen', zei ze. Met mijn boardingpass in de hand omhelsde ik haar en nam afscheid.

We praten nu wekelijks met elkaar en ze vertelt me over het bezoek van de zendingzusters. Er is nu een jaar verstreken en ik hoop dat ze zich op een dag zal laten dopen. Ik weet niet of dat zal gebeuren, maar het verbaast me nog steeds dat onze hemelse Vader onze paden heeft laten kruisen. Ik ben Hem dankbaar dat Hij mijn gebed verhoorde en me de eenvoudige gelegenheid gaf om het Boek van Mormon aan iemand te geven. ■
Joni Hilton, Californië (VS)

GEDULD:

meer dan
wachten

Hillary Olsen

Zuster Olsen, we zegenen u met geduld.' Dat was niet wat ik wilde horen. Ik had de hele dag gebeden om genoeg geloof zodat ik genezen kon worden. In de zegen werd mij beloofd dat ik uiteindelijk beter zou worden, maar dat het een tijd zou duren.

Toen de zendelingen na de zalving klaar waren met de zegen, slaakte ik een zucht. Ik had nog drie maanden te gaan op mijn zending en wilde met de mensen werken, niet ziek in bed liggen. Ik wilde de wil van de Heer aanvaarden, maar ik snapte echt niet waarom Hij me liet wachten.

Ik had een aantal dagen nodig om vrede met de situatie te hebben. Ik had me erbij neergelegd dat ik niet meteen zou genezen, maar intussen voelde ik me ellendig, tot ik op een dag de Schriften opensloeg. Uiteindelijk vond ik in Jakobus 1 de

Geduld is niet makkelijk om te ontwikkelen, maar de moeite waard.

gemoedsrust die ik nodig had. Joseph Smith vond zijn antwoord in vers 5, het mijne stond in verzen 2–4:

‘Acht het enkel vreugde, mijn broeders, wanneer u in allerlei verzoekingen terecht komt [in de Bijbelvertaling van Joseph Smith staat “vele benauwingen” in plaats van “allerlei verzoekingen”],

‘want u weet dat de beproeving van uw geloof volharding teweegbrengt.

‘Maar laat die volharding ook volledig mogen doorwerken, opdat u volmaakt bent en geheel oprecht, en in niets tekortschiet.’

Ik kan niet zeggen dat ik het bij het lezen van die verzen plots ‘enkel vreugde [achtte]’ dat ik ziek was, maar ik leerde wél enkele zaken waardoor ik me minder ellendig voelde.

Het feit dat ik niet onmiddellijk genezen was, betekende niet dat ik geen geloof had en dat de Heer niet om me gaf — integendeel. De Heer gaf genoeg om me om mijn geloof op de proef te stellen door me niet meteen te genezen zodat ik geduld kon ontwikkelen.

Ik zag in dat de Heer wilde dat ik geduld ontwikkelde omdat het een erg belangrijke eigenschap is. Geduld verfijnt ons. Met geduld worden wij zoals de Heiland. Als voltijdzending had ik een belangrijke opdracht, maar ik beseftte dat als we in dienst van de Heer zijn, Hij evenveel om het werktuig als om het werk geeft. De Heer

leerde me geduld te hebben zodat ik in de laatste maanden van mijn zending een betere, doeltreffender zending zou zijn.

De belofte van genezing ging uiteindelijk in vervulling, maar daarmee kwam er geen eind aan mijn les in geduld. Veel zegeningen, zoals een huwelijk, een baan, kinderen, lichamelijke of mentale gezondheid, en antwoorden op gebeden krijgen we niet meteen wanneer we ze verwachten. Als antwoorden op je gebeden lang op zich laten wachten (en dat heb je waarschijnlijk al meegemaakt en zul je zeker nog meemaken), oefen dan geduld door op de Heer en zijn timing te vertrouwen. Het zal je tot zegen zijn.

Perspectief van geduld

Toen ik thuiskwam van mijn zending had ik onterecht het idee dat ik geduld van mijn lijstje met te leren lessen mocht schrappen. Geduld is echter een les die we niet slechts één keer leren. Ouderling Neal A. Maxwell (1926–2004) van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft een toespraak over geduld gehouden. Ik las die voor het eerst nadat een jongen die ik aan het daten was geweest en ik uit elkaar gegaan waren. Ik voelde me door verdriet overmand en een beetje hopeeloos, en op dat ogenblik vond ik dat een herinnering om geduld te hebben wel het laatste was dat ik nodig had. Maar tegen mijn verwachtingen in leerde ik van ouderling Maxwells

inzichten over geduld enkele krachtige denkbeelden die mijn perspectief (nogmaals) veranderden en me opnieuw geduld lieten oefenen.

Geduld is geen gelatenheid

Ik leerde bijvoorbeeld dat geduld oefenen niet hetzelfde is als de schouder ophalen en de moed opgeven. Ouderling Maxwell heeft gezegd: ‘Geduld is geen onverschilligheid. Geduld betekent eigenlijk ergens erg veel om geven, maar toch bereid zijn om zich aan de Heer te onderwerpen en aan wat in de Schriften het “verloop van tijd” wordt genoemd.’¹ Ik had geduld altijd als een vrij passieve reactie op de gebeurtenissen van het leven gezien, als een soort zwichten. Maar geduld hebben, is niet zwichten. Geduld is een uiting van innerlijke kracht, en toewijding aan de Heer.

Geduld betekent vertrouwen, niet vol spanning ergens op wachten

Ouderling Maxwell heeft ook gezegd: ‘Geduld is in zekere zin de bereidwilligheid om de ontvouwing van de doeleinden Gods met verwondering en ontzag gade te slaan in plaats van in de cel van onze omstandigheden te gaan lopen ijsberen. Met andere woorden, als de ovendeur te vaak bezorgd wordt geopend, zal de cake inzakken in plaats van rijzen. En dat geldt ook voor ons. Als we, gedreven door egoïsme, voortdurend onze temperatuur opnemen om te zien of we gelukkig zijn, zullen we het niet zijn.’² Dat idee sprak me echt aan (en

niet alleen omdat ik een ongeduldige bakker ben). Het is ontmoedigend als onze plannen in duigen vallen of anders verlopen dan we verwacht hadden. Het is voor ons menselijk verstand moeilijk om Gods timing te begrijpen. Maar wat ik *wél* begrijp, is dat God een liefhebbende Vader is die een plan heeft dat uiteindelijk geluk garandeert als we getrouw zijn. En ik ben aan het leren om zijn timing met vertrouwen — en niet met gespannen ongeduld — te aanvaarden.

Het gaat niet altijd over ons

Aangezien geduld ons op een heel persoonlijk vlak beproeft, kijken we vaak alleen naar onszelf. Maar ouderling Maxwell heeft gezegd: ‘Hoewel we genoeg kunnen hebben geleerd uit een bepaald leermoment en klaar kunnen zijn om verder te gaan, laat geduld ons inzien dat onze aanwezigheid vaak gewenst is en een noodzakelijk gegeven is in de leeromgeving van anderen.’³ Wij hebben geduld nodig, maar anderen

hebben ons geduld of het voorbeeld van ons geduld ook nodig. Dat idee was nog nooit bij me opgekomen, en het stelde me in staat om geduld als een edele eigenschap te beschouwen, nauw verwant aan naastenliefde, de reine liefde van Christus, die nimmer vergaat (zie Moroni 7:46).

Meer dan wachten

Zelfs met het juiste perspectief kan wachten moeilijk zijn. Maar ik heb geleerd dat geduld meer dan alleen maar wachten is. Dat heb ik geleerd van de manier waarop mijn broer Andrew en zijn vrouw, Brianna, omgaan met het feit dat ze geen kinderen kunnen krijgen. Hoewel hun hoop de grond in geslagen werd toen ze hoorden dat ze geen kinderen konden krijgen, vonden ze opnieuw hoop dankzij adoptie — maar dat betekende dat ze nog langer moesten wachten.

Ik gebruik het woord *wachten* niet graag als ik het over hen heb, want ik vind het vaak heel passief klinken.

Wachten betekent voor hen niet dat ze gewoon gaan zitten niets doen tot er een kind aan ze toegewezen wordt — geduld is zoveel meer.

Andrew heeft gezegd: ‘Veel aspecten van adoptie liggen in de handen van de Heer, niet in de onze. Maar het geeft ons een goed gevoel ergens mee bezig te zijn dat bijdraagt aan ons doel om een gezin met kinderen te hebben.’ Of het nu door te bloggen is, door hun contactgegevens aan vrienden en familieleden te geven, of bij plaatselijke groepen van adoptieouders betrokken te raken, ze doen ‘alle dingen [...] die binnen [hun] vermogen liggen’ (LV 123:17), en vervolgens vertrouwen ze op de Heer.

Na jarenlang wachten en bidden, konden ze een mooie baby adopteren die Jessica heet. Toen ze haar in hun armen hielden, vervaagden de jaren van teleurstelling en ontmoediging. Ze was en is voor hen een wonder.

Er zijn nu vijf jaren verstreken sinds ze Jessica geadopteerd hebben, en de afgelopen vier jaar hebben ze geprobeerd om nog een kind te adopteren. Het wachten is opnieuw begonnen. Brianna heeft me verteld: ‘Mensen zeggen ons vaak dat we een kind zullen krijgen als de tijd rijp is. We weten dat ze gelijk hebben, maar we weten ook dat we niet gewoon bij de pakken mogen neerzitten. We moeten geloven dat het zal gebeuren, maar ook voorwaarts gaan, ons leven leiden, toekomstplannen maken, plezier maken en van elkaars gezelschap genieten.’

*De woorden
die de
Heiland in
de hof van
Gethsémané
sprak, waren
een uiting
van geduld.*

zoals Ik wil, maar zoals U wilt.’

Mijn visie op geduld is sinds ik volwassen ben zeker veranderd. Geduld is een proces en ik zal nooit klaar zijn met leren. Hoewel wachten moeilijk is, leer ik om ‘het enkel vreugde [te achten]’ als mijn geduld op de proef gesteld wordt — niet omdat ik blij ben dat het zo moeilijk is, maar omdat ik weet dat het een heerlijke bedoeling heeft. Ik weet dat geduld ‘volledig [laten] doorwerken’ deel uitmaakt van mijn doel op aarde en van op een dag ‘volmaakt [...] en geheel oprecht [te zijn], en in niets [tekort te schieten]’ (Jakobus 1:4). ■

De auteur woont in Utah (VS).

NOTEN

1. Neal A. Maxwell, ‘Patience’ (devotional aan de Brigham Young University, 27 november 1979), 1, speeches.byu.edu.
2. Neal A. Maxwell, ‘Patience’, 2.
3. Neal A. Maxwell, ‘Patience’, 3.
4. ‘Kalm nu, mijn ziel’, *Lofzangen*, nr. 86.

BEDANK HEM VOOR GEDULD

‘Als je bidt, als je met God praat, en als je smeekt om de hulp die je nodig hebt, en als je Hem niet alleen

bedankt voor zijn hulp, maar ook voor het geduld en de zachtaardigheid die voortkomen uit niet altijd onmiddellijk of zelfs nooit krijgen wat je verlangt, dan beloof ik je dat je dichter tot Hem zult komen.’

President Henry B. Eyring, eerste raadgever in het Eerste Presidium, ‘Waiting upon the Lord’, (devotional aan de Brigham Young University, 30 september 1990), 4, speeches.byu.edu.

Wachten is moeilijk, maar Andrew en Brianna hebben me geleerd ervoor te kiezen om nu gelukkig te zijn. Het is makkelijk om te denken: ik zal gelukkig zijn als _____. Maar we lopen zoveel mooie dingen in het leven mis als we ons geluk uitstellen. Hoewel we soms onze verlangens opzij moeten schuiven om ons aan de wil van onze Vader te onderwerpen, betekent dat niet dat we ook ons geluk opzij moeten schuiven. Zijn liefde kan ons kracht geven, leegtes opvullen en ons hoop geven.

Het voorbeeld van de Heiland in geduld

De Heiland is ons ultieme voorbeeld van geduld. De woorden die Hij in de hof van Gethsémané sprak, waren een uiting van zijn geduld. In onvoorstelbare pijn en opoffering

vroeg Hij om zo mogelijk de bittere beker weg te nemen. ‘Maar’, zei Hij, ‘niet zoals Ik wil, maar zoals U wilt’ (Mattheüs 26:39). Dat woord *maar* draagt een krachtige boodschap in zich. Ondanks wat de Heiland op dat moment eigenlijk wilde, verklaarde Hij dat Hij bereid was de wil van zijn Vader te aanvaarden, en te volharden.

We zullen allemaal op dingen moeten wachten — soms zelfs op de meest rechtschapen verlangens van ons hart. Maar Jezus Christus, onze ‘Vriend, [onze] Heiland’,⁴ kan ons troosten en ons verzekeren dat er mooie dingen in het verschiet liggen. En Hij heeft in liefde geduld met ons terwijl we leren om zoals Hij te worden, om de verwachte en onverwachte wendingen van het sterfelijk leven het hoofd te bieden en tegen onze Vader te zeggen: ‘Maar niet

Zending of geld?

Gezcke Felix Nogueira

Een jaar nadat ik lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen geworden was, diende ik mijn papieren in om een voltijdzending te vervullen. Mijn familie was vierkant tegen mijn beslissing om op zending te gaan en vond dat ik in plaats daarvan mijn mastergraad moest behalen. Ik had onlangs mijn bachelorgraad behaald en het was altijd mijn droom geweest om ook voor een master te gaan. De docenten waren ook bereid me te helpen omdat ik een goede student was.

Terwijl ik met de voorbereiding van mijn zending bezig was, kreeg ons gezin het financieel erg moeilijk. Mijn oudste broer raakte zijn baan kwijt. Kort daarna raakte het bedrijf waarvoor mijn vader vele jaren gewerkt had in financiële problemen, wat zijn ontslag tot gevolg had. Mijn vader gebruikte zijn hele uitkering om mijn grootmoeder te helpen, en op zekere

**Er weegt niets —
geen geldsom hoe
groot ook — op
tegen een gezin zich
zien voorbereiden
op hun verzegeling
in de tempel.**

avond zag ik hem huilen, omdat hij niet wist hoe hij zijn gezin moest onderhouden.

Ik kreeg op dat moment een studiebeurs ter waarde van ongeveer een half minimumloon. Na elke storting betaalde ik altijd eerst mijn tiende. Maar toen ik de eerste storting na het ontslag van mijn vader ontving, vroeg mijn moeder me het geld niet aan de kerk te geven omdat we het thuis

nodig hadden. Ik vertelde haar over de tiende en hoe belangrijk die is, en toonde haar de belofte die de Heer in Maleachi 3:10 gegeven heeft. Ze was er niet blij mee, maar ik betaalde toch mijn tiende en wist dat het de juiste beslissing was.

Terwijl ik me verder op mijn zending voorbereidde, nam ik aan een wedstrijd van een plaatselijke universiteit deel om te zien hoe ik het ervan afbracht. Ik slaagde en kreeg een baan aangeboden waarin ik bijna evenveel zou verdienen als mijn vader voordat hij ontslagen werd. Dat zou voldoende zijn om onze familie te onderhouden tot mijn vader met pensioen ging. Ze hoopten dat ik het aanbod zou aannemen.

Ik bad veel en de Heer liet me weten dat ik op zending moest gaan. Ik vertrouwde op Hem en aanvaardde mijn oproep naar het zendingsgebied Santa Maria (Brazilië). De Heer zegende onze familie terwijl ik op

zending was. Ik weet dat de Heer de vensters van de hemel voor ons opendeed (zie Maleachi 3:10). Mijn vader en broer vonden een nieuwe baan en ons gezin kreeg de mogelijkheid om melkvee te houden en zo meer inkomen te krijgen.

Mijn getuigenis van Jezus Christus en zijn werk is versterkt, en het zien van de vreugde in het gelaat en de verandering van hart van de mensen onder wie ik diende, was van groot belang voor mij. Er weegt niets — geen geldsom hoe groot ook — op tegen een gezin zich zien voorbereiden op hun verzegeling in de tempel. ■

De auteur woont in Ceará (Brazilië).

TIENDE: EEN TOETS VAN ONS GELOOF

‘Geliefde broeders en zusters, de eeuwige zegeningen van tiende zijn werkelijkheid. Ik heb ze zowel persoonlijk als in mijn gezin ervaren. De toets van ons geloof is of we gehoorzaam

en opofferingsgezind de wet van tiende zullen naleven. Want de profeet Joseph Smith heeft gezegd: “Een godsdienst die geen volledige opoffering van zijn aanhangers vergt, heeft nooit voldoende macht om hen het geloof te laten ontwikkelen dat zij nodig hebben voor het leven en het eeuwig heil.” (Joseph Smith, *Lectures on Faith* [1985], 69).’

Ouderling Robert D. Hales van het Quorum der Twaalf Apostelen, ‘Tiende: een geloofstoets met eeuwige zegeningen’, *Liahona*, november 2002, 29.

Overspoel de aarde met boodschappen van rechtschapenheid en waarheid.

**Ouderling
David A. Bednar**
van het Quorum
der Twaalf
Apostelen

DE AARDE *via sociale media* OVERSPOELEN

We leven in een unieke bedeling. Een evangeliebedeling is een periode waarin het priesterschapsgeslacht, de verordeningen en leerstellige kennis die nodig zijn om het heilsplan van de Vader voor zijn kinderen uit te voeren op aarde zijn. Een essentieel onderdeel van een bedeling is een bevoegde dienstknecht van God, het hoofd van de bedeling, die het gezag en de sleutels van het heilige priesterschap draagt en gebruikt. Evangeliebedelingen werden door onder andere Adam, Henoch, Noach, Abraham, Mozes, Jezus Christus en Joseph Smith ingeluid. In elke bedeling worden evangelie-waarheden opnieuw geopenbaard, zodat de mensen in die periode niet alleen van voorgaande bedelingen afhankelijk zijn voor kennis van het plan van onze hemelse Vader.

In elke voorgaande bedeling is er een afval van de waarheid geweest. Het heilswerk dat in die voorgaande periodes van start is gegaan, maar niet voltooid is, wordt echter in de laatste bedeling voortgezet. De profeet Joseph Smith heeft uitgelegd dat daarom de voortgang van de heerlijkheid in de laatste dagen, de bedeling van de volheid der tijden, een zaak is 'waarvoor het volk van God in elke bedeling grote belangstelling aan de dag heeft gelegd. Het is een thema waar profeten, priesters en koningen zich in verheugd hebben. Zij hebben vol verwachting naar onze tijd uitgekeken. En vol hemelse en vreugdevolle verwachting hebben zij over onze tijd gezongen, geschreven en geprofeteerd.'¹

Het is noodzakelijk dat er in deze grootste en laatste evangeliebedeling 'een volledige en volmaakte eenwording en versmelting van bedelingen en sleutels en machten en

heerlijkheden plaatsvindt, en wordt geopenbaard vanaf de dagen van Adam tot op de huidige tijd. En dat niet alleen, maar ook die dingen die vanaf de grondlegging der wereld nooit geopenbaard zijn, maar voor de wijzen en verstandigen verborgen gehouden zijn, zullen [...] worden geopenbaard, in deze bedeling, de bedeling van de volheid der tijden' (LV 128:18).

De bedeling van de volheid der tijden en technologie

Het is een groot voorrecht om in deze opmerkelijke bedeling te mogen leven, leren en dienen. Een belangrijk aspect van de volheid die ons in deze bijzondere tijd ter beschikking staat, is de wonderlijke vooruitgang van vernieuwingen en uitvindingen die het heilswerk mogelijk maken en bespoedigen: de trein, de telegraaf, de radio, de auto, het vliegtuig, de telefoon, de transistor, de tv, de computer, de satelliet, het internet en bijna oneindig veel andere technologieën en hulpmiddelen die ons tot zegen zijn. De Heer gebruikt al die verbeteringen om zijn werk in de laatste dagen te bespoedigen.

In 1862 heeft president Brigham Young (1801–1877) gezegd: 'Elke ontdekking in de wetenschappen en de kunsten die werkelijk waar en waardevol is voor de mens, is door rechtstreekse openbaring van God gegeven, hoewel weinigen dat erkennen. Ze zijn gegeven met de bedoeling de weg voor te bereiden op de uiteindelijke overwinning van de waarheid, en op de verlossing van de aarde van de macht van zonde en van Satan.'²

Sta nu even stil bij de woorden die president Spencer W. Kimball (1895–1985) in 1974 over de toekomst van het zendingswerk gesproken heeft:

‘Ik geloof dat de Heer ons graag uitvindingen wil geven die onze verbeelding als leken te boven gaan. [...]

‘Als de Heer ons die communicatiewonderen verschaft en als wij samen met onze zendelingen en alle anderen die “gezonden” zijn meer inspanningen leveren en ons meer toewijden, zal het goddelijke gebod zeker in vervulling gaan: “Want voorwaar, de roep moet vanuit deze plaats uitgaan in de gehele wereld en naar de verste delen der aarde — het evangelie moet tot ieder schepsel gepredikt worden” (LV 58:64).’³

En in 1981 heeft president Gordon B. Hinckley (1910–2008) gezegd: We zijn ervan overtuigd dat Hij, aangezien het werk van de Heer zich uitbreidt, mensen zal inspireren om de middelen te ontwikkelen waarmee de leden van de kerk, waar ze zich ook bevinden, op een persoonlijke manier door zijn uitverkoren profeet geïnstrueerd kunnen worden.’⁴

Vroeger duurde het dagen, weken en maanden om berichten en afbeeldingen te versturen en ontvangen. We kunnen die nu in enkele seconden de hele wereld rond sturen. Wij danken U, Heer, voor de profeten die ons onderwezen en voorbereid hebben op deze tijd — en die ons aangespoord hebben om de technologie voor de voortdurende zending van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen te gebruiken.’⁵

De Heer bespoedigt zijn werk en het is geen toeval dat die krachtige nieuwigheden en uitvindingen op het gebied van communicatie in de bedeling van de volheid der tijden bedacht worden. De sociale media zijn wereldwijde hulpmiddelen die een persoonlijke en positieve uitwerking op veel personen en gezinnen kunnen hebben. En volgens mij is het tijd dat we als discipel van Christus op een gepaste en doeltreffende manier met die geïnspireerde hulpmiddelen aan de slag gaan om te getuigen van God, de eeuwige Vader, zijn plan van geluk voor zijn kinderen, en zijn Zoon, Jezus Christus, de Heiland van de wereld; om te verkondigen dat de herstelling van het evangelie echt in de laatste

dagen plaatsgevonden heeft; en om het werk van de Heer te volbrengen.

Als we sociale media gebruiken om evangelieboodschappen de wereld in te sturen, dienen we ons aan een aantal basisrichtlijnen te houden:

1. Wees authentiek en consequent

Ten eerste zijn we discipelen en behoren onze boodschappen authentiek te zijn. Mensen of zaken die niet authentiek zijn, zijn nep, vals en frauduleus. Onze boodschappen behoren waar, eerlijk en correct te zijn. We behoren niet te overdrijven, te verfraaien of ons anders voor te doen dan we zijn. Wat we posten, moet betrouwbaar en opbouwend zijn. En het is niet zo dat we niet authentiek hoeven te zijn omdat we anoniem zijn.

Authenticiteit wordt door consequentheid versterkt. De evangelieboodschappen die je met anderen deelt, worden makkelijker aanvaard als men aan je postpatroon kan zien dat je een volgeling van Christus bent.

Zuster Bonnie L. Oscarson is een goed voorbeeld van de kracht van consequentheid op sociale media. Toen ze in april 2013 als algemeen jongevrouwenpresidente geroepen werd, verdubbelde haar aantal volgers op Pinterest plotseling. Zuster Oscarsons voorgaande pins waren een duidelijk bewijs van haar integriteit, waardoor een blogger de vraag stelde: ‘Zou je Pinterest-pagina voor de Bonnie Oscarson-test slagen? [...] Wat zou men van je denken als ze alleen op je pagina op sociale media konden afgaan?’⁶

2. Bouw op en beur op

Ten tweede behoren we met onze boodschappen op te bouwen en op te beuren, niet te twisten, debatteren, veroordelen of kleineren.

Verkondig het evangelie met oprechte liefde en bezorgdheid voor anderen. Wees bij het steunen en verdedigen van je geloof moedig en dapper, maar niet dominant, en mijd conflicten. Als discipel hoort het ons doel te zijn de sociale media te gebruiken als een middel om het licht en de waarheid van het herstelde evangelie van Jezus Christus te laten schijnen in een wereld die steeds donkerder en verwarder wordt.

De Heer bespoedigt zijn werk en het is geen toeval dat die krachtige vernieuwingen en uitvindingen op het gebied van communicatie in de bedeling van de volheid der tijden bedacht worden.

VOORBEELDEN VAN INITIATIEVEN OP SOCIALE MEDIA

Hier zijn wat voorbeelden van evangelieboodschappen en afbeeldingen die de kerk en leden gemaakt hebben en via sociale media de wereld ingestuurd hebben.

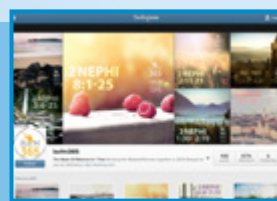
1. **Dankzij Hem.** Een korte video van de kerk over de echte betekenis van Pasen. De video werd vorig jaar tijdens de paasweek in 191 landen en gebieden ruim vijf miljoen keer bekeken. Met de bijbehorende

hashtag (iets waarmee boodschappen op sociale media die over hetzelfde onderwerp gaan, aangeduid worden) #BecauseofHim [#DankzijHem] communiceerden leden en anderen hun eigen gedachten en afbeeldingen van de Heiland en zijn opstanding op sociale media zoals Facebook, Twitter en Instagram. Bekijk de video op lds.org/media-library/video/topics/easter.

2. **Did You Think to Pray?** Leden van de kerk en anderen plaatsten ruim driehonderd selfies op Instagram, Facebook, Twitter en andere sociale media met borden waarop ze de zinsnede 'I pray

when ...' [Ik bid als ...] aanvulden. Bovendien gebruikten duizenden mensen de hashtag #DidYouThinktoPray [#DachtGijAantGebed] om hun ideeën te delen over wanneer en waarom ze met hun hemelse Vader communiceren. Die eenvoudige inspanningen leidden tot ruim veertigduizend conversaties over de behoefte aan het gebed. Zie mormonchannel.org/watch/collection/mormon-channel-videos/i-pray-when-didyouthinktopray.

3. **Book of Mormon 365.** De Instagram-account van een echtpaar uit Arizona (VS) dat dagelijks een leesopdracht uit het Boek van Mormon post. Er zijn 365 leesopdrachten waarmee hun volgers het hele Boek van

Mormon in één jaar uit kunnen lezen. Meer dan 45.000 mensen volgen de account en velen van hen delen de gedachten en ingevingen die ze krijgen terwijl ze samen het Boek van Mormon lezen.

4. **Accounts van algemene autoriteiten op sociale media.**

Afgelopen zomer maakte de kerk een officiële Instagram-account aan. De leden van het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf

Apostelen kiezen nu foto's van zichzelf uit die erop geplaatst worden. Sommigen van hen hebben hun eigen Twitter-account. Ze hebben ook allemaal een eigen Facebookpagina waarop ze belangrijke evangelieboodschappen plaatsen. Je vindt hun pagina's op lds.org/media-library/social.

5. **#LDSconf.** De hashtag #LDSconf, die nu tijdens de uitzendingen van de algemene conferentie linksonder in beeld is, werd in oktober 2008 door een lid aangemaakt dat zocht naar een

mogelijkheid om tweets over de conferentie te volgen en te delen. Dat was lang voordat de kerk de hashtag begon te gebruiken. Duizenden leden gebruiken #LDSconf om over de raad van hedendaagse profeten en apostelen te communiceren, en dankzij die hashtag worden miljoenen wereldwijd door de boodschappen van de algemene conferentie opgebouwd.

6. **Meet the Mormons.** Een speelfilm van de kerk waardoor niet-leden ons beter kunnen begrijpen. Deze film zet veelvoorkomende misvattingen over ons geloof recht en legt de nadruk op

de zegeningen die uit het evangelie van Jezus Christus voortvloeien. Je kunt de film op dvd, in bezoekerscentra, op online filmkanalen en op sociale media bekijken. Ga naar meetthemormons.com voor meer informatie. Dankzij deze film kunnen leden hun familieleden en vrienden op een eenvoudige en doeltreffende manier over hun geloof vertellen.

Ik roep jullie op om de aarde met boodschappen van rechtschapenheid en waarheid te overspoelen – boodschappen die authentiek, opbouwend en prijzenswaardig zijn.

3. Respecteer intellectueel eigendom

Ten derde behoren wij en onze boodschappen het eigendom van andere mensen en organisaties te respecteren. Dat betekent eenvoudigweg dat je zonder toestemming zelf niets nieuws met andermans kunst, naam, foto's, muziek, videomateriaal enzovoort mag maken. Het materiaal in de Media Library op LDS.org mag je als lid gebruiken zonder daar de toestemming van de kerk voor te hoeven vragen, tenzij dat anders aangegeven is. Op social.lds.org vind je meer informatie over het gebruik van kerkmedia.

Zorg ervoor dat men weet dat je je eigen gedachten en gevoelens uit als je boodschappen op het internet plaatst. Gebruik alsjeblieft het logo van de kerk niet en geef niet aan dat je voor de kerk spreekt.

4. Wees verstandig en voorzichtig

Wees, ten vierde, verstandig en voorzichtig, en bescherm jezelf en je dierbaren. We mogen niet vergeten dat het internet nooit iets vergeet. Alles wat je via sociale media communiceert, zal voor eeuwig blijven bestaan — zelfs als de app of het programma je het tegendeel belooft. Zeg of post iets alleen als je wilt dat de hele wereld voor eeuwig je boodschap of afbeelding kan bekijken.

Kerkleden over de hele wereld die zich aan deze eenvoudige richtlijnen houden, kunnen evangelieboodschappen aanmaken en delen die het licht 'uit de duisternis [laten] schijnen (Mormon 8:16).

Een apostolische uitnodiging

Wat we tot nu toe in deze bedeling met het verspreiden van het evangelie via sociale media gedaan hebben, is een goed begin, maar het is slechts een klein straaltje. Ik nodig jullie uit om van dat straaltje een vloedgolf te maken. Ik roep jullie op om vanaf nu de aarde met boodschappen van rechtschapenheid en waarheid te overspoelen — boodschappen die authentiek, opbouwend en prijzenswaardig zijn — alsof het een vloedgolf was (zie Mozes 7:59–62).

Ik bid dat we niet slechts tot een kortstondige vloedgolf bijdragen die snel opkomt en vervolgens weer wegtrekt.

Dit is geen eenmalig opvallend initiatief waarna we snel naar het volgende puntje op onze lange lijst met evangelietaken gaan. We hoeven geen expert of fanaticus op het gebied van sociale media te worden. En we hoeven geen uren bezig te zijn met het opstellen en verspreiden van ellenlange boodschappen.

Stel je eens voor wat voor invloed we kunnen hebben als honderdduizenden, misschien zelfs miljoenen leden van de herstelde kerk van de Heer op schijnbaar kleine manieren aan de opkomende vloedgolf bijdragen. Ik bid dat onze vele kleine, persoonlijke inspanningen een gestage neerslag van rechtschapenheid en waarheid mogen voortbrengen die langzaamaan stromen en rivieren buiten hun oevers doet treden — en uiteindelijk een vloedgolf wordt die de aarde overspoelt. 'Welnu, wordt niet moede goed te doen, want gij legt het fundament van een groot werk. En uit het kleine komt het grote voort' (LV 64:33).

We zijn en worden met zoveel gezegend; en er wordt veel verwacht van hen aan wie veel is gegeven. Ik bid dat je het geestelijk belang en de zegen van in de bedeling van de volheid der tijden leven beter zult begrijpen, dat je duidelijk het onderscheid zult zien tussen de mogelijkheden en valstrikken van de opmerkelijke technologie die ons ter beschikking staat, dat je die geïnspireerde middelen gepaster zult kunnen gebruiken, en dat je inspiratie en leiding mag ontvangen over de rol die jij dient te spelen in het overspoelen van de aarde met een vloedgolf van waarheid en rechtschapenheid. Als je bezig bent met dit heilige werk, beloof ik je dat je op aarde op de individuele, specifieke en benodigde manieren gezegend zult worden die je op de eeuwigheid voorbereiden. ■

Uit een toespraak gehouden op 19 augustus 2014 tijdens de onderwijsweek aan de Brigham Young University.

NOTEN

1. *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* (2007), 186.
2. *Discourses of Brigham Young*, sel. John A. Widtsoe (1954), 18–19.
3. Spencer W. Kimball, 'When the World Will Be Converted', *Ensign*, oktober 1974, 10–11.
4. Gordon B. Hinckley, 'Faith: The Essence of True Religion', *Ensign*, november 1981, 5.
5. Zie 'Wij danken U, Heer, voor profeten', *Lofzangen*, nr. 17.
6. 'Would Your Pinterest Page Pass the Bonnie Oscarson Test?' latterdaysaintwoman.com.

‘Mijn ouders waren in de tempel getrouwd, maar nu zijn ze gescheiden. Ik ben boos omdat ze ons gezin uiteen hebben laten vallen. Hoe kan ik ze vergeven?’

Een echtscheiding is droevig en moeilijk voor alle leden van het gezin. Het is normaal om gevoelens van boosheid, verlies en pijn te hebben. Maar als je lang bij je negatieve gevoelens blijft stilstaan, kun je geen gemoedsrust en genezing krijgen. Vraag je hemelse Vader of Hij je wil helpen om je slechte gevoelens opzij te zetten en je ouders te begrijpen. Besef dat zij ook verdriet hebben.

Weet dat Jezus Christus — die voor al ons verdriet en onze zonden geleden heeft — ieder van ons vergeving wil schenken. Wij behoren anderen ook te vergeven. (Zie de gelijkenis van de schuldenaars in Mattheüs 18:23–35.) Je ouders zullen je voor je onzelfzuchtige vergiffenis dankbaar zijn. Als jij en de andere leden in het gezin stoppen met boos zijn en anderen de schuld geven, worden jullie allemaal gesterkt en kunnen jullie je beter aan de nieuwe situatie aanpassen. Wie vergeeft, stijgt ‘naar een hoger niveau van eigenwaarde en welzijn’. (James E. Faust, ‘De genezende kracht van vergiffenis’, *Liahona*, mei 2007, 68.)

Het is in deze moeilijke periode belangrijk om je familiebanden verder aan te halen, vooral die met je ouders. De komende jaren kun je op die banden vertrouwen en ze koesteren. Laat boosheid je er niet van weerhouden om aan die banden te werken.

Heb geloof in het plan van je hemelse Vader voor jou en jullie familie. Geloof ‘dat al deze dingen [...] voor uw bestwil zullen zijn’ (LV 122:7). Geloof dat Hij je zal blijven leiden en zegenen. Geloof dat je op een dag een mooi huwelijk kunt hebben en dat God in dit leven en in de eeuwigheid voor je familie zal zorgen.

Vergeving schenken is een proces en vergt tijd. Heb geduld als je van je ouders probeert te houden en hen tracht te vergeven en begrijpen. Kijk uit naar de gemoedsrust en het geluk die uit vergeving voortvloeien.

Bid om begrip

De echtscheiding van mijn ouders was voor mijn broers en zussen en mij erg moeilijk. Ik deed er een aantal jaren over om mijn vader te vergeven. Ik moest de Schriften bestuderen en met heel mijn hart bidden. Ik sprak zelfs met een therapeut. En toen bad ik om mijn vader te begrijpen. Mijn ogen werden geopend, ik begreep hem, en dat bevorderde het genezingsproces. Ik kon hem vergeven en werd bevrijd van de ketens die me zo lang gevangen gehouden hadden. Ik weet dat de verzoening van de Heiland echt werkt. De Heer heeft ons lief en zal ons altijd troosten.

Anoniem

Vertrouw op je hemelse Vader, en vergeef

Ik heb hetzelfde meegemaakt en weet dat het moeilijk is. Het is belangrijk om te beseffen dat, hoewel je ouders misschien niet meer van elkaar houden, ze nog wel van jou houden omdat je hun kind bent. Vertrouw ook op je hemelse Vader. Hij heeft ons geboden om iedereen te vergeven. Hij kent je en heeft een plan voor je. Als wij zijn hulp waardig blijven, weet ik dat we de belofte van een eeuwige familie hebben, zelfs als ons gezin hier op aarde een beetje stuk is.

Ashley W. (17), Texas (VS)

Geef blijk van je liefde

Bedenk hoeveel je van je ouders houdt. Denk aan alle fijne dingen die je vóór de echtscheiding met ze gedaan hebt. Praat er met hen over en doe zowel met je vader als met je moeder activiteiten. Speel spelletjes met ze en laat ze zien dat je van ze houdt.

Sierra J. (15), Idaho (VS)

Probeer het te begrijpen

Probeer je in hun positie te verplaatsen. Het zal niet makkelijk zijn om hen te vergeven

als je hun standpunt niet probeert te begrijpen. Vertrouw erop dat God een plan voor jou en jullie familie heeft en dat we beproevingen krijgen om te leren en vooruitgang te maken. Soms kunnen we onze situatie niet veranderen, maar wel onze houding. Het kan misschien moeilijk zijn, maar probeer altijd het goede in je ouders te zien en te bedenken hoe je kunt helpen.

Ouderling Caten (20), zendingsgebied Córdoba (Argentinië)

Laat je door anderen steunen

Ik kon dankzij de steun van de mensen om me heen de echtscheiding van mijn ouders

verwerken en hen vergeven. Mijn vrienden, leiders, broers, zussen en familieleden hielpen me erdoorheen. Ik kon dankzij hun steun de draad weer oppakken.

Geena C. (18), New Mexico (VS)

Laat verbittering los

Verbittering is schadelijk en gaat tegen de leringen van de kerk in. Bid tot je hemelse Vader, vast en zoek in

de Schriften naar antwoorden. Als je je verbittering niet loslaat, sta je Satan toe om je familie kapot te maken, omdat hij weet hoe belangrijk familiebanden in het plan van onze hemelse Vader zijn.

Carol M. (14), Honduras

Streef ernaar de Heilige Geest bij je te hebben

Ten eerste is niemand volmaakt, behalve onze Heer Jezus Christus. Ik zou proberen om je in de positie van je ouders te verplaatsen. Kies een goed moment uit en ga met ze praten. Bekritiseer je ouders niet om wat ze gedaan hebben. Ten tweede raken veel mensen in zulke beproevingen verbitterd. Probeer dus om de Heilige

VERGEVING GENEEST

'In veel families zijn er gekwetste gevoelens en aarzeling om

vergeving te schenken. Het maakt niet uit waar het oorspronkelijk om ging. We mogen niet toestaan dat het ons blijft schaden. Als we anderen ergens de schuld van geven, houden we wonden open. Alleen vergeving geneest.'

President Thomas S. Monson, 'Verborgenviggen', Liahona, juli 2002, 20-21.

Geest bij je te hebben. Bestudeer de Schriften en bid dagelijks.

Ashley P. (15), Utah (VS)

VOLGENDE VRAAG

'Een vriendin van me heeft het gevoel dat ik haar enige vriendin in de kerk ben. Hoe kan ik haar helpen?'

Stuur je antwoord, eventueel vergezeld van een foto met hoge resolutie, vóór 1 september 2015 naar liahona@lds.org, per e-mail naar liahona@ldschurch.org, of per post (naar het adres op pagina 3).

Vermeld de volgende informatie en toestemming in je e-mail of brief: (1) volledige naam, (2) geboortedatum, (3) wijk of gemeente, (4) ring of district, (5) jouw schriftelijke toestemming, en, als je jonger dan achttien jaar bent, die van je ouders om je antwoord en foto af te drukken. (Een e-mailbericht is voldoende.)

De redactie kan reacties inkorten of duidelijker formuleren.

ZONDAGSE LESSEN

Het onderwerp van
deze maand:

**Huwelijk en
gezin**

Het RECEPT

voor een gelukkig gezin

Negen manieren om je gezinsbanden te sterken.

Mindy Anne Leavitt

Kerkelijke tijdschriften

Het gezin is een van de belangrijkste onderdelen van het evangelie van Jezus Christus. Jongevrouwen zeggen bij het opzeggen van hun thema dat ze hun gezin moeten sterken.¹ Jongemannen worden gevraagd een lijst te maken 'met dingen waarmee je tot een gelukkig gezin kunt bijdragen'.² En zowel de jongemannen als de jongevrouwen wordt verteld: 'De gezinsband zal hechter worden als jij je deel doet.'³

Wat is dan de beste manier om jullie gezinsbanden te sterken en ertoe bij te dragen dat de gezinsleden gelukkig zijn? Het antwoord staat in 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld!' Dat belangrijke document beschrijft waarom het gezin zo belangrijk is in het plan van onze hemelse Vader en wat we precies kunnen doen om onze gezinsbanden te sterken. Het legt ook precies uit hoe we

een gelukkiger gezin kunnen zijn. Het is geen geheim recept — gewoon de fundamentele beginselen van het evangelie die we al kennen: 'De kans op een gelukkig gezinsleven is het grootst als de leringen van de Heer Jezus Christus eraan ten grondslag liggen. Een geslaagd huwelijk en een hecht gezin worden gegrondvest op, en in stand gehouden met, de beginselen van geloof, gebed, bekering, vergeving, respect, liefde, mededogen, werk en gezonde ontspanning.'⁴

Alsjeblieft, de eenvoudige formule voor het stichten van een gelukkig gezin en het verbeteren van je eeuwige familiebanden. Maar dat wil niet zeggen dat je er niets voor hoeft te doen. Alle inspanningen die je levert om jullie gezinsbanden te sterken, zullen jou — en je gezinsgenoten — uiteindelijk gelukkiger maken.

Hieronder staan wat ideeën om die beginselen in praktijk te brengen.

GELOOF

- Houd persoonlijke en gezamenlijke Schriftstudie en doe mee met de gezinsavond.
- Stel een gezinsdoel om beter jullie best te doen voor een bepaald gebod, zoals de wet van vasten of de wet van tiende.
- Plan om als gezin naar de komende algemene conferentie te luisteren of de vorige algemene conferentie te bestuderen.

GEBED

- Neem deel aan het gezinsgebed.
- Bid in je persoonlijk gebed voor ieder lid van het gezin en noem ze bij naam. Denk onder het bidden aan hun behoeftes.

BEKERING

- Zeg dat het je spijt en doe dat regelmatig. En meen het ook.
- Kom meer over het belang van de verzoening van Christus en het avondmaal te weten en over de rol die ze in het bekeringsproces spelen.

VERGEVING

- Wees nederig en erken dat iedereen, zelfs je ouders, soms fouten maakt.
- Als iemand je kwetst, bedenk dan waarom je van hem of haar houdt.
- Bid om hulp bij het vergeven van anderen.

ERVARINGEN VAN JONGEREN

We vroegen aan wat jongeren hoe ze deze beginselen thuis toepassen. Dit is wat ze zeiden:

GELOOF

Ik besloot de eerstvolgende twee gezinsavonden over geloof te houden. Ik bereidde eerst de lessen voor en leerde de muziek van de liedjes die we zouden zingen op de gitaar te spelen.

De eerste les ging over geloof. Ik vroeg ze wat we als gezin konden doen om ons geloof te versterken. Ze antwoordden 'bidden, de Schriften bestuderen, vasten, naar de kerk gaan' enzovoort. We besloten dat er veel dingen zijn die ons geloof versterken, maar dat het vooral belangrijk is om ze ook werkelijk te doen. Om je geloof te versterken, is het belangrijk dat je iets doet.

De tweede les ging over geestelijke gaven. We bespraken het verband tussen geloof en geestelijke gaven.

Onze gezinsavonden rond geloof verliepen erg goed. We maakten wat aanpassingen als gezin, hadden plezier en deden ons best om van de gezinsavond te genieten. We voelden samen de Geest.

Riza S. (16), Roskilde (Denemarken)

GEBED

Ik besloot mijn geloof te oefenen door te bidden en God om hulp en leiding te vragen. Ik zag niet meteen dat mijn gebeden iets uitrichtten, totdat ik na enkele dagen besepte dat er thuis meer vrede was.

Maar toen werd mijn geloof op de proef gesteld. Mijn jongste broer raakte gewond en moest onmiddellijk geopereerd worden, een van mijn vrienden raakte ook ernstig gewond en mijn moeder kreeg hoge koorts en keelpijn. Al die vreselijke gebeurtenissen verdreven de vrede om me heen. Ik was erg verdrietig, maar bleef bidden. Ik moest aan het lievelingsgedicht van mijn oma denken, waarin staat dat God meer weet dan wij en dat we op Hem moeten vertrouwen. En dus oefende ik nog

meer geloof en deed ik alles wat ik kon. Kort daarop mocht mijn broer het ziekenhuis verlaten. Mijn vriend was niet zo ernstig gewond als men eerst gedacht had. Mijn moeder herstelde.

Als ik nu voor anderen bid, doe ik dat met meer concentratie en geloof. We moeten in God geloven, vooral als geloven in Hem en zijn plan moeilijk is. En we mogen nooit klagen, want Hij weet wat het beste voor ons is.

Jarom K. (18), Graz (Oostenrijk)

BEKERING

Ik heb ontdekt dat bekering grote invloed heeft. Ik was bijvoorbeeld een aantal maanden aan het zondigen en bekeerde me er niet van. Ik vond het heel moeilijk om die cyclus te doorbreken. Maar nadat ik met de bisschop en wat goede vrienden gesproken had, bekeerde ik me en voelde ik me veel dichterbij God en was ik gelukkiger. Ik bad vurig en las veel in de Schriften, waardoor ik besepte dat ik mijn levenswijze moest aanpassen. Als ik nu terugkijk, beseft ik dat ik daardoor heel erg gegroeid ben. Dankzij deze ervaring ben ik vooral veel meer naar mijn moeder en vader toe gegroeid.

Hoewel ik nog steeds verleidingen krijg en zondig, maak ik gebruik van de verzoening van de Heiland om me te bekeren, mezelf dagelijks te evalueren en altijd

voortgang te willen maken. Ik zal altijd dankbaar zijn voor de verzoening.

Billy P. (17), Ipswich (Engeland)

WERK

Ik beschouw familiegeschiedenis als een soort werk en besloot daarom mijn eigen familiegeschiedenisboek te maken. Ik plakte er foto's van mijn familieleden in. Zo weten mijn kinderen en kleinkinderen hoe hun voorouders eruitzagen. Ik voelde me heel rustig toen ik dat aan het doen was omdat ik wist dat ik het niet voor mezelf, maar voor de komende generaties deed.

Glory S. (18), Johannesburg (Zuid-Afrika)

Enkele jongeren in Zuid-Afrika hebben een filmpje gemaakt dat laat zien hoe ze het beginsel werk in hun gezin toepassen. Ga naar dit artikel op liahona.lds.org om het te bekijken.

GEZONDE ONTSPANNING

Mijn eerste poging om iets ontspannends met mijn broers en zussen te doen, liep op zijn zachtst uitgedrukt niet van een leien dakje. Maar ons uitstapje naar de Blue Ridge Mountains was een keerpunt voor mij. De bladeren aan de bomen waren prachtig gekleurd en het pretpark was leuk, maar enkele norske opmerkingen, egoïstische daden en ongelukkige plagerijen drukten de

RESPECT

- Gehoorzaam je ouders.
- Zeg niets onaardigs of negatiefs over de andere gezinsleden.
- Concentreer je op de goede eigenschappen van ieder gezinslid. Vertel ze waarom je ze bewondert.

LIEFDE

- Bid om naastenliefde – de liefde van de Heiland – voor de andere gezinsleden.
- Bedenk manieren om ze te dienen.
- Schrijf briefjes met bemoedigende, lieve boodschappen. Verstop ze in de broodtrommel, handtas of portefeuille van de andere gezinsleden.

MEDELEVEN

- Vraag de andere gezinsleden om over hun gevoelens te praten en probeer elkaar te begrijpen.
- Troost elkaar in moeilijke tijden en probeer elkaars lasten te dragen (zie Mosiah 18:8-9).

WERK

- Stel voor om voor het gezin te koken.
- Doe karweitjes thuis, zoals het gras maaien, onkruid wieden of de ramen wassen.
- Help jongere broertjes en zusjes met hun huiswerk.

GEZONDE ONTSPANNING

- Help bij het plannen van gezinsuitstapjes, vakanties of activiteiten die je samen kunt doen.
- Doe het eens zonder apparatuur. Zet de tv en andere apparaten uit als je iets in gezinsverband doet.

sfeer. Voor we weggingen, beklom ik samen met mijn zus een kleine heuvel, waarop we in stilte naar de natuur zaten te luisteren. Het was lang geleden dat we zonder te kibbelen bij elkaar hadden gezeten en we over de toekomst en onze problemen gepraat hadden. De Geest was aanwezig en gaf me een mate van gemoedsrust die ik al een tijdje niet meer gevoeld had.

Ik begon moeite te doen om met mijn broers en zussen te praten, hun te vragen hoe hun dag geweest was, hun een knuffel te geven — gewoon bij hun leven betrokken te zijn. Ik hielp mijn jongste, autistische broertje met zijn huiswerk. Ik hielp mijn jongste zusje kaartjes met grammatica en gekke rijmpjes te maken om de verschillende woordsoorten uit het hoofd te leren. Op haar eerstvolgende toets had ze twintig punten meer, waarmee ze haar hoogste cijfer behaalde. Door die momenten voelde ik meer en andere vreugde dan ik verwacht had.

Deel van een gezin uitmaken, kan soms moeilijk zijn, maar op zulke momenten is het de moeite waard. Die kleine momenten leiden tot plezier, spelletjes en gelach. Ik heb een nieuw soort saamhorigheid in ons gezin gevoeld. ■

Emily C. (17), North Carolina (VS)

NOTEN

1. Zie 'Jongevrouwenthema', *Persoonlijke vooruitgang* (boekje, 2009), 3.
2. *Plicht jegens God* (boekje, 2010), 80.
3. *Voor de kracht van de jeugd* (boekje, 2011), 14.
4. 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld', *Liahona*, november 2010, 129.

DE SABBAT IS EEN VERLUSTIGING

Vijf manieren om je zondag zinvoller te maken.

Door alle moeilijkheden om ons heen is het heiligen van de sabbat extra belangrijk omdat het ons geestelijk sterkt. Deze Oost-Europese jongeren vertellen hoe de sabbat hen sterkt — en hoe die jou ook kan sterken.

DICHTER TOT DE HEER KOMEN

Op de sabbatdag kan ik mijn leven helemaal aan de Heer wijden. In plaats van tijd te verspillen probeer ik de dag zo te gebruiken dat ik vooruitgang maak en dichterbij mijn hemelse Vader kom. Op zondag vind ik het leuk om naast andere leden van de kerk te zitten en hun te tonen dat ik om hen geef. Anderen dienen maakt me gelukkig.

De sabbat is voor mij een dag van onderwijs, geluk en vreugde doordat ik de Heer leer dienen. Ik doe mijn uiterste best om de sabbat te heiligen. Als we in alles op onze hemelse Vader vertrouwen, zullen we op aarde en in de hemel bij Hem en zijn Zoon, Jezus Christus, vreugde en geluk ervaren.

Arvis B. (18), Letland

AAN HET AVONDMAAL DEELNEMEN

Ik kijk elke dag uit naar de dag waarop ik naar de kerk kan gaan om aan het avondmaal deel te nemen. Ik kan niet wachten om mijn zondagse kleren aan te trekken, mezelf klaar te maken, naar de kerk te gaan en mijn verbonden met God te hernieuwen.

Soms ben ik knorrig als ik 's ochtends opsta. Maar als ik naar de kerk ga en aan het avondmaal deelneem, de bijeenkomsten bijwoon en de Schriften bestudeer, voel ik de Heilige Geest en dat bouwt me op. Het is belangrijk om wekelijks aan het avondmaal deel te nemen. Onze Heiland heeft ons namelijk getoond dat we dat moeten doen.

Diana D. (14), Letland

SAMEN DE SCHRIFTEN BESTUDEREN

Als we op zondag naar de kerk gaan en aan het avondmaal deelnemen, hebben we de hele week de Geest bij ons. We krijgen meer kennis van de Schriften en de ervaringen van onze leerkrachten geven ons meer begrip. Als we samen de Schriften bestuderen, krijgen we nieuwe inzichten en leren we van elkaar.

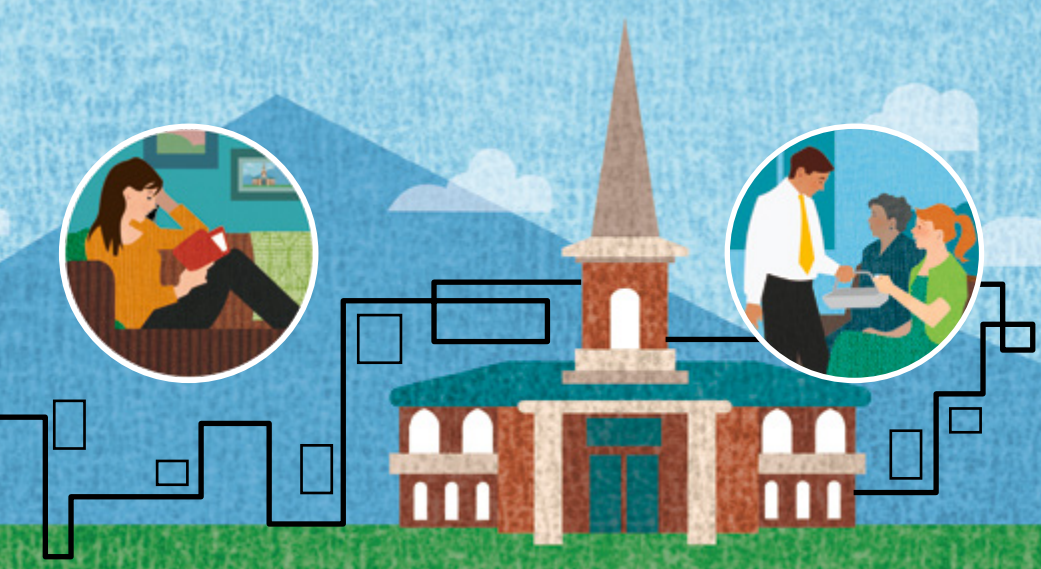
Antonina B. (18), Centraal Federaal District (Rusland)

ONBESMET BEWAREN

‘En opdat gij uzelf beter onbesmet van de wereld zult kunnen bewaren, zult gij naar het huis des gebeds gaan en uw offeranden offeren op mijn heilige dag;

‘want voorwaar, dat is de dag die voor u is ingesteld om van uw arbeid uit te rusten en om de Allerhoogste uw toewijding te betonen.’

Leer en Verbonden 59:9-10

ACTIVITEITEN KIEZEN WAARBIJ JE DE GEEST VOELT

De vraag van Jezus om bij Hem te blijven en met Hem te waken (zie Mattheüs 26:38) raakte me. Ik besepte dat de sabbatdag een dag is waarop we aan het avondmaal deelnemen ter gedachtenis van de dingen die Hij voor ons gedaan heeft.

Hoe meer ik erover nadenk, hoe beter ik Hem wil leren kennen. Dat helpt me om op zondag, een dag zonder wereldse zorgen, opbouwende activiteiten te kiezen. Daaronder versta ik: in de Schriften lezen en ze bestuderen, mijn gezinsleden dienen, opbouwende films kijken, met vrienden over geestelijke zaken praten en voortdurend bidden. Hoe meer ik mijn hart tot Jezus wend, hoe beter ik Hem leer kennen en hoe dichter ik tot Hem kom. Ik kan me geen mooiere zegening inbeelden.

Zuster Aleksandrovna C. (25), zendingsgebied Novosibirsk (Rusland)

DOOR DE GEEST OPGEBOUWD WORDEN

De sabbatdag is voor mij een gelegenheid om het evangelie van Jezus Christus grondiger te bestuderen. Iemand die voorbereid naar de kerk gaat, aan het avondmaal wil deelnemen en probeert te leren, zal ongetwijfeld zegeningen ontvangen en door de Geest opgebouwd worden, niet alleen op zondag, maar ook in de daaropvolgende week.

Buiten de kerk zijn er veel mogelijkheden om de sabbat te heiligen: tijd doorbrengen met familieleden, de zendingen helpen, in de wijk dienen en kerkpublicaties lezen. De sabbat is een dag om Gods wetten te begrijpen. Als we dat weten en God voor die gelegenheid danken, zal het niet moeilijk zijn om de sabbat te heiligen.

Ouderling Vladimir Aleksandrovich Z. (18), zendingsgebied Novosibirsk (Rusland)

EEN RUSTDAG

‘God gaf ons die speciale dag niet voor amusement of dagelijks werk, maar om uit te rusten van onze taken, en ons lichamelijke en geestelijke verlichting te bieden.’

Ouderling Russell M. Nelson van het Quorum der Twaalf Apostelen, ‘De sabbat is een verlustiging’, Liahona, mei 2015, 129.

‘Indien u uw voet van de sabbat terughoudt, ermee ophoudt om op Mijn heilige dag te doen wat u zelf wilt; indien u de sabbat een verlustiging noemt, opdat de Heere geheiligd wordt – die geëerd moet worden – indien u die eert door niet uw eigen wegen te volgen, niet uw eigen wensen zoekt of daarover een woord spreekt,

‘dan zult u vreugde scheppen in de Heere.’

Jesaja 58:13-14

IN GELOOF WACHTTEN

Ik moest jarenlang wachten, maar gaf de hoop niet op dat mijn ouders lid van de kerk zouden worden.

Mikaeli Duarte da Silva

Ik leerde de kerk kennen door mijn tante en oom die dicht bij ons woonden. Ik was toen zeven jaar en ging graag naar de kerk om bij de andere kinderen te zijn. Mijn ouders waren geen lid, maar ze vonden het niet erg dat ik 's zondags met mijn oom en tante naar de kerk ging. Mijn ouders hadden veel liever dat ik bij een christelijke kerk betrokken was dan dat ik me op straat in de nesten werkte.

De zendelingen kwamen ons vaak thuis onderwijzen. Mijn ouders vonden de lessen fijn, maar ze wilden het evangelie niet aanvaarden. Ze zeiden dat ze nog niet klaar waren omdat de doop een serieuze aangelegenheid was. De zendelingen bleven bij ons langskomen, maar gingen vanwege de antwoorden van mijn ouders telkens teleurgesteld weg. Maar ik wist dat ze zich op een dag zouden laten dopen.

Toen ik acht was, was ik klaar om het doopverbond te sluiten. Mijn moeder vroeg me of ik er zeker van was dat ik dat wilde. Ze zei dat ik na mijn doop niet meer kon terugkrabbelen en dat die verordening mijn hele leven zou veranderen. Ik zei dat ik er sinds de eerste dag in het jeugdwerk van had gedroomd om me te laten dopen.

Na mijn doop en bevestiging bleef ik naar de kerk gaan, maar mijn ouders kwamen zelden naar onze jeugdwerkactiviteiten. Het was pijnlijk om alle andere kinderen met hun

ouders te zien. Maar ik hoopte dat ze zich op een dag zouden laten dopen en dat we in de tempel aan elkaar verzegeld zouden worden. Dan zou mijn grootste wens uitkomen.

In mijn tienerjaren bleven de zendelingen mijn ouders onderwijzen, maar ze wilden zich nog steeds niet laten dopen. Ze gingen wel af en toe naar de kerk en dat gaf me een beetje hoop. Ik hoopte nog steeds dat mijn ouders lid van de kerk zouden worden, maar ik begon te vrezen dat het er in dit leven niet meer van zou komen.

Toen ik zeventien was, vergezelde mijn moeder me op een mooie zondagochtend naar de kerk. Op weg naar huis zei ze iets dat ik nog steeds in mijn verstand en hart kan horen en voelen. Ze zei dat ze zich wilde laten dopen. Ik was stomverbaasd! Ik had er zo lang op gewacht en vroeg me af of ik aan het dromen was. In mei 2010 liet mijn moeder zich dopen. Het was een hele mooie dag.

Na de doop keek ik naar mijn vader en zei: 'Nu ben je de enige die niet gedoopt is.' Hij zei dat het nog lang zou duren omdat hij het verlangen niet had om zich te laten dopen. Dat maakte me verdrietig — een deel van mijn wens was uitgekomen, maar de rest leek nog ver weg. Het was moeilijk, maar ik was ervan overtuigd dat er iets zou veranderen. Ik was erg blij toen mijn gebeden twee maanden later weer verhoord werden en mijn

vader zich liet dopen. Ik was nog nooit zo gelukkig geweest. Het leek wel alsof de hemelen me toezongen.

Toen mijn ouders lid van de kerk geworden waren, besepte ik dat er weer een deel van mijn wens in vervulling gegaan was, maar dat we nog in het huis van de Heer aan elkaar verzegeld moesten worden. Mijn ouders zeiden dat ze zich nog niet klaar voelden, niet genoeg geld voor de reis naar de Recifetempel (Brazilië) hadden, en dat er tijdens de reis niemand op ons huis kon passen. Ik was verdrietig, maar bleef om die zegening bidden omdat ik wist dat de Heer mijn gebeden zou verhoren.

Na een tijdje begon mijn moeder een sterk verlangen te krijgen om naar de tempel te gaan, hoewel mijn vader het bleef uitstellen. Na vele gesprekken met de bisschop besloten ze beiden naar de tempel te gaan. Ik was buiten mezelf van blijdschap!

In september 2011 ging ik met mijn ouders voor de allereerste keer naar de tempel. Ik werd er aan mijn ouders verzegeld en kan in alle eerlijkheid zeggen dat dit na elf jaar wachten de beste dag van mijn leven was.

Ik ben mijn hemelse Vader erg dankbaar voor alles wat Hij me gegeven heeft, en voor het beantwoorden van mijn gebeden en vervullen van mijn grootste wens, namelijk ons hele gezin in het huis van de Heer zien. ■
De auteur woont in Ceará (Brazilië).

Shelly's wedstrijd

Jan Pinborough

Kerktijdschriften

Gebaseerd op een waargebeurd verhaal

'Wees niet bevreesd, want Ik ben met u, wees niet verschrikt, want Ik ben uw God. Ik sterk u, ook help Ik u' (Jesaja 41:10).

'Hé, Shelly!' Shelly keek op terwijl ze de Hveters van haar oude sportschoenen aan het strikken was en zag Rosa bij de start naar haar wuiven. 'Kom!' riep Rosa. 'Vandaag gaan we onze beste tijd verbeteren!'

Shelly grijnsde. Dat zei Rosa altijd als ze oefenden.

Er waren twee dingen die Shelly aan haar nieuwe middelbare school leuk vond. Het eerste was deel uitmaken van de atletiekploeg. Als ze aan het rennen was, voelde ze zich licht vanbinnen, alsof ze zich nergens zorgen om hoefde te maken.

Het tweede was dat niemand hier wist dat haar ouders net gescheiden waren.

Het leek de laatste tijd wel alsof niemand Shelly de hulp kon geven die ze nodig had.

Shelly trok nog een laatste keer aan haar veters en liep naar de andere meisjes van de estafetteploeg. *Au!* Ze kromp ineen omdat haar tenen tegen de rand van haar sportschoenen stootten. Hoe moest ze pa vertellen dat ze alweer nieuwe schoenen nodig had?

Na de wedstrijd vierden Shelly, Rosa, Becca en Tiana hun nieuwe beste estafettetijd. 'Had ik niet gezegd dat we het vandaag zouden doen?' zei Rosa.

Shelly lachte. Ze gaf het estafette-stokje aan de atletiekleerkracht en boog voorover om haar schoenveters los te maken.

'Knap werk, meisjes', zei mevrouw Goldmann. 'Jullie werken goed samen.'

Vergeet morgen niet je inschrijvingsgeld voor de atletieploeg te betalen.'

De glimlach verdween van Shelly's gezicht. Dat was ze helemaal vergeten!

Tijdens de busrit naar huis kon Shelly alleen maar aan de schoenen en het inschrijvingsgeld denken. Ze wilde mama niet nog meer kopzorgen geven. En de vorige keer dat ze papa om extra geld gevraagd had, klonk hij geïrriteerd. Het leek de laatste tijd wel alsof niemand haar de hulp kon geven die ze nodig had.

Toen ze thuiskwam, ging Shelly meteen naar haar kamer. Tijdens het eten praatten en lachten haar broers en zussen, maar zelf speelde ze alleen maar wat met haar eten.

Na het eten hielp mama Shelly de tafel afruimen. 'Ik heb vanavond een gesprek met bisschop Parker', zei mama. 'Wil je meegaan en een priesterschapszegen krijgen?'

Shelly knikte. Ze miste de zegens die papa haar gaf als ze zich zorgen maakte of ziek was.

Toen bisschop Parker haar later een zegen gaf, voelde Shelly zich diep vanbinnen tot rust komen. 'Shelly, je vader kan je thuis niet helpen', zei hij in de zegen. 'Maar je hemelse Vader is er altijd voor je. Ik zegen je dat je altijd met Hem zult kunnen praten zoals met je vader, en je hemelse Vader zal je altijd helpen.'

Shelly voelde zich voor het eerst in lange tijd weer opgelucht. Ze had een warm gevoel vanbinnen dat

'Als u de geboden onderhoudt en in geloof bidt om de hand van de Heer in uw leven te zien, zal Hij uw geestelijke ogen

verder opendoen en zult u duidelijker inzien dat u niet alleen staat.'

Ouderling Neil L. Andersen van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'Uw koninkrijk kome', *Liahona*, mei 2015, 121-122.

haar zei dat de woorden van haar bisschop waar waren. Haar hemelse Vader hield van haar en zou naar haar luisteren. Met zijn hulp had ze misschien zelfs de moed om met haar ouders te praten.

Op weg naar huis vertelde ze mama over de schoenen en het inschrijvingsgeld. Die avond knielde ze neer en vroeg ze haar hemelse Vader haar de moed te geven om met haar vader te praten. De volgende ochtend bad ze er op de bus naar school opnieuw om. Toen ze van school thuiskwam, voelde ze zich moedig genoeg om haar vader op te bellen. Deze keer leek hij niet ongeduldig of geïrriteerd toen ze hem vertelde wat ze nodig had. Haar gebeden waren verhoord.

Een paar weken later deed Shelly haar nieuwe sportschoenen aan en liep ze op Rosa en de andere meisjes af. Het deed haar goed om te weten dat ze een geweldig team had dat achter haar stond. Ze liep de wedstrijd niet alleen. ■

Help!

Mijn ouders gaan scheiden

Katherine Nelson

Als ouders gaan scheiden, zijn kinderen vaak bang en bezorgd, en voelen ze zich schuldig, kwaad, verward, opgelucht of verdrietig — of hebben ze al die gevoelens tegelijkertijd. Als jij of een van je vrienden dat hebben meegemaakt, geven we je hier wat ideeën die kunnen helpen.

Ik heb het gevoel dat ik er niet bij hoor. Ik ben de enige zonder een perfecte familie.

Geen enkele familie is perfect, zelfs niet als het zo lijkt.

Onthoud dat je ouders, bisschop, jeugdwerkleerkrachten, burens en vrienden in de wijk van je houden.

Soms zeggen mensen per ongeluk iets dat je kwetst. Wees in dat geval niet bang om ze te vertellen hoe je je voelt en laat ze inzien dat ze het beste op een andere manier met je over de echtscheiding kunnen praten.

**Ik ben kwaad op
mama en papa.**

Je kunt al snel kwaad worden als je zelf niets aan de situatie kunt veranderen. Je wilt die kwade gevoelens misschien zelfs op iemand afreageren. Probeer lief te blijven voor de andere gezinsleden, ook al is dat moeilijk. Bid om je ouders te kunnen zien zoals Jezus ze ziet. Hij houdt van hen, van jou en van alle anderen in je familie.

Praat met je moeder of vader, of met iemand die je vertrouwt, als je kwaad blijft. Ze kunnen je vertellen hoe je er op een gezonde manier mee omgaat, zoals door te sporten of creatief bezig te zijn.

bij elkaar bleven. Maar het is jouw schuld helemaal niet. Zij kozen ervoor te scheiden. De kinderen in het gezin zijn niet verantwoordelijk voor de scheiding.

**Ik ben bang voor
de toekomst.**

Bij grote veranderingen is het normaal dat je je over de toekomst zorgen maakt. Praat met je vader en je moeder. Ze willen het weten als je boos bent en kunnen je met je zorgen en vragen helpen. Bid in elk geval om troost.

**Zal ik in de hemel
bij mijn ouders zijn?**

Dankzij de verzoening van Jezus komt alles goed na de dood. Je hoeft je geen zorgen te maken. Wat er ook gebeurt, je zult altijd deel van het gezin van je hemelse Ouders uitmaken. Als je het goede blijft kiezen, ontvang je alle zegeningen die onze hemelse Vader je wil geven.

Ik ben de hele tijd verdrietig.

Er is niets mis met verdrietig zijn. Als je nu verdriet hebt om zo'n grote verandering, kun je je later beter voelen. Blijf dingen doen die je leuk vindt, ook al ben je soms verdrietig. Ga naar buiten. Lees een goed boek. Luister naar opgewekte muziek. Doe je best op school. Maak plezier met je vrienden. Bid tot je hemelse Vader.

Als je heel lang verdrietig blijft en je moeilijk kunt slapen, eten, opletten op school, of als dingen die je normaal leuk vindt je niet meer interesseren, praat dan met een volwassene die je vertrouwt. Hij of zij kan je helpen om je weer blij te voelen.

**Is het mijn schuld dat mijn
ouders gescheiden zijn?**

Je denkt misschien dat je ervoor had kunnen zorgen dat je ouders

'Wij geloven dat wij deel van [het gezin van onze hemelse Vader] uitmaakten en nog steeds uitmaken.'

Ouderling L. Tom Perry (1922–2015) van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'Waarom huwelijk en gezin ertoe doen — overal ter wereld', *Liahona*, mei 2015, 41.

Het komt wel goed.

Hoe je je nu ook voelt, je zult je later beter voelen. Blijf je hemelse Vader intussen om troost bidden. Onthoud dat je hemelse Vader en Jezus altijd over je waken en je nooit in de steek laten. Ze houden van jou en je ouders en zullen jullie helpen. Ze zullen je de kracht geven om je rustig en gelukkig te voelen. ■

De auteur woont in Utah (VS).

Wat heeft je bij een beproeving zoals een echtscheiding geholpen? Hoe kun je anderen helpen die beproevingen hebben?

Amie Jane Leavitt

Gebaseerd op een waargebeurd verhaal

'Ik wil zo graag lief zijn voor iedereen, want dat maakt Jezus blij'
(Kinderliedjes, 83).

'Ik kan niet wachten tot de pauze!' zei Ally tegen Lauren toen ze hun broodtrommels weer op de plank in hun klaslokaal zetten. 'Tami zei net dat we op de speelplaats met z'n allen tikkertje gaan spelen.'

'Leuk!' zei Lauren. 'Ik speel graag tikkertje.'

Lauren was blij en verrast dat Tami Ally gevraagd had om mee te spelen. Tami was altijd gemeen tegen Ally. Lauren was blij dat ze eindelijk probeerde lief te zijn.

'Ik moet eerst een boek naar de bibliotheek brengen. Laat ze niet zonder mij beginnen.' Ally glimlachte en rende de gang uit naar de bibliotheek.

Lauren stormde naar de speelplaats. Toen ze daar aankwam, was Tami iedereen al aan het verzamelen. Lauren liep erheen.

'Snel, jongens!' zei Tami terwijl ze iedereen bij elkaar bracht. 'Ik wil jullie iets zeggen voor Ally hier is.'

Lauren had een naar voor gevoel.

Tik, jij bent 'em!

GEEN PLAATS VOOR PESTERIJEN

‘Er is in het evangelie van Jezus Christus geen plaats voor spot [of] pesterijen.’

Ouderling Neil L. Andersen van het Quorum der Twaalf Apostelen, ‘Geestelijke wervelwinden’, *Liahona*, mei 2014, 20.

Lauren glimlachte. Het vreselijke gevoel in haar buik was weg.

‘Goed idee!’ zei Lauren. ‘Kijk, Ally komt eraan.’

Ze keerde zich om en tikte Damon op de schouder. ‘Tik, jij bent ’em!’ riep ze en stormde op Ally af. En alle kinderen renden met haar mee. ■

De auteur woont in Utah (VS).

Lauren en Ally wonen in Canada. Ze gaan nu naar de middelbare school en zijn nog steeds goede vriendinnen.

Alle kinderen kwamen dichterbij elkaar om goed te kunnen luisteren. ‘In plaats van iedereen aan te tikken zoals gewoonlijk,’ zei Tami, ‘gaan we alleen Ally aantikken. Maar vertel het haar niet, want anders!’ Tami giechelde. Ze leek erg trots op zichzelf.

Lauren keek naar de andere kinderen. Veel van de kinderen waren sinds de kleuterschool niet aardig

tegen Ally geweest. Toen begonnen ze echt gemeen tegen haar te zijn. Ze lachten haar uit en plaagden haar. Meestal begon Tami en volgden de anderen haar voorbeeld.

Lauren vond het niet leuk hoe ze met Ally omgingen. Ze besloot om niet met hen mee te doen. Ze wist dat iedereen een kind van God was en vriendelijk behandeld moest worden.

Ze haalde diep adem en keek Tami in de ogen. ‘Dat lijkt me geen leuk idee. We mogen Ally zo niet behandelen. Ik doe dus niet mee.’

Lauren verliet de groep in haar eentje en liep naar de school om Ally te zoeken.

Ze dacht tenminste dat ze alleen was.

Toen hoorde ze: ‘Hé, wacht op ons!’ Lauren keek om en zag bijna alle kinderen uit de groep van Tami. Ze kon haar ogen niet geloven!

‘Laten we Ally zoeken en zelf tikkertje spelen’, zei Damon.

‘Ik wil meespelen!’ zei Lea. De anderen knikten.

Het leek niet zo’n leuk idee — in elk geval niet voor Ally.

WEES
EERLIJK
en TROUW

*Gods ware profeet wil iets zeggen tot jou,
hij wil je graag zeggen: wees eerlijk en trouw.
Bij 't spelen of thuis, of waar je ook bent:
wees eerlijk en trouw op ieder moment.
(Kinderliedjes, 81)*

Zo kan ik eerlijk
en trouw zijn!

Jezus Christus volgen

Goede boeken

Goede vrienden

Goede muziek

Goede films en
andere media

Goede woorden

Eerlijkheid

Vriendelijkheid

Fatsoen

Respect

Strijd voor het recht

(Vereenvoudigd)

Tekst: naar George L. Taylor
Muziek: bew. A. C. Smyth

Moedig ♩. = 44-54 (Dirigeren met twee slagen per maat)

C F C D7 G7

Strijd voor het recht, wees toch nooit bang! Jij kunt iets doen wat een an-der niet kan;

C F C G

doe het dus moe - dig en vriend' - lijk-en blij, Gods heil' - ge en - ge - len

C G7 C G C F C

staan je dan bij. Strijd, stijd, stijd voor het recht, strijd, strijd,

G C F A7 Dm G7 C

strijd voor het recht, strijd voor het recht, strijd voor het recht.

© 2015 Intellectual Reserve, Inc. Alle rechten voorbehouden.

Het maken van kopieën voor eenmalig, niet-commercieel gebruik thuis of in de kerk is toegestaan.

Deze mededeling moet op elke kopie verschijnen.

Een moeilijke

Kon een slechte videogame hem zijn nieuwe vriend kosten?

Amanda Michaelis

Gebaseerd op een waargebeurd verhaal

'Kies toch goed als u voor een keus gesteld wordt.' (Lofzangen, nr. 162.)

Diego sjokte heuvelopwaarts van school naar huis. De pauze was meestal het leukste deel van de dag. Maar deze week helemaal niet. Niemand wilde met hem voetballen, en dus slenterde hij alleen over de speelplaats tot de bel ging.

'Mama, ik ben thuis!' riep Diego toen hij binnenkwam en in de keuken ging zitten.

'Hoe was het op school?' vroeg mama.

'Niet zo goed.' Diego pakte een appel. 'Niemand wilde tijdens de

pauze met me spelen.' Hij voelde de tranen komen en kneept zijn ogen dicht.

'Het is niet leuk om je eenzaam of buitengesloten te voelen', zei mama. Ze legde haar hand op zijn schouder. 'Misschien kun je om hulp bidden.'

Diego wreef in zijn ogen. 'Bedankt, mama', zei hij en rende naar zijn kamer. Zou het zijn hemelse Vader iets kunnen schelen of hij tijdens de pauze vrienden had om mee te spelen? Diego knielde neer en bad dat hij een vriend mocht vinden. Toen hij klaar was, voelde hij zich een beetje beter, maar hij wist nog steeds niet wat hij moest doen.

Toen hij de volgende dag uit school thuis was gekomen, ging de deurbel. Diego deed open. Het was de nieuwe jongen in de buurt. Diego had hem die dag op de speelplaats gezien.

'Hoi, ik ben Ruben', zei hij. 'Wil je bij mij komen spelen?'

Diego glimlachte. Een vriend om mee te spelen? Het was een antwoord op zijn gebed!

Ze gingen bij Ruben thuis op de zitbank zitten. Rubens oudere broer was een videogame aan het spelen. Diego wist eerst niet wat hij ervan moest denken. Het spel was erg gewelddadig en had walgelijke beelden, maar Ruben en zijn broer leken het leuk te vinden. 'Pak hem!' riep Ruben terwijl ze keken.

Diego voelde zijn maag omdraaien en stuurde naar zijn voeten. Hij wist dat hij niet naar zulke spelletjes mocht kijken.

Maar wat kon hij doen?

Hij wilde niet dat zijn nieuwe vriend dacht dat hij te saai was om spannende videogames te spelen. Zou Ruben hem raar vinden als hij iets zei?

keuze

Hij keek rond en probeerde iets anders te bedenken om te doen.

Diego haalde diep adem. 'Hé, euhm ... kun je me de rest van jullie huis laten zien? Of misschien kunnen we boven gaan spelen?' zei hij.

Ruben keek Diego even stilzwijgend aan. Diego beet op zijn lip. Zou Ruben niet meer met hem willen spelen?

Toen begonnen Rubens ogen te fonkelen. 'Vind je auto's leuk? Ik heb de *snelste* auto's. Wil je racen?'

Diego glimlachte en knikte. Hij volgde Ruben naar boven. Het vervelende gevoel was weg — het leek wel of hij de trap op zweefde! Hij was blij dat hij een nieuwe vriend had en niets slechts bekeken had.

'De rode auto is van mij,' zei Ruben, 'maar je mag de blauwe of groene gebruiken. Welke wil je?'

Diego nam de groene auto — zijn lievelingskleur. Dat was een makkelijke keuze. ■

De auteur woont in Utah (VS).

MOEDIGE KEUZES

'Het vergt moed om goede keuzes te maken, vooral als vrienden en kennissen iets anders kiezen.'

Ouderling W. Craig Zwick van de Zeventig, 'Wij zullen niet toegeven, wij kunnen niet toegeven', *Liahona*, mei 2008, 97.

**Ouderling
Quentin L. Cook**

van het Quorum
der Twaalf
Apostelen

*De leden van het
Quorum der Twaalf
Apostelen zijn
bijzondere getuigen
van Jezus Christus.*

Hoe kan ik vrij blijven?

God wil dat we de vrijheid hebben om
tussen goed en kwaad te kiezen.

Verslavingen aan bijvoorbeeld drugs
en alcohol schaden onze gezondheid
en beperken onze vrijheid.

Als we te veel videogames spelen, sporten
of tv kijken, hebben we geen tijd meer voor
iets anders.

Het is belangrijk om wat vrije tijd voor
onze familie over te houden.

Uit 'Jeremia's klaagliederen: pas op voor slavernij', Liahona, november 2013, 88–91.

Je kunt je bekeren en vergeven

Als je gedoopt en bevestigd bent, zul je voortaan het goede moeten kiezen. Als je iets verkeerd doet, kun je je bekeren en vooruitgang maken. Zo doe je dat:

- Denk na over wat je gedaan hebt.
- Verontschuldig je en doe iets om het goed te maken. Als je hulp nodig hebt, kun je er met je ouders over praten.
- Bid tot je hemelse Vader. Vraag Hem je te vergeven en je te helpen om het niet meer te doen.
- Je krijgt vergeving! Doe je best om te doen wat je hemelse Vader wil dat je doet.

Als iemand iets doet wat je boos maakt, kun je hem of haar vergeven, en dan zul je je beter voelen. Zo doe je dat:

- Bedenk waarom de ander het gedaan heeft.
- Denk na over iets goeds van de ander.
- Als vergeven moeilijk is, bid dan om hulp.
- Blijf niet boos op de ander.

Clara en het JEUGDWERK- PROGRAMMA

Jane McBride Choate

Gebaseerd op een waargebeurd verhaal

Clara en haar familie hadden zich net laten dopen. Clara vond het leuk om op zondag op te staan en samen naar de kerk te gaan.

Op een zondag zei de jeugdwerkpresidente dat er binnenkort een jeugdwerkprogramma zou zijn. Clara wist niet wat dat betekende. Maar ze wist dat ze mee wilde doen.

‘Kun je in het jeugdwerkprogramma een Schriftekst voorlezen en je getuigenis geven?’ vroeg haar leerkracht.

Clara knikte. Ze keek ernaar uit! Ze wilde zoveel mogelijk over het evangelie weten. Maar ze was ook zenuwachtig. Als ze nou eens een fout maakte?

Clara oefende haar stukje elke avond. Ze kende nog niet alle woorden in de Schrifttekst.

‘Je zult het geweldig doen’, zei mama.

Clara was er niet zo zeker van. Het was haar eerste jeugdwerkprogramma. Alle andere kinderen hadden het al eens gedaan.

‘Als jij je best doet, doet je hemelse Vader de rest’, zei papa.

De avond voor het programma bad Clara om hulp zodat ze haar best kon doen. Ze bleef op haar knieën en dacht na over haar stukje. Ze voelde zich er goed over.

Op zondagochtend bad Clara dat ze niet bang zou zijn.

Toen ze aan de beurt was, ging ze naar voren. Ze maakte een foutje bij een van de woorden in de Schrifttekst. Maar toen herinnerde ze zich het goede gevoel na haar gebed. Ze glimlachte en gaf haar getuigenis. Ze zei dat ze erg veel van de Heiland hield.

Clara glimlachte toen ze weer ging zitten. Ze wist dat haar hemelse Vader het niet erg vond dat ze een foutje gemaakt had. Hij gaf meer om haar hart. ■

De auteur woont in Colorado (VS).

Jezus brengt Lazarus weer tot leven

Jean Bingham

Heb je je ooit zorgen gemaakt toen een familielid ziek was? Maria en Martha, twee vriendinnen van Jezus, maakten zich zorgen omdat hun broer, Lazarus, heel ziek was. Ze stuurden iemand om het aan Jezus te vertellen zodat Hij Lazarus zou komen genezen. Maar Lazarus stierf voordat Jezus aankwam.

Toen Jezus zag hoe verdrietig Maria en Martha waren, weende Hij. Daarna vroeg Hij aan iemand om de steen van het graf weg te nemen

en beval Hij Lazarus naar buiten te komen. De geest van Lazarus ging terug in zijn lichaam en hij kwam in grafdoeken uit het graf. De mensen waren verbaasd. Jezus had macht over de dood! Hij was echt de Zoon van God!

Alle wonderen van Jezus toonden zijn grote liefde en macht. Als we in Hem geloven en zijn voorbeeld volgen, zullen we bij Hem terugkeren! ■

De auteur woont in Utah (VS).

GEZINSBESPREKING

Bespreek hoe je je gevoeld zou hebben als je Lazarus uit het graf had zien komen. Lees daarna samen Johannes 11:1–46 en vul aan:

1. Toen Jezus hoorde dat Lazarus ziek was ...
2. Toen Jezus in Bethanië aankwam, was Lazarus ...
3. Martha geloofde dat ...
4. Jezus weende omdat ...
5. Jezus bad hardop tot de Vader omdat ...
6. Toen Jezus Lazarus weer tot leven bracht, ... veel mensen, maar sommigen ...

De dood is een onderdeel van het plan van onze hemelse Vader en soms worden onze dierbaren ziek of sterven ze. Zelfs als onze gebeden niet verhoord worden zoals wij het willen, kunnen we geloven dat onze hemelse Vader van ons houdt en weet wat het beste voor ons is.

Lied: 'Hij zond zijn Zoon'
(Kinderliedjes, 20)

Schriftteksten: Mattheüs 11:2–5; 2 Nephi 27:23

Video: ga naar Biblevideos.lids.org om de video 'Lazarus Is Raised from the Dead' [Lazarus uit de dood opgewekt] te bekijken.

VEEL GROTE WONDEREN

Combineer de afbeeldingen van de wonderen met de onderstaande Schriftteksten.

Markus 8:22–25

Johannes 5:1–9

Markus 9:17; 23–27

Markus 5:21–24, 35–43

Markus 4:36–39

Mattheüs 14:16-21

TEKSTENTIP

Gebruik de kaarten in je Schriften om meer over de verhalen uit de Schriften te weten te komen. Maria, Martha en Lazarus woonden in Bethanië, een plaats bij Jeruzalem. Sommige leiders in Jeruzalem wilden Jezus kwaad doen, dus waren zijn discipelen bezorgd over een bezoek aan een plaats zo dicht bij Jeruzalem. Jezus was niet bang en moedigde zijn discipelen aan Hem te volgen.

MEER TE WETEN KOMEN

De Hebreeuwse naam *Lazarus* betekent 'God is mijn hulp'. Jezus hielp Lazarus door Hem weer tot leven te brengen. Hoe hebben onze hemelse Vader en Jezus Christus jou en je familieleden geholpen?

**Ouderling
Parley P. Pratt
(1807-1857)**

van het
Quorum
der Twaalf
Apostelen

HIJ LEERDE MIJ DE HEMELSE ORDE VAN DE EEUWIGHEID

Ik kon nu liefhebben met de geest en met het juiste inzicht.

In Philadelphia had ik het voorrecht om president [Joseph] Smith nogmaals te zien, en om een aantal dagen met hem en anderen, en met de heiligen in die stad en omstreken door te brengen.

In die gesprekken leerde hij me veel belangrijke en heerlijke beginzelen over God en de hemelse orde van de eeuwigheid. Ik hoorde hem toen voor het eerst iets over het eeuwige gezin zeggen, en over de eeuwige verbintenis tussen man en vrouw in die onbeschrijfelijk vertederende relatie, die alleen door de intellectuelen, de beschaafden en de reinen van hart gewaardeerd wordt, en die de basis is van alles wat geluk genoemd kan worden.

Tot die tijd had ik geleerd dat die genegenheid en band alleen in dit leven mogelijk was, iets dat volledig uit het hart moet worden gebannen om in de hemel te kunnen komen.

Het was Joseph Smith die mij leerde hoe ik de vertederende banden tussen vader en moeder, man en

vrouw, broer en zus, zoon en dochter op waarde moest schatten.

Van hem leerde ik dat mijn eigen geliefde vrouw voor tijd en alle eeuwigheid aan mij verbonden kon worden; en dat de hoogstaande gevoelens voor elkaar en onze wederzijdse liefde voortkwamen uit een bron van goddelijke, eeuwige liefde. Van hem heb ik geleerd dat we die liefde kunnen ontwikkelen en er tot in de eeuwigheid in kunnen groeien en vooruitgang maken, terwijl het resultaat van ons eeuwig samenzijn nakomelingen zal zijn, zo talrijk als de sterren aan de hemel of het zand aan de oever van de zee.

Van hem heb ik inzicht gekregen in de ware waardigheid en bestemming van een zoon van God, bekleed met het eeuwig priesterschap, als

patriarch en hoofd van zijn talloze nakomelingen. Van hem leerde ik wat de hoogste vrouwelijke waardigheid inhield, namelijk om als koningin en priesteres naast haar echtgenoot voor altijd en eeuwig te heersen als koningin-moeder van haar talrijke en voortdurend uitdijende nageslacht.

Ik had eerder liefgehad, maar ik wist niet waarom. Maar nu had ik lief — met een zuiverheid — een intensiteit van verheven gevoelens die mijn ziel boven de vergankelijke zaken van dit lage bestaan zullen verheffen en die als de oceaan zullen uitbreiden. Ik had het gevoel dat God daadwerkelijk mijn hemelse Vader was; dat Jezus mijn broer was, en dat mijn vrouw een onsterfelijke, eeuwige partner was; een lieve, dienende engel, die mij ten troost was gegeven, en die voor mij altijd en eeuwig een kroon van heerlijkheid zou zijn. Kortom, ik kon nu liefhebben met de geest en met het juiste inzicht. ■

Uit Autobiography of Parley P. Pratt (1979), 297-298.

INZICHT

Hoe ontwikkelen we goddelijke vrees?

‘God vrezen betekent Hem liefhebben en vertrouwen. Hoe meer we God vrezen, hoe volmaakter we Hem liefhebben. En “de volmaakte liefde drijft alle vrees uit” (Moroni 8:16). Ik beloof u dat het heldere licht van godvrezendheid de donkere schaduwen van menselijke angsten zal verdrijven (zie LV 50:25). Maar dan moeten we wel naar de Heiland opzien, ons fundament op Hem bouwen en met toegewijde volharding op zijn verbondspad voorwaarts streven.’

Ook in deze uitgave

VOOR JONGVOLWASSENEN

GEDULD: meer dan wachten

Geduld is geen les die je maar één keer leert.
Door beproevingen leren we begrijpen wat
geduld is — en wat het niet is.

p.42

VOOR JONGEREN

p.56

Het recept voor een gelukkig gezin

Door deze negen beginselen uit de proclamatie
over het gezin toe te passen, maak je je familie
sterker en gelukkiger!

VOOR KINDEREN

Help! Mijn ouders gaan scheiden

Het is normaal om allerlei gevoelens te hebben als je ouders
gaan scheiden. Met deze tips kun je die gevoelens verwerken.

p.66

